XXVIII. EVFOLYAM, 41. SZAM **Ára: 1,80 Ft** 1972. OKTÓBER 12.

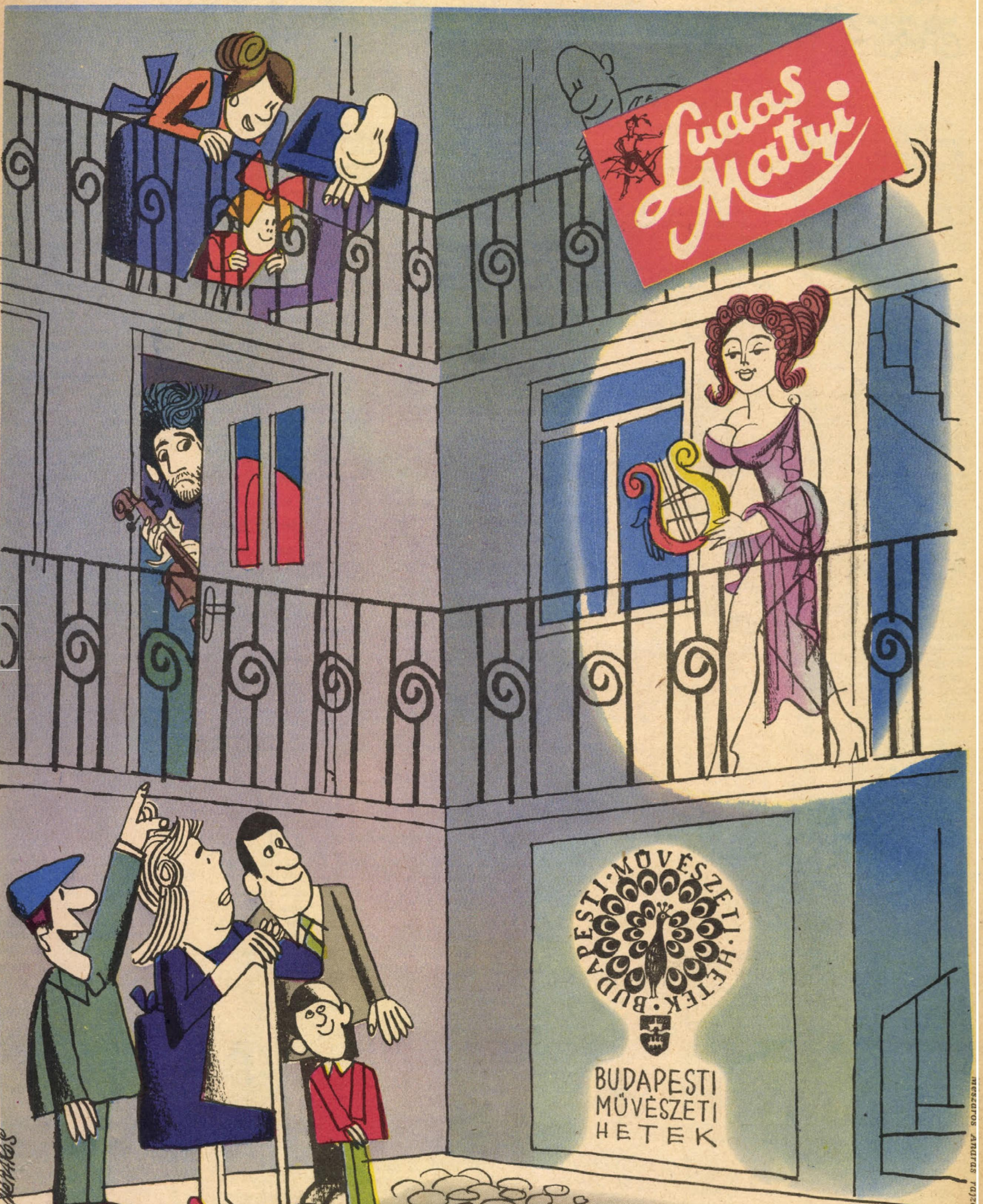
Ludas Matyi
BUDAPESTI · MŰVÉSZETI · HETEK
BUDAPESTI
MŰVÉSZETI
HETEK

Mészáros András rajza

— Halló, kisasszony! Jobbra az első ajtó!

KEDVES LUDAS!

DUNAKESZI AZ „EZÜSTÉRMES" FALU

Ha Magyarország falvait, nagyságuk sorrendjében, egy képzeletbeli dobogóra állítanánk, Dunakeszi állhatna a második fokra, ő volna az ezüstérmes. Érd után, a maga húszezer lakosával, Dunakeszi az ország második legnagyobb faluja.

Ám a gyerekek óvodai elhelyezését illetően még helyezést sem érnének el az országos vetélkedőben, nemhogy dobogóra kerülhetnének. A jelenlegi férőhelyek 150 százalékos kihasználása mellett is 300 gyerek óvodai felvételi kérelmét utasították el, közöttük 170 olyan gyermekét, akinek mindkét szülője dolgozik. Most a község nagy erőfeszítéseket próbál tenni az óvodák bővítésének érdekében. Ha a községben levő üzemek anyagi ereje megengedi, hogy a szükséges pénzt összeadják, s ha az építkezés simán, zökkenők nélkül folyik majd, akkor talán jövő őszre ötvennel, vagy százzal bővíteni tudják a férőhelyeket.

Hallottam hírét, hogy Dunakeszin egy olasz cég egy nyolctantermes új iskolát épít, pontosabban szerel össze, előregyártott elemekből, egészen új módszerekkel. Szerettem volna megnézni, ám kiderült, hogy még mindig csak az alapoknál tartanak, a szeptember elsejei átadási határidő közben háromszor is módosult, s jó, ha áprilisra kész lesz. A késés nem az olaszokon múlik, az iskola összeszerelése negyedannyi ideig sem tart majd, mint az adminisztrációs előkészületek.

Dunakeszi régóta pályázik a városi rangra. Lélekszáma alapján már meg is érdemelné, de van még jó néhány olyan dolog, ami hiányzik a városi életforma megteremtésének feltételeiből.

Ezek között említhetnénk például a helyi közlekedés megoldatlanságát. Kellene egy helyi autóbuszjárat, amely az Alag-Bank-telep nevű községrészben élő nyolcezer ember közlekedési gondjain is enyhítene. A helyi járatba be kellene kapcsolni Fótot is, ahonnan nagyon sokan járnak át Keszire, különösen a szakorvosi rendelőbe.

A vendéglátás még a falusi szintet sem elégíti ki. Nagyon kellene egy étterem a gyártelepi részre. Amellett a meglevő vendéglőket, presszókat, italboltokat is csinosítani, korszerűsíteni kellene. A „legkulturáltabb" pillanatnyilag az úgynevezett „Irodalmi" presszó, a tanácsházával szemben. Elég azt megnézni, s abból következtethet bárki arra, hogy milyen lehet a többi. Sivár kis helyiség, tudja isten, honnan vette a nevét, mert semmi irodalmi termék fel nem lelhető benne, még csak egy harmadnapos újság sem. Televízió viszont van benne: egy ütött-kopott íróasztal tetejére állították fel a lábazatát, hogy meszszebbről is láthassák. Amikor ott jártam, a tévé alatt két jól megtermett rózsaszínű kenyeret láttam. Hát ez tagadhatatlanul költői kép volt...

Az „Irodalmi" presszó egy elhanyagolt épületben trónol. Ez volna a község művelődési háza, de ma már alig-alig lehet használni, mert életveszélyes, pedig nem is olyan nagyon öreg, 1927-ben épült. (Dagad a mellem a büszkeségtől: íme, eleink is tudtak már rosszul építkezni!) A ház ormán ütött-kopott, nehezen kibetűzhető felirat hirdeti, hogy ez a „művelődési" ház Petőfi Sándor nevét viseli.

Nagyon kérem, hogy a Petőfi iránti tiszteletből vegyék le onnan mielőbb azt a táblát. Ha előbb nem, legalább a költő születésének közelgő 150. évfordulójára, szerény születésnapi ajándékul.

(r. b.)

SZÍNVÁLASZTÁS

Egyszerre érte a nagy öröm mind nyíregyházi, mind zalaegerszegi barátaimat: levelet kaptak a MERKUR-tól, hogy gépkocsijukat megkapják, a nyíregyháziak a rég befizetett Zsigulit, a zalaegerszegiek a Zaporozsecet, jöjjenek színt választani.

Jöttek is, családostól, már az esti gyorssal, hogy elsők lehessenek és ki-ki megkapja a hőn óhajtott színt. És ha mégse lenne az a bizonyos hőn óhajtott: legyen ott az egész család, hogy dönteni tudjanak.

A Merkur azonban figyelmes, elejét vette minden családi viszálynak, amikor is szeptember 19-én a megjelenőknek tudomására hozta, hogy a Zsigulit igénylők a sötétszürke, a Zaporozsec leendő tulajdonosai a világosszürke szín között választhatnak.

Nem is volt sehol vita, ha akarták a rég várt és óhajtott kocsit, bele kellett egyezniök.

Hogy családonként 3—4 személynek egy kis vagyon a vonat, a szálloda, a mellékköltségek, meg a kiesett munka, mit számít az? Mert a Merkurtól azután senki sem kívánhatja azt a hatalmas munkatöbbletet, hogy egy másik sablonlevelet húzasson le, amiben értesítené az ügyfeleket, hogy — sajnálatosan — csak egy szín áll a befizetett kocsitípusból rendelkezésre, nyilatkozzanak hát írásban, igényt tartanak-e rá?

Fazekas Mátyás
Veresegyház

KARIKA-CSAPÁS

Ez év áprilisában felrobbant a kávéfőzőm, a készülék szétment, frissen festett konyhám fala is tönkrement, és szép fehér gáztűzhelyem vaskarikája is darabokra tört. Az Állami Biztosító annak rendje és módja szerint kártalanított, de tűzhelykarikát — természetesen — ő sem tudott „biztosítani". Minden elképzelhető helyen jártam, sehol nem kaptam, az IKV-nél is érdeklődtem, ott sem volt ez a fajta karika. A Gázkészülékek Gyárában kötöttem ki Újpesten. Nagyon készségesen fogadtak, de karika ott sem volt. Viszont felvilágosítottak, hogy ők a liszencet átadták a Zománc Ipari Műveknek. Őket is felhívtam telefonon, de azt válaszolták, hogy eladással nem foglalkoznak. A kör bezárult. Nem tudom, mit kell csinálnom, hogy hozzájussak egy vaskarikához.

Egyébként T. 3-as típusú a tűzhely. A ZIM ebből fejlesztette ki az M. 103-as típust. A nagy égő karikájára volna szükségem, hogy használni tudjam rendesen a tűzhelyemet.

Nagy Jánosné
Bp. IX., Toronyház utca 8. III/f. 3.

HABOS PANASZ

Egy évvel ezelőtt kaptam egy habszifont. Akkor még egy doboz patron ára 8 forint volt. Azóta 12,50 Ft lett. Egy kicsit soknak találtuk ezt az áremelkedést, de aztán csak megszoktuk, belenyugodtunk. Azóta újabb probléma merült fel. Egy dobozban öt patron van, abból hármat el kell használni ahhoz, hogy 2 deci tejszínt habosítani tudjunk. Így nagyon sokba kerül az egész. Úgy gondolom, a kibocsátó vállalatnak jobban meg kellene néznie a dobozok súlyát, hogy megfelel-e az előírt mennyiségnek. Sehogy sem járja, hogy több pénzért rosszabb minőséget kapjunk!

Czidlina Balázsné
Komárom

TELEFON A KAPU ALATT

Az alábbi, szóról szóra igaz történet azt példázza, hogy a legkisebb hatalommal is vissza lehet élni, ha igyekszik az ember.

A Vécsei lakótelep a főváros térképének szélén terül el, az isten és a posta háta mögött. Bár a lakótelep három esztendős, telefont még nem kapott, amiért az itteniek egy kicsit zsémbesek. Többszöri kérésre a posta felszerelt egy nyilvános állomást, melyet — az e tájon is divatos telefonrongálások miatt — a lakótelep 29-es számú házának kapualjában helyezett el. Az intézkedés szerény öröm volt, de öröm, mert jó volt tudni, hogy ha sürgős orvosi segítségre van szükség, nem kell kilométereket gyalogolni egy használható telefonért.

És most jön a hatalom, pardon, HATALOM! Miután ezek szövetkezeti házak, mindegyikben választanak egy úgynevezett „közös képviselőt", aki némi készpénzdíjazásért a ház ügyes-bajos dolgait intézi. Ezt a tisztséget másutt gondnoknak nevezik, de ez nem hangzik elég előkelően és még valaki azt hinné, hogy a gondnok a lakóért van. A 29-es házban új „közös képviselőt" választottak, aki uralmának első percében kiadta a rendeletet, mely szerint a 29-es ház kapuja nappal is zárva tartandó, úgymond közbiztonsági okokból. Azóta zárva a kapu. Néha előfordul, hogy egy-egy kapunyitáskor valaki beoson telefonálni, de mire befejezte, már újra zárt kapukat talál és várhat addig, amíg egy lakó kiengedi.

A telep lakói — akiknek házuk állandóan nyitva áll és ebből még soha nem történt semmi baj —, alázatos kérelemmel járultak a 29-es ház magas „közös képviselőjéhez", hogy kegyeskedjék a kaput nyitva tartani, mivel a nyilvános telefont az egész telep kapta. De kérésük süket fülekre talált, nyilván azért, mert a kapu nyitvatartása a képviselő belügye, melybe más halandó nem szólhat bele.

A telep lakói ezután a postához fordultak, hogy helyezze át a telefont egy másik házba, ahol hajlandók a kaput nyitva tartani. De a posta is bezárta a füleit, mondván, hogy nem bolond állandóan ugrálni, hiszen a telep lakói kérték ebbe a házba a telefont.

Pillanatnyilag itt tart az ügy. A Vécsei lakótelepen van telefon és mégsincs.

Ö. F.

INTELEM

Endrődi István rajza

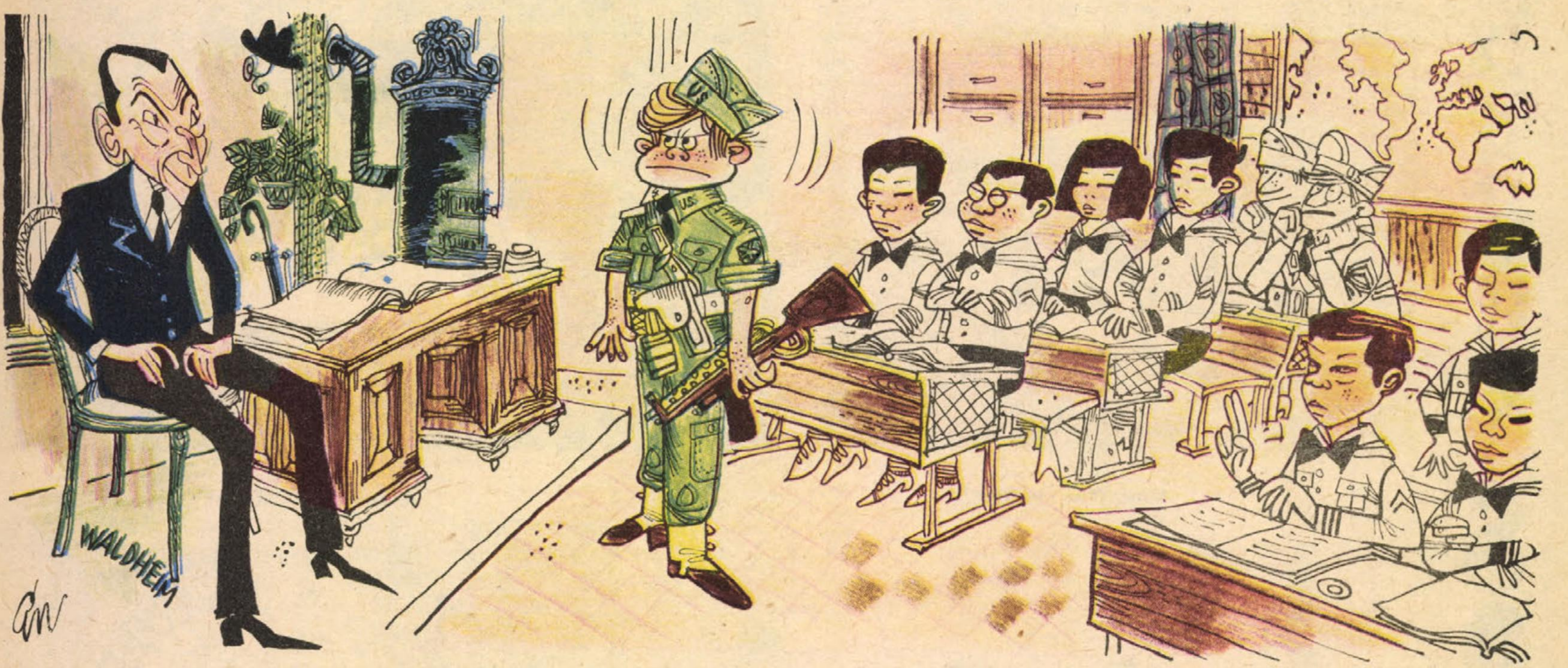

– Joe fiam, puskázással sohasem tudod megoldani a vietnami házifeladatot!

SZ. KOMISSZARENKO:

PRÉMIUM

Megyek az utcán, az élet nagy igazságain töprengek, amikor a szemközti épület ablakából, torkaszakadtából, üvölt valaki:

— Filimonov! Filimonov!

— Én vagyok! Mi van?

— Gyere gyorsan! Vedd fel a pénzt!

Meglepődtem, de nem annyira, hogy meg ne kérdezzem:

— Mennyit?

— Legalább két tízest. Mit állsz ott? Siess, zárnák már a pénztárt...

Rohanok. Tömegbe ütközöm a bejáratnál.

— Mit adnak? — érdeklődöm.

— Prémiumot!

— És miért?

— Az új technika bevezetéséért — magyarázzák. — A szerszámgép tökéletesítéséért. A kilencedik emeleten. Csak az a baj, hogy a liftes néni ebédelni ment. Menjünk a lépcsőn kettesével, úgy gyorsabb!

És repülünk. Van, aki kettesével, van, aki hármasával.

— Bocsánat — fordulok a második emeleten rohanó társamhoz. — Most kapcsolok: én nem vettem részt ennek a gépnek a tökéletesítésében. Azt sem tudom, milyen gépről van szó.

— Az nem számít — nyugtat meg a rokonszenves útitárs. — Nálunk minden tervező prémiumot kap az új technikáért. Az is, aki részt vett a korszerűsítésben, valamint az is, aki nem.

Rohanunk tovább. A harmadikon kifújjuk magunkat.

— Nem vagyok tervező! — mondom.

— Az sem számít — nyugtat tovább az útitársam —, nálunk prémiumot adnak a pénzügyieknek is, a beszerzőknek, az irattárosoknak, szóval a vállalat minden munkatársának.

És karonragadva, húz maga után.

— Melyik vállalat ez? — kérdezem.

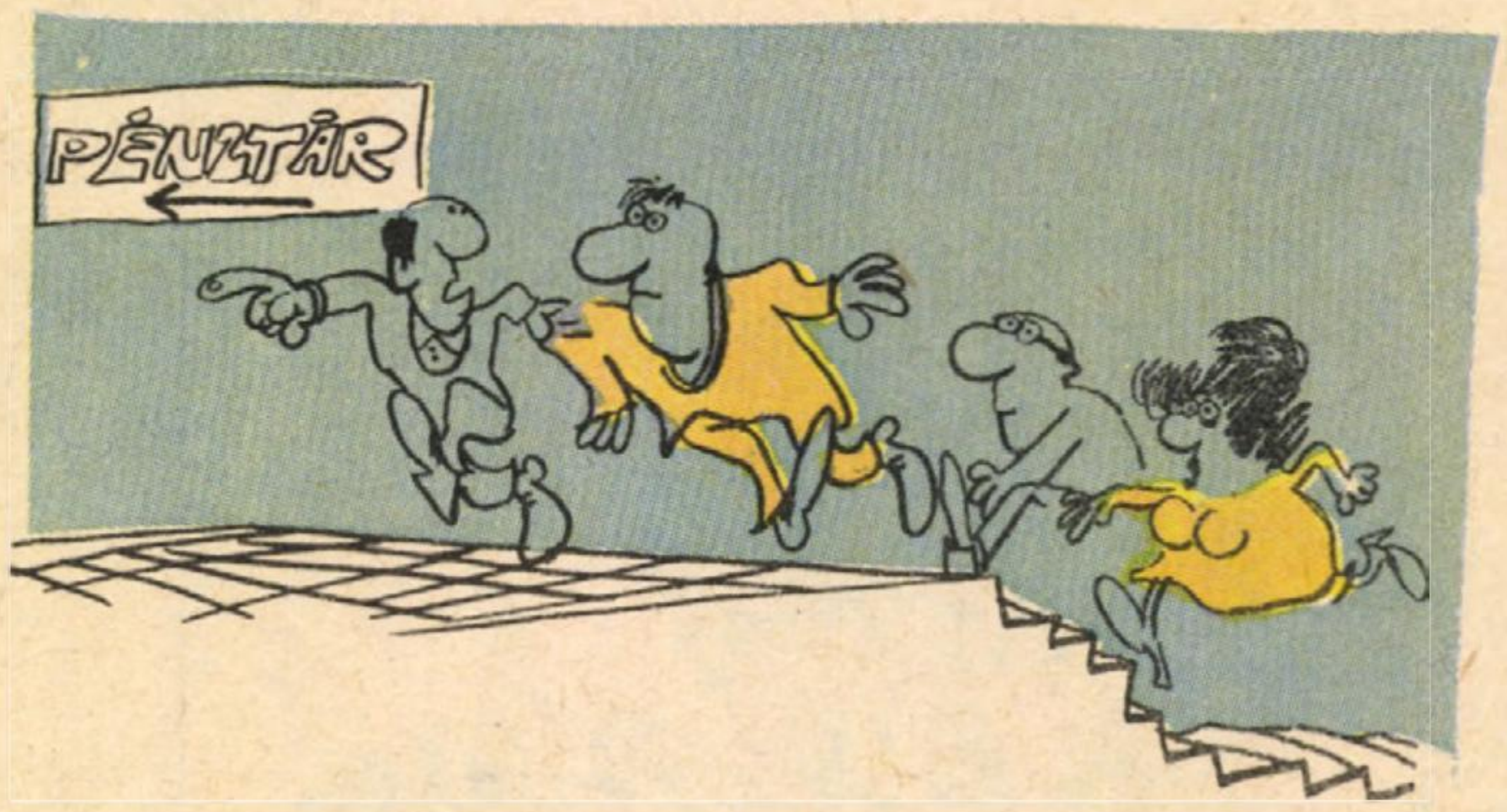

Legalább két emelet hosszú, bonyolult névvel válaszol.

— Állj! — kiáltok kifulladva. — Én nem itt dolgozom.

— Nem számít — feleli. — Előfordul, hogy a központhoz tartozó más vállalatok dolgozói is megkapják a prémiumot az új technika után.

— Milyen központról van szó?

Zsebéből előhúz egy céglevélpapírt.

— Én más központhoz tartozom — állapítom meg rögtön. — Úgy látszik, tévedésről van szó: nem jár nekem prémium.

— Felesleges kételkednie — nyugtat már megint. — Ezt a prémiumot a minisztérium más központjaihoz tartozók is megkaphatják.

És húz maga után.

— Melyik minisztériumról beszél?

Megint a céglevélpapírt tartja elém.

— Menjen egyedül tovább! — lihegtem. — Én más minisztériumhoz tartozom.

— Egy lépésre van a pénztár! — kiáltja sértődötten útitársam. — Maga meg vég nélkül vitatkozik! Kivételes esetekben előfordul, hogy más minisztériumokhoz tartozók is kapnak prémiumot az új technika után.

Újabb levegővétel után sprintelek a pénztárig.

— Filimonov? — kérdezi a pénztáros kislány.

— Én vagyok.

— Csakhogy végre megtaláltuk, maga miatt nem tudtuk megcsinálni az összesítést. Tizennyolc rubel jár. Itt írja alá...

— Hogy-hogy tizennyolc?! Mindenkinek harmincat adnak! Nekem miért vettek le belőle?

— Azt nem tudom. Én csak fizetek. Utolsónak jött és még elégedetlenkedik! Na, írja alá gyorsan!

Aláírom. Megszámolom. Jól jön! De miért adnak nekem kevesebbet? Disznóság!

Oroszból fordította:
Barabás Péter

HANGVERSENY

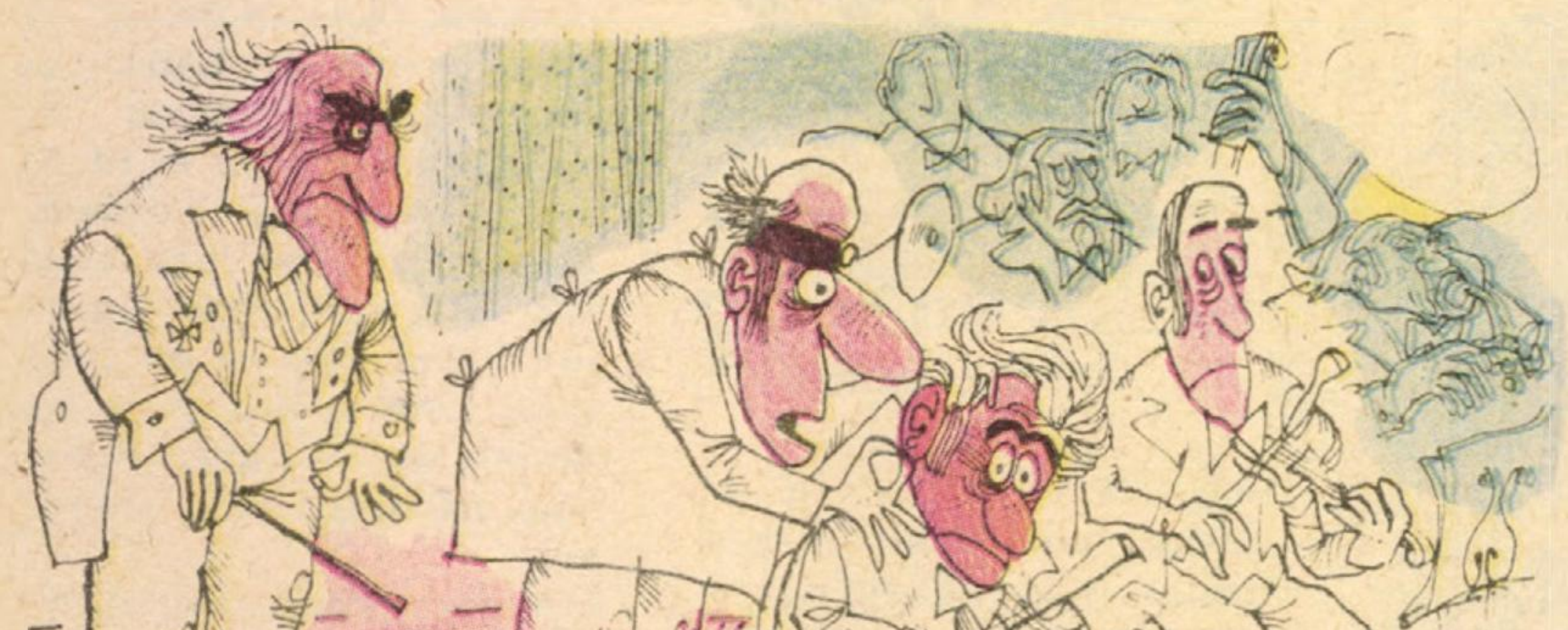

– A karmester urnak az az érzése, hogy valami nincs rendben az ön hallásával.

ÚJ HÁZASOK

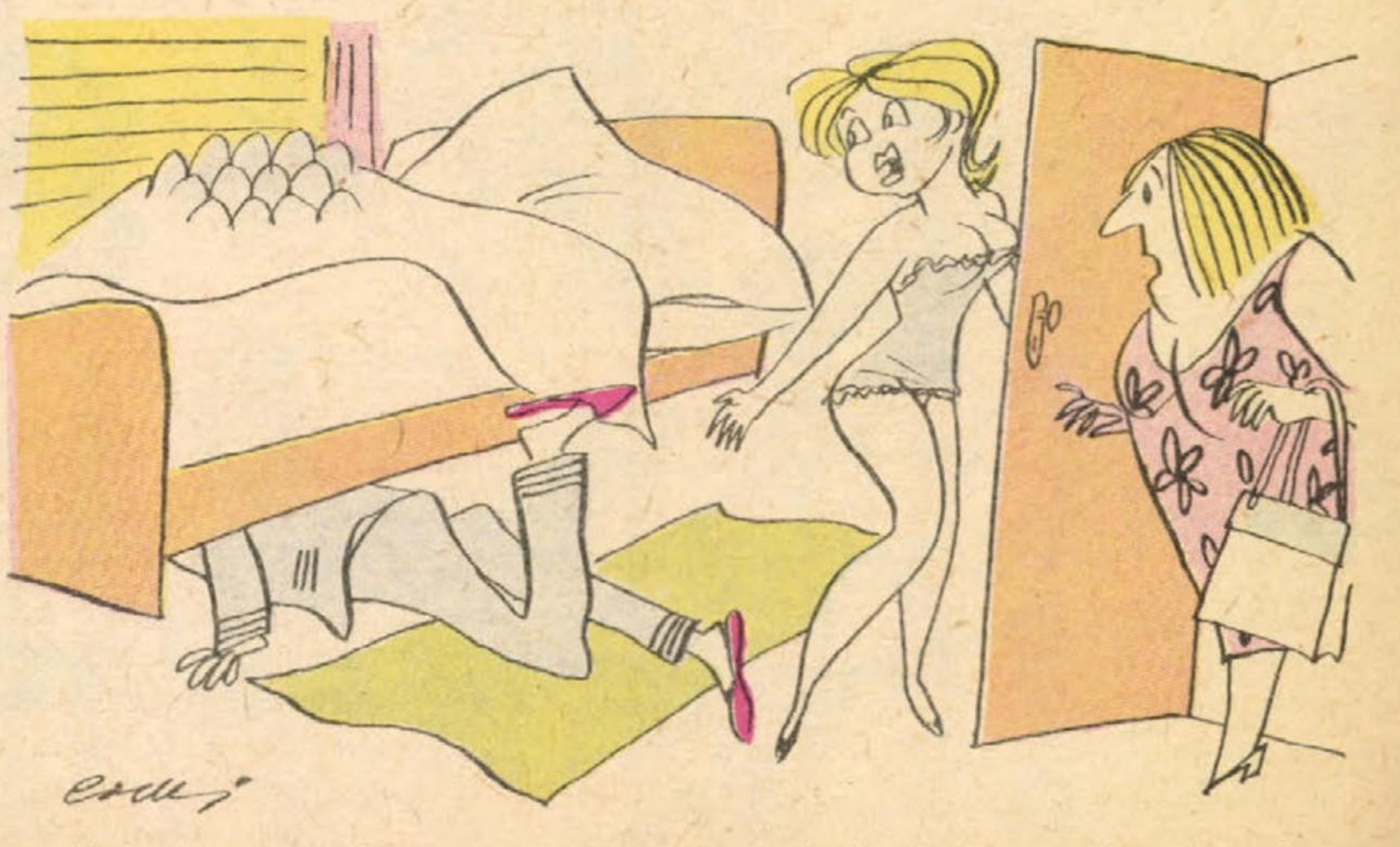

– Nem értem, mama, ha valaki csenget, Jenő rögtön az ágy alá bújik!

SAKK SOKK

FÉLELMETES ELLENFEL

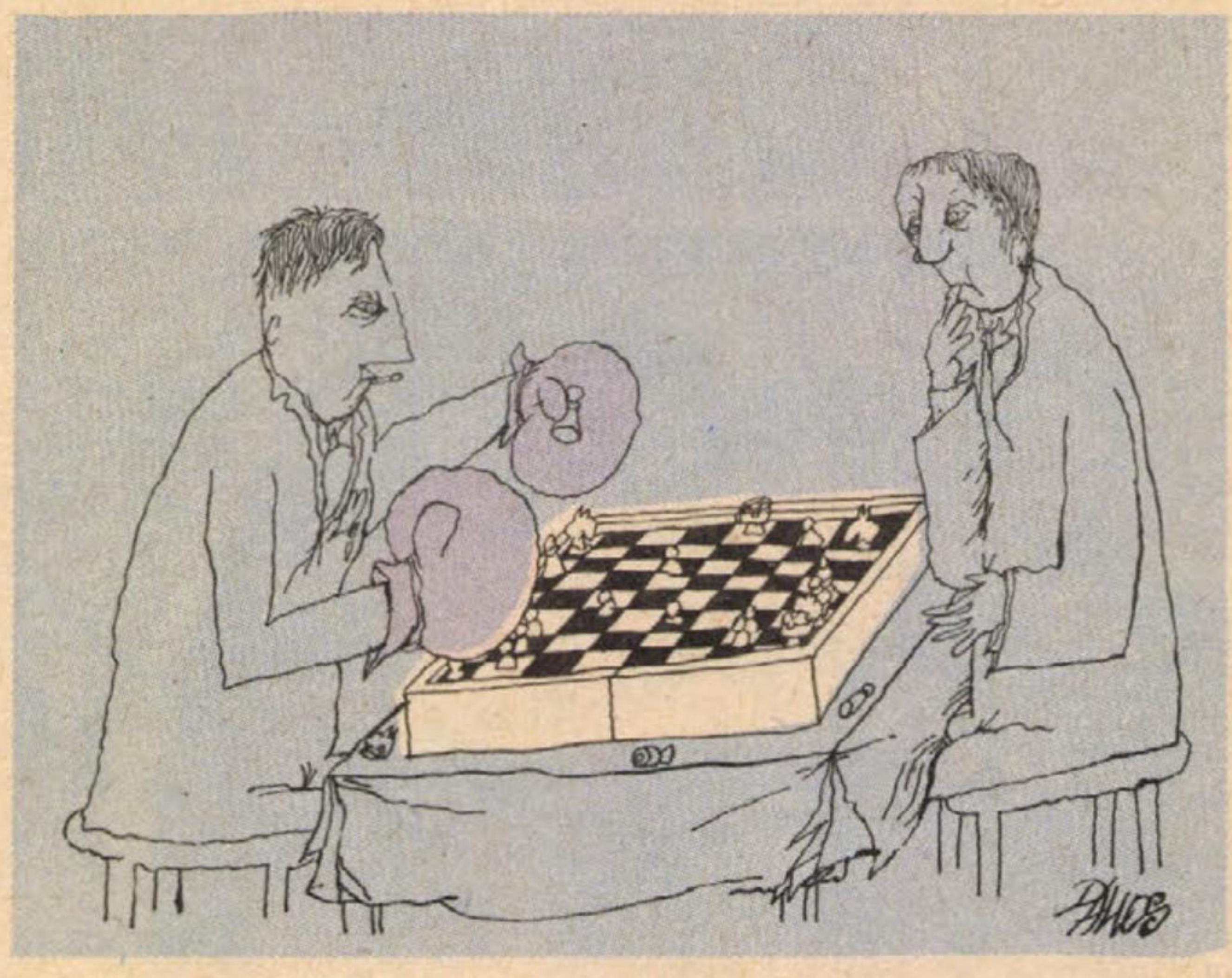

MÁGNESES TÁBLA

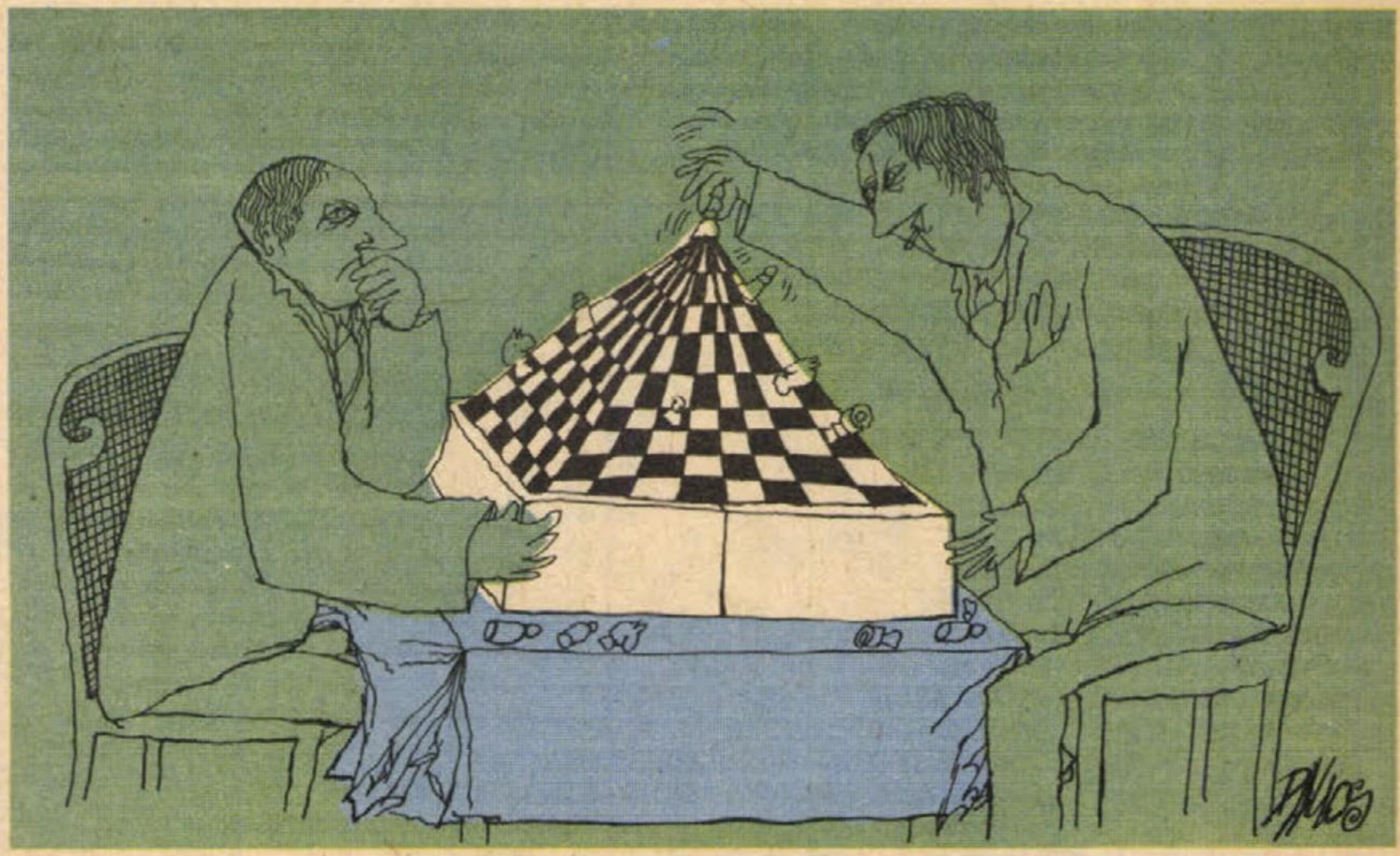

MARATONI MÉRKÖZÉS

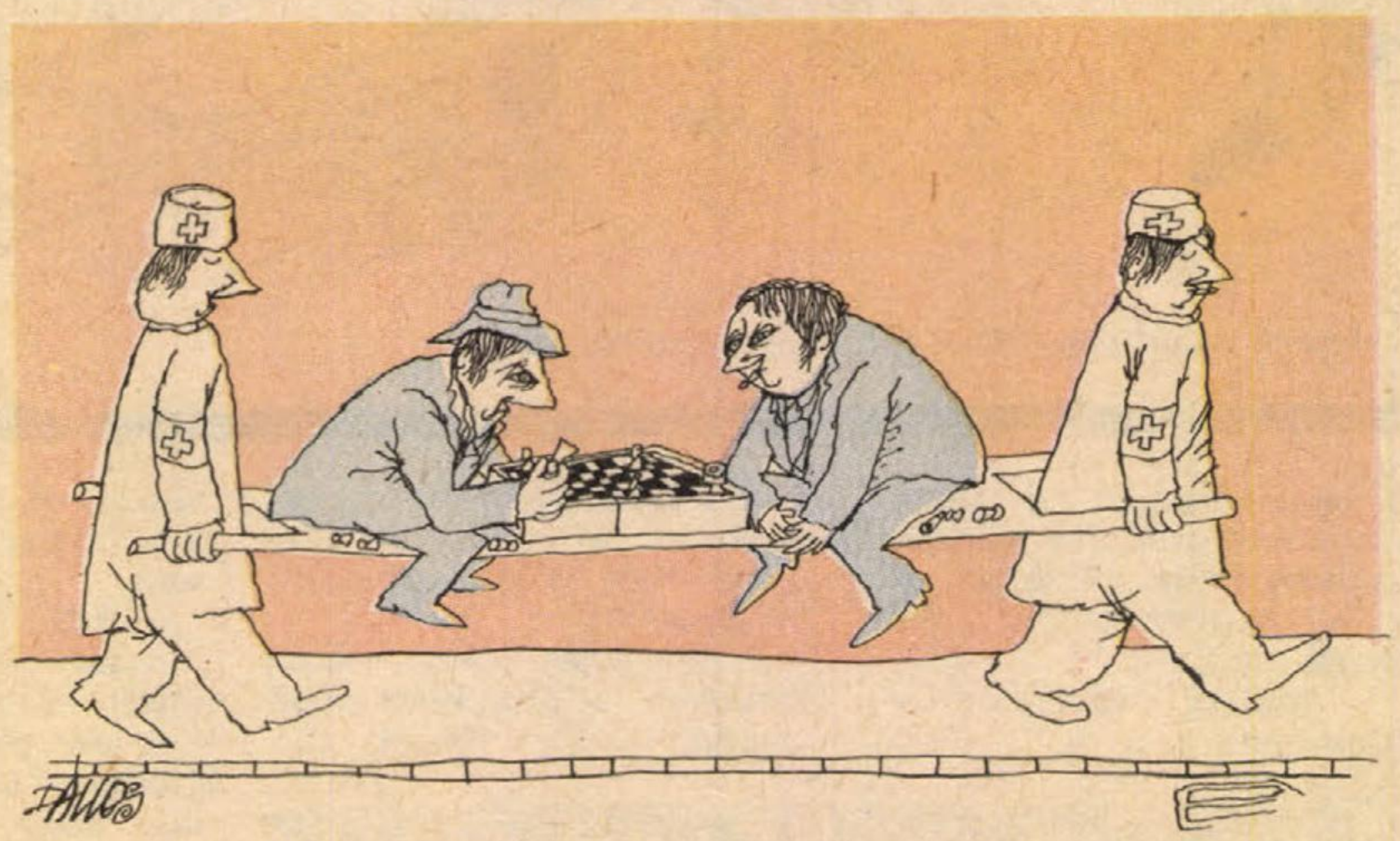

ZAVARÓ KÖRÜLMÉNY

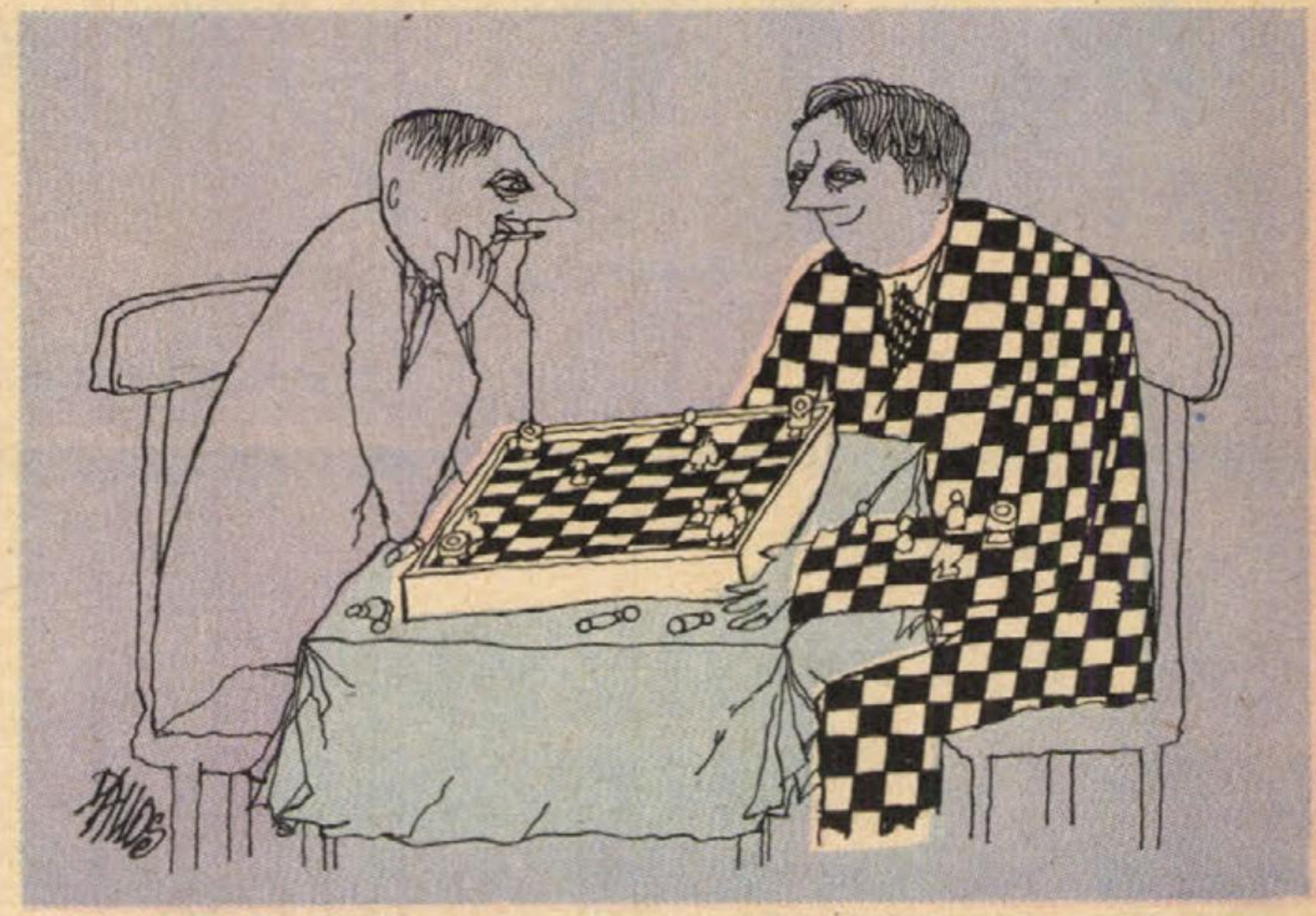

Dallos Jenő rajzai

ÖNBIZALOM

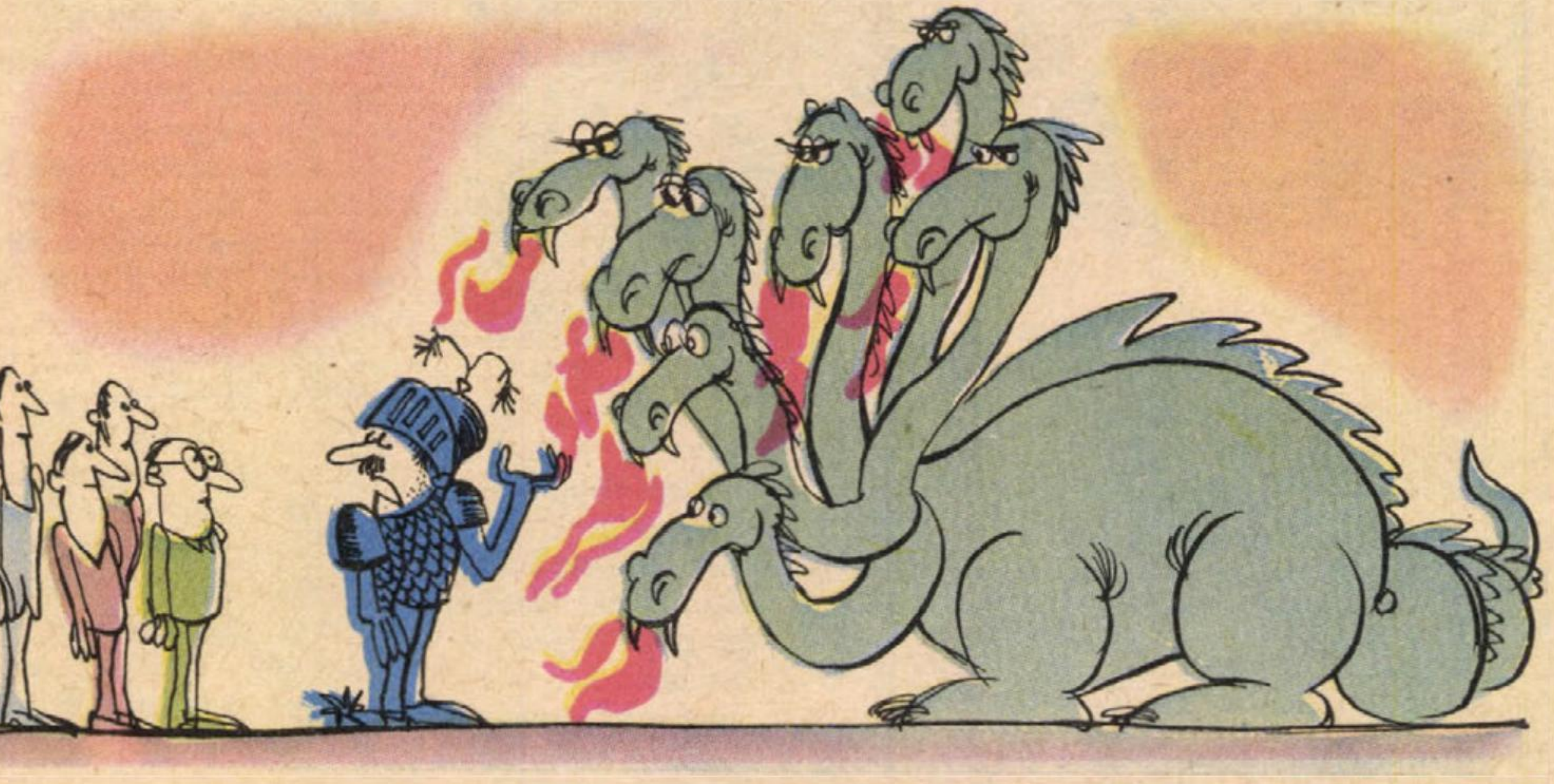

– Leleplező vezércikkekkel fogom megsemmisiteni!

ÖNFEL-ÁLDOZÁS

– Egy kicsit felmelegitem neked a fűtőtestet.

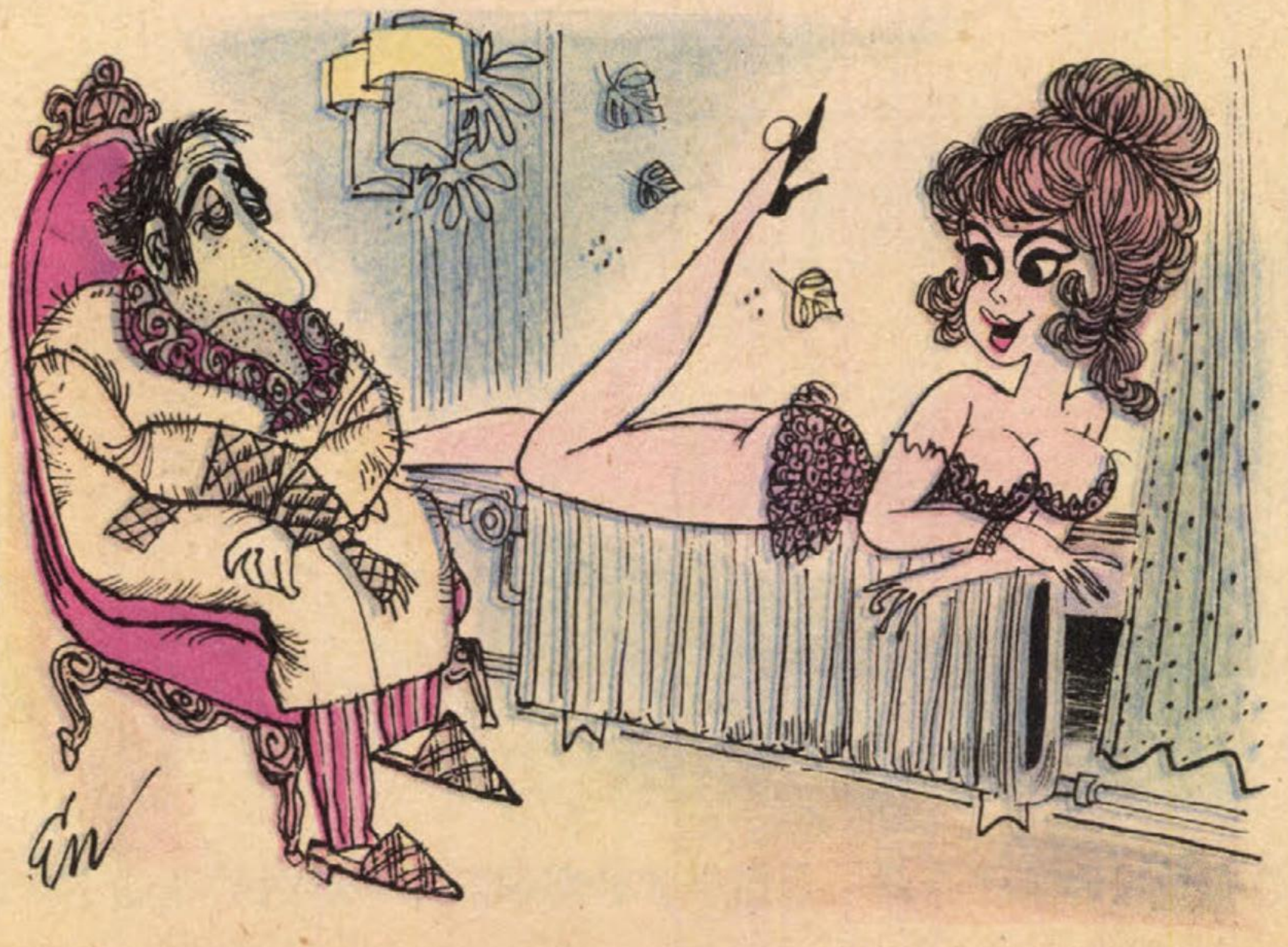

Mikor telefonáljunk, hogyan telefonáljunk?

Szent kötelességemnek érzem, hogy a következőkben átadjam két évtizedes tapasztalatomat a Hivatalba történő telefonálás taktikájáról és stratégiájáról.

Kezdem mindjárt a hétfő reggellel. Ez az időpont, amikor ne is próbáljunk telefonálni a Hivatalba. Ilyenkor értékelik ki ugyanis a dolgozók a vasárnapi emlékeiket — mégpedig: vagy telefonon keresztül, tehát a vonalak foglaltak, vagy személyesen egymás között, és aki ezt a nagy fontosságú konzultációt megzavarja, az magára vessen.

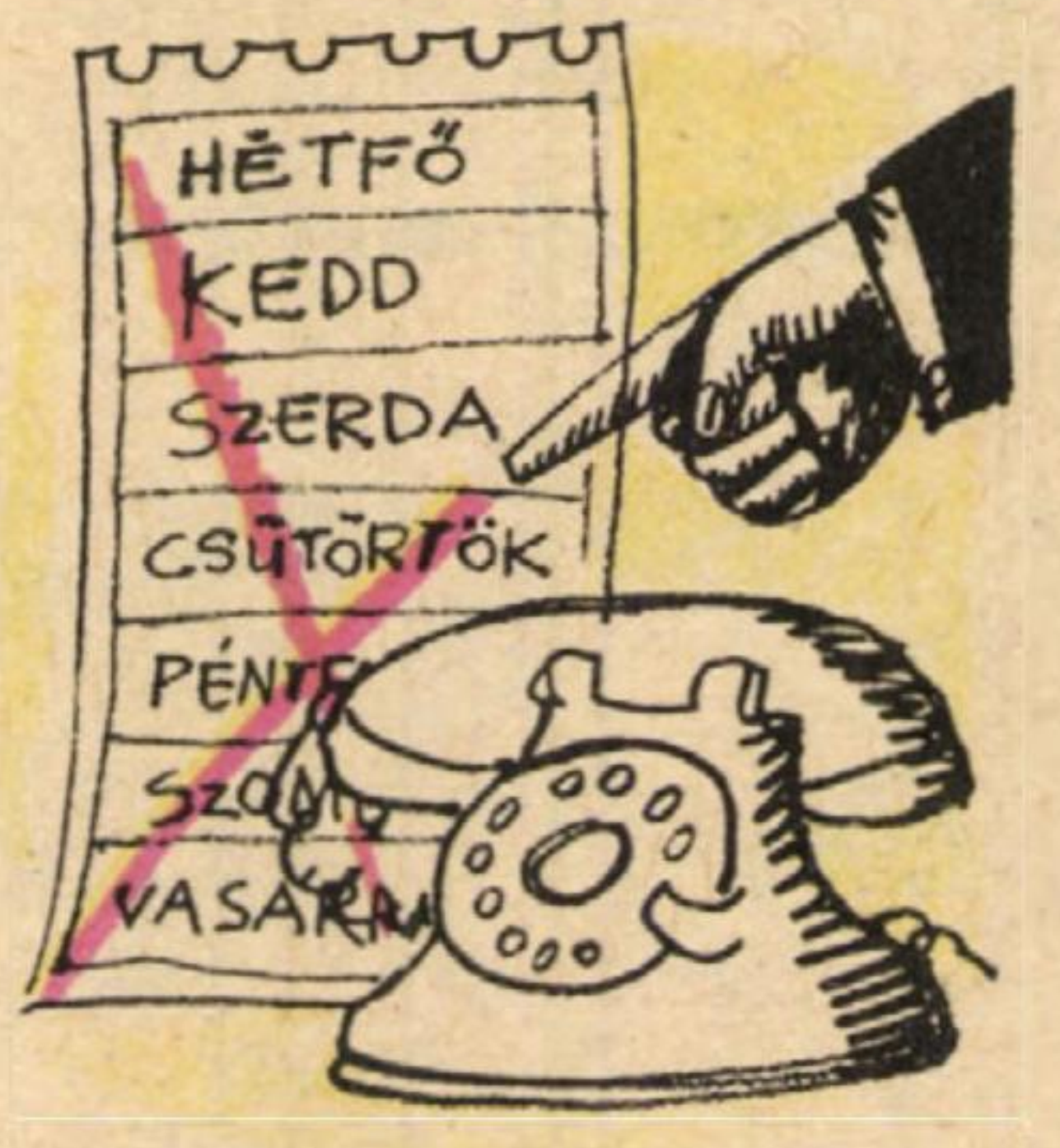

A hét többi napjának reggeli óráiban az ügyintézők saját ügyeiket intézik, tehát a magunk ügyével háborgatni őket — amint ez az álmoskönyvben is olvasható — ügyetlenség.

Hasonló telefontilalmi időszak minden délután fél négytől bezárólag, mivel ilyenkor beszélik meg a dolgozók a randevúikat, amihez joguk van — édes istenem! —, akárcsak csütörtök déltől folytatólagosan, amikor a víkendet szervezik.

Ezeken a technikailag foglalt időkön kívül nem tanácsos telefonálnunk a pszichológiailag hátrányos időszakokban, vagyis az ebédidő előtt, alatt és után, azaz tizenegytől háromig. Mert, ugye, ha ebéd előtt zaklatjuk a dolgozót, ingerült, mert éhes — ha ebéd alatt, nincs a helyén — ha viszont ebéd után, akkor ingerült, mert nem lakott jól.

A fentiekben nem érintett időszakokban lehet telefonálni, de minek... Célszerűbb, olcsóbb és egészségünkre kevésbé káros, ha ügyeinket levél, vagy a boyszolgálat útján intézzük el.

(s. l.)

TÁRSASHÁZ

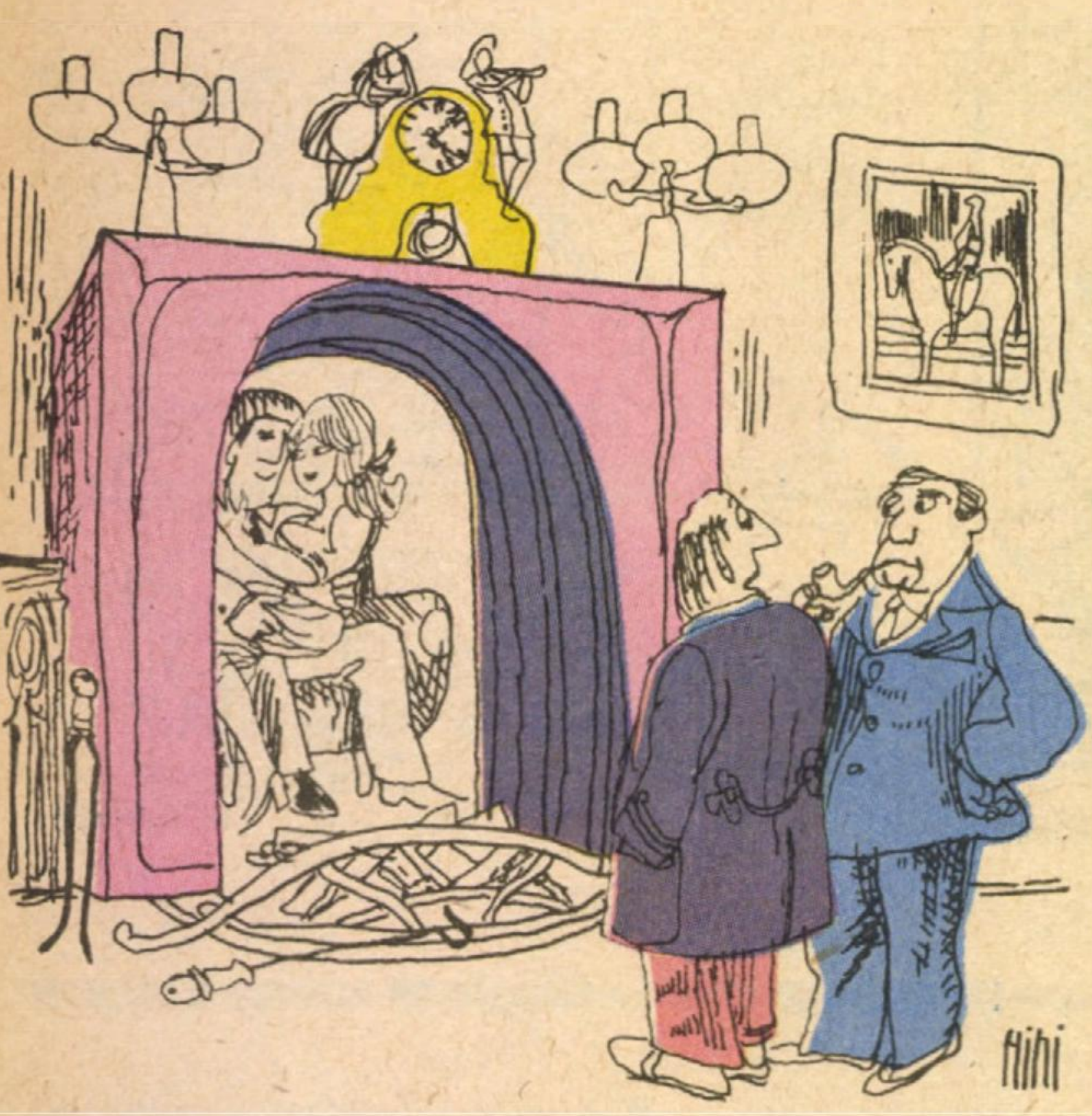

– Közös kandallóm van a szomszéddal ...

ÚJ PAJTÁS

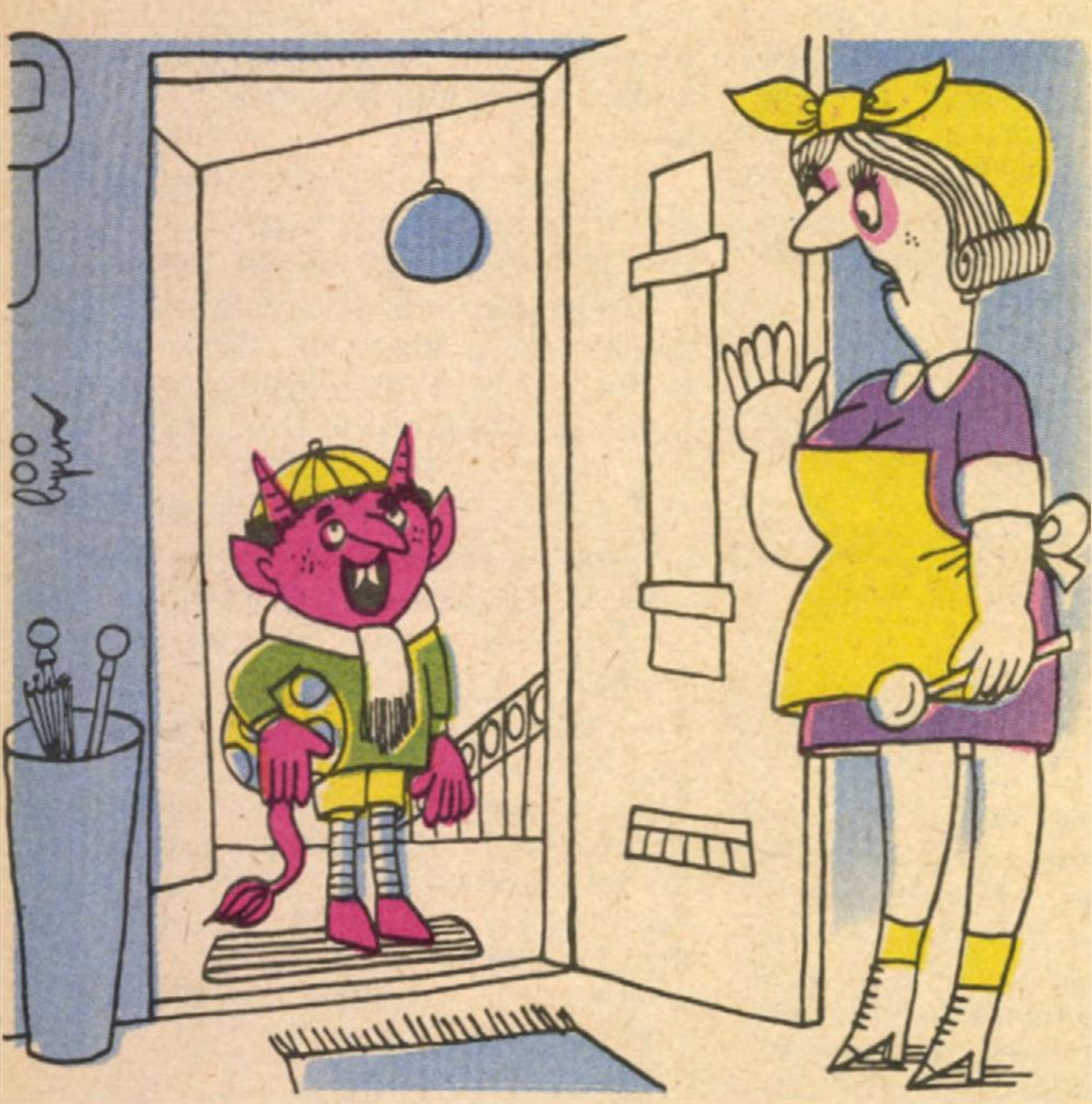

– Néni kérem, kijöhet velem a Béluska a játszótérre?

ÉRTÉKES TRÓFEA

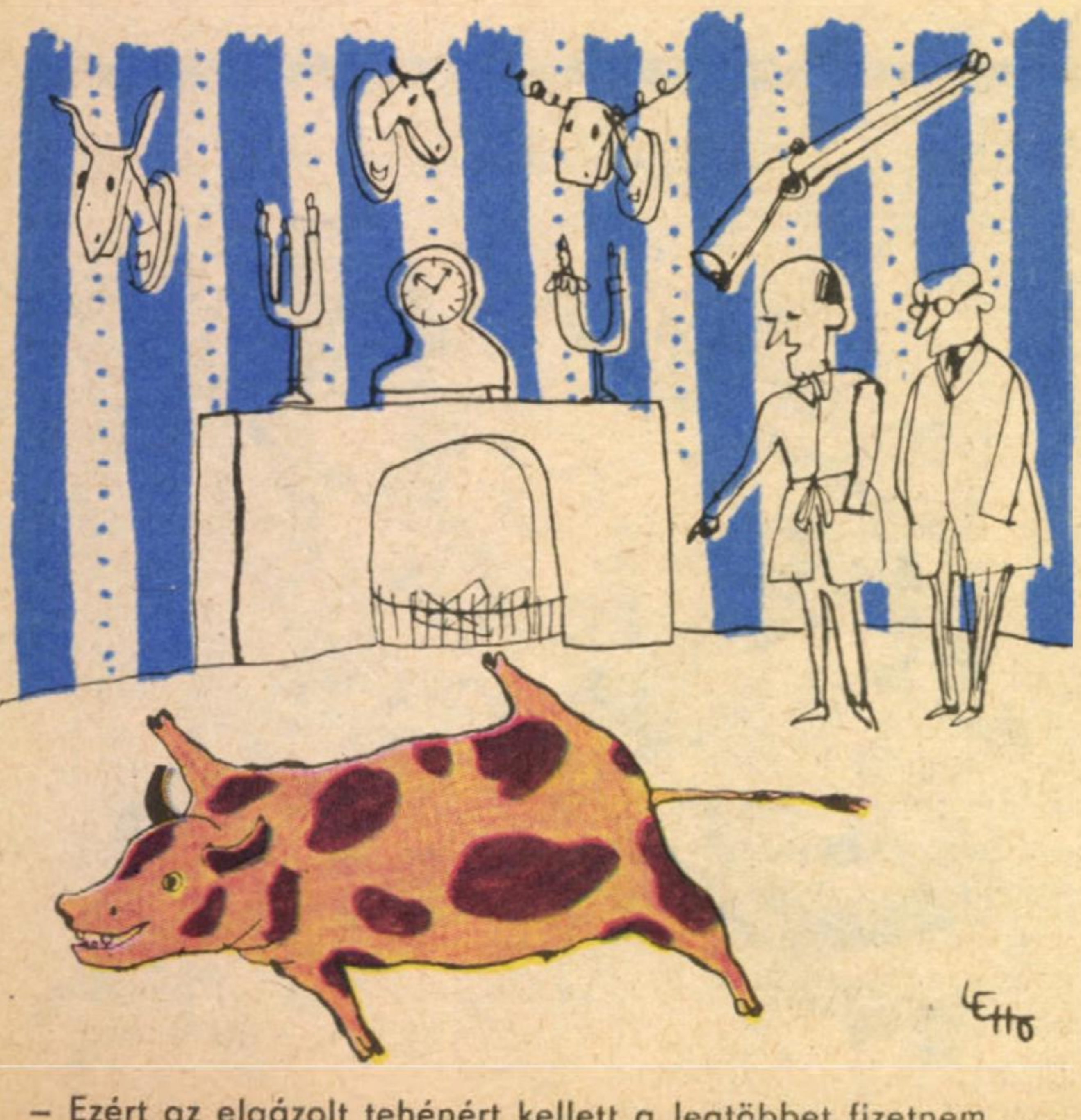

– Ezért az elgázolt tehénért kellett a legtöbbet fizetnem ...

VERSENYSZELLEM

– Nyomás, nagymama, ne hagyd, hogy megelőzzenek!

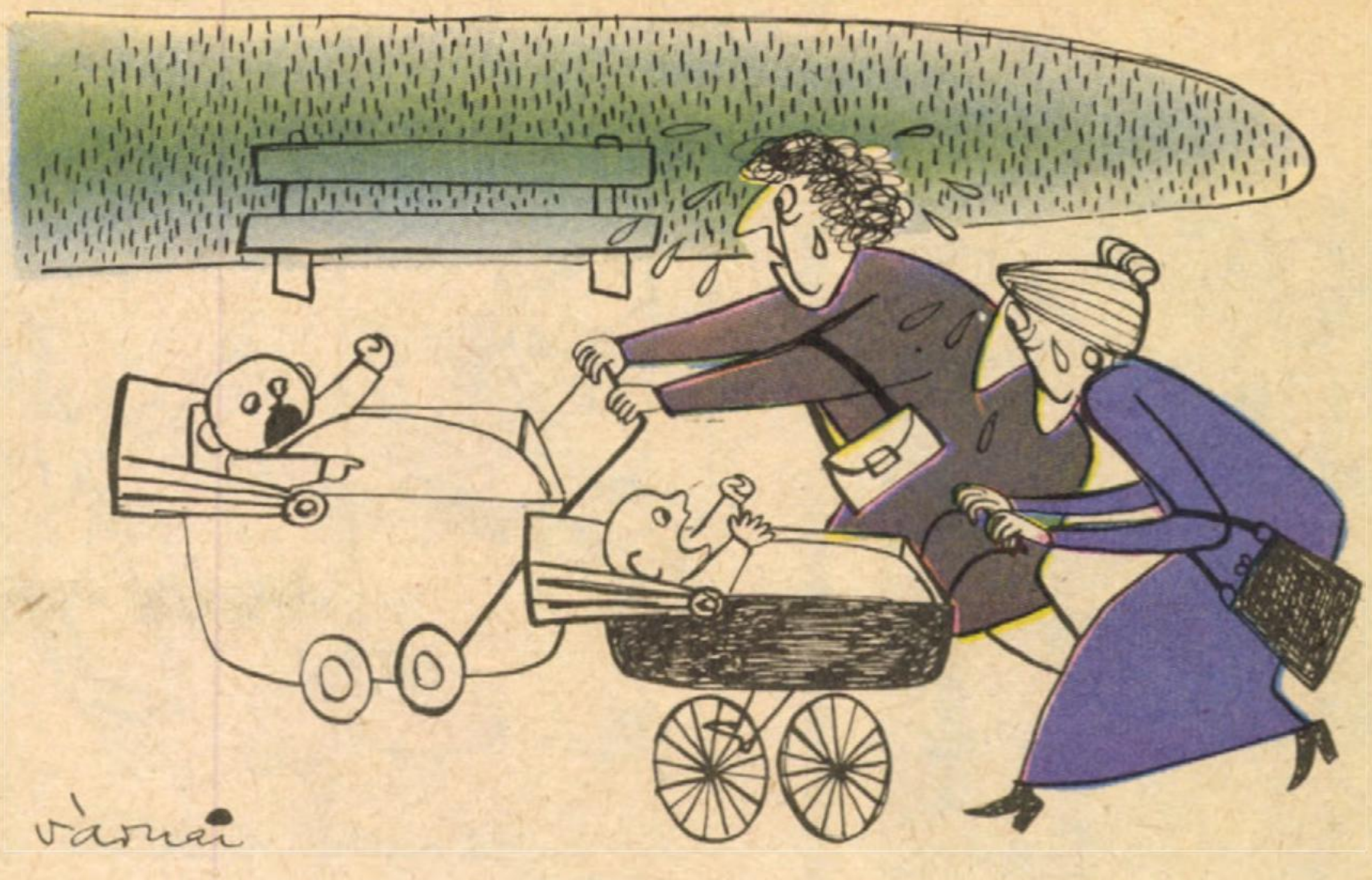

Tökéletes kikapcsolódás

Fájt a fejem, égett a gyomrom, ülve elaludtam az ágyam szélén; így ment ez hosszú heteken át. Magam is tudtam, hogy a fáradtság miatt van, meg a sok idegeskedés teszi, pihenni kellene. Pontosabban szólva: nem is pihenni, hanem kikapcsolódni, mert a kikapcsolódás maga a pihenés.

M. barátom, aki gyomortáji panaszokban tapasztalt róka volt, még ennél is tovább ment:

— Az egyetlen biztos kikapcsolódás — szögezte le —, ha elutazol és külföldön pihensz nyolc-tíz napot. Ilyen kicsiny országban, mint a mienk, nem lehet igazán kikapcsolódni. Az embert mindenütt elérik, másfél óra alatt utolérnek gépkocsival, akárhová rejtőzhetsz és rádtelefonálhatnak, arról nem is szólva, hogy esetleg fogod magad és mint egy holdkóros, felülsz az első buszra, amely Pestre jön. Nem, barátom, aktívan kikapcsolódni csak úgy lehetséges, hogy kiváltod az útleveledet és nem vagy itthon!

Mindenben egyetértettem M.-mel, fogtam az útlevelemet és jegyet váltottam Olaszországba. Már a vasúti fülkében, Pusztaszabolcs után elmúlt a fejfájásom, amely hetek óta kínozott, Gyékényesnél pedig inkább megszokásból vettem be egy késhegynyit a magammal hozott szódabikarbónából, mint szükségből.

Első jele a kikapcsolódásnak este, Velencében ért, a szállodában, a szállóvendégek adatainak kitöltésekor. Addigra már annyira kikapcsolódtam, hogy a budapesti lakásom címét csak nagy erőfeszítéssel tudtam az emlékezetembe idézni, s beírni az adatlapba.

Két napon át kószáltam a városban, csak bámészkodtam, mint egy gyermek. Ha fagylaltost láttam, fagylaltoztam, kávét ittam és citromlevet, az orromat a kirakatok ablakához nyomtam.

A harmadik napon a Rialto-piacán eszembe jutott, hogy vásárolok valamit. De mit vegyek? Mire is lenne szüségem?

Érdekes, de nem jut eszembe! Megpróbálom felidézni a szekrényem képét magamban, a polcokkal, de milyen furcsa! Nem tudom, van-e szekrényem? Ugyan hol lehet a lakásban? És milyen lehet a lakásom?

Na, nem baj, amíg eszembe jut, majd nem magamnak veszek, hanem a ... Hanem a? Kinek is?

Arra biztosan emlékszem, hogy leánygyermekeim vannak. De milyen nagyok? És három? Vagy négy?

Na, majd eszembe jut. Gondtalanul ballagok a városban, eszem egy fagylaltot, iszom egy kávét.

Hogy is hívnak engem? Az útlevelemben benne van, de az útlevelemet a szobámban hagytam, a szállodában.

... A rendőrségen vidáman majszolok egy banánt, valami állampolgárságról kérdezgetnek, nyugtalanul. Én nagyon derűs vagyok, persze, szegény rendőrtisztviselők dolgoznak, idegesek. Ki kellene nekik is kapcsolódni, mint nekem, egy-két hétre a munkából.

Mit is dolgozom én? Pedig valahol állásban voltam!

Nagyon aranyosak ezek az olaszok. Vagy spanyolok? Hotelről hotelra visznek és mindenütt bemutatnak a portán. Az egyik szállodában még meg is ismertek! Valami útlevelet mutatnak nekem, hogy az az enyém lenne? A fénykép csakugyan ismerős ...

Aztán vonatra ülök, mintha egy kicsit fájna a fejem. Egy állomáson állunk, ez Zágráb. Hűha, hát már el is hagytuk Olaszországot? Mindjárt itthon vagyok!

Gyékényesnél felforgatom a táskámat: hová is tettem a szódabikarbónát? Annyira kikapcsolódtam az elmúlt napokban, hogy azt sem tudom, hol a szódabikarbónám!

Csak ez a ronda fejfájás ne kínozna legalább!

Somogyi Pál

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

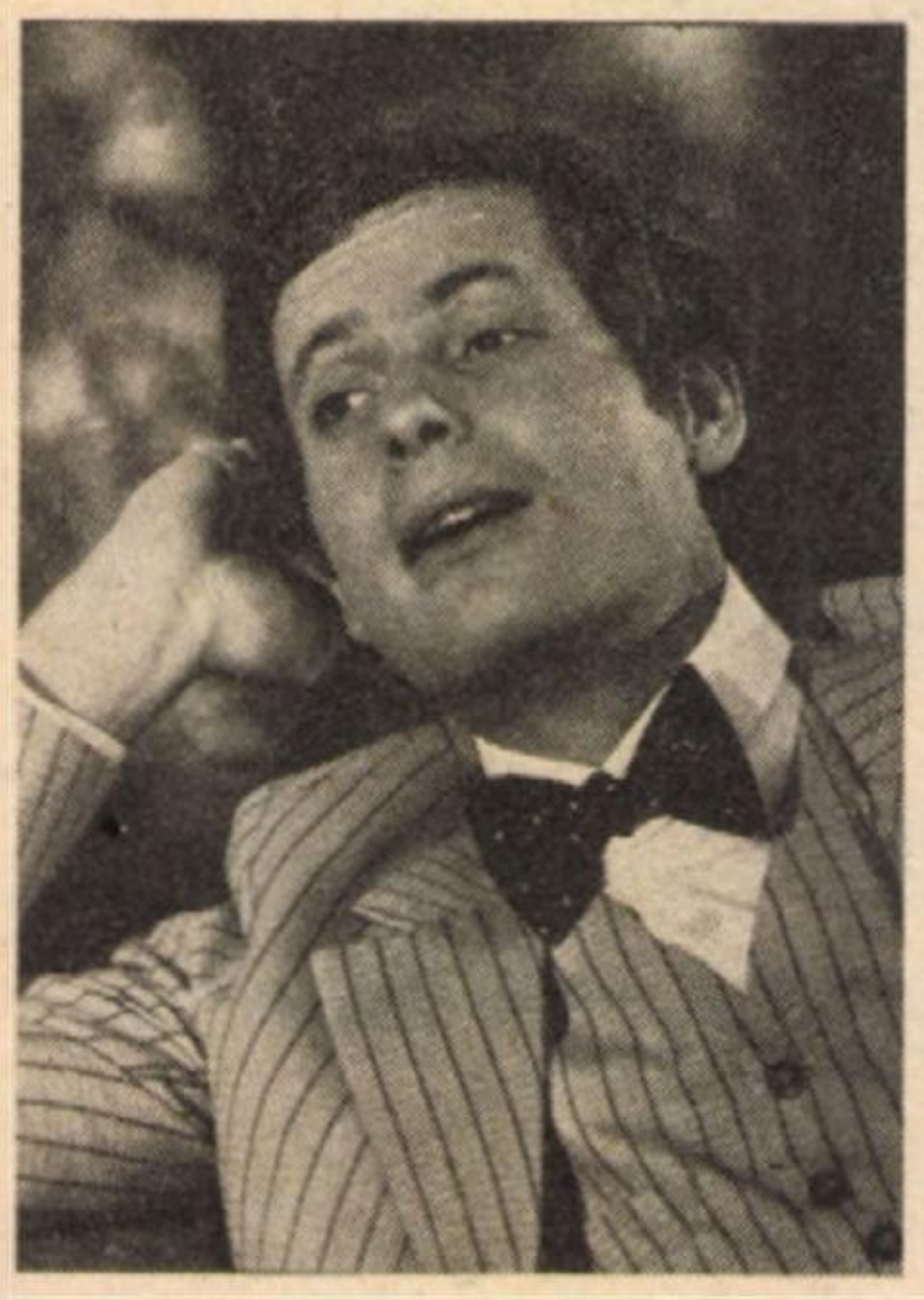

A népszerűségről — úgy gondolom — minden színésznek van egy története. Nekem is. Méghozzá tanulságos.

Amikor először jelentem meg a Szabadság téri palotában, a portás megkérdezte, hogy mi járatban vagyok. Mondtam, felvételre hívtak.

— Kérem a személyi igazolványt!

A számot kívülről tudtam, bemondtam.

— Tessék megmutatni!

A portás gondosan megnézte, azután kiállította a belépőt. Pár hónappal később csak a személyi számát kellett megmondanom.

Sok tévészereplés után már elértem, hogy mindössze a nevem után érdeklődtek. Láttam, hogy az arcom már ismerős a fülkében ülő illetékesnek.

Múlt az idő, számos színházi és tévészereplés után elérkezett a nagy pillanat, amikor a portás így fogadott:

— Ne tessék egy szót se szólni, ismerem már jól a művész urat.

Örömmel nyugtáztam a népszerűségnek ezt a magas fokát és megvártam a belépő kitöltését. Boldog mosollyal köszöntem meg, és csak akkor nyúlt meg az arcom, mikor elolvastam a cédulát. Balázsovits Lajos neve állt rajta.

Bálint András

FÜST

A „Daily Mirror" beszámol arról, hogy Londonban a külvárosban, a használt autók piacán, egy vénséges Ford szerénykedik potom áron, még egy tábla is van rajta: „Egy kicsit füstölök, de igyekszem leszokni róla!"

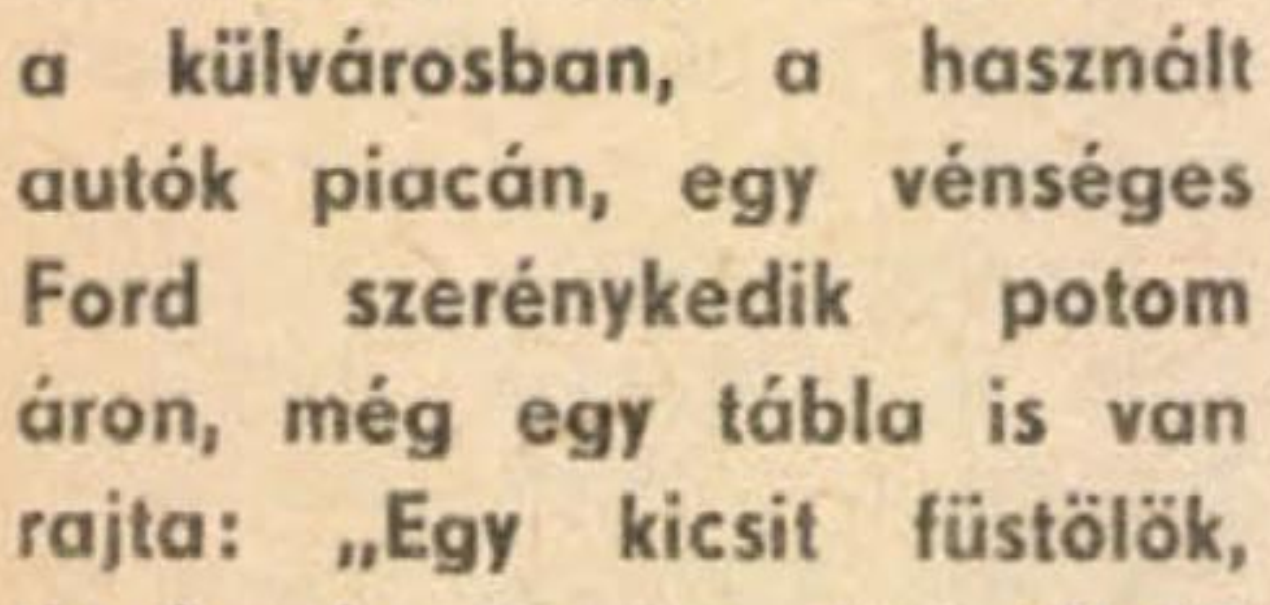

ÖSZI VADÁSZAT

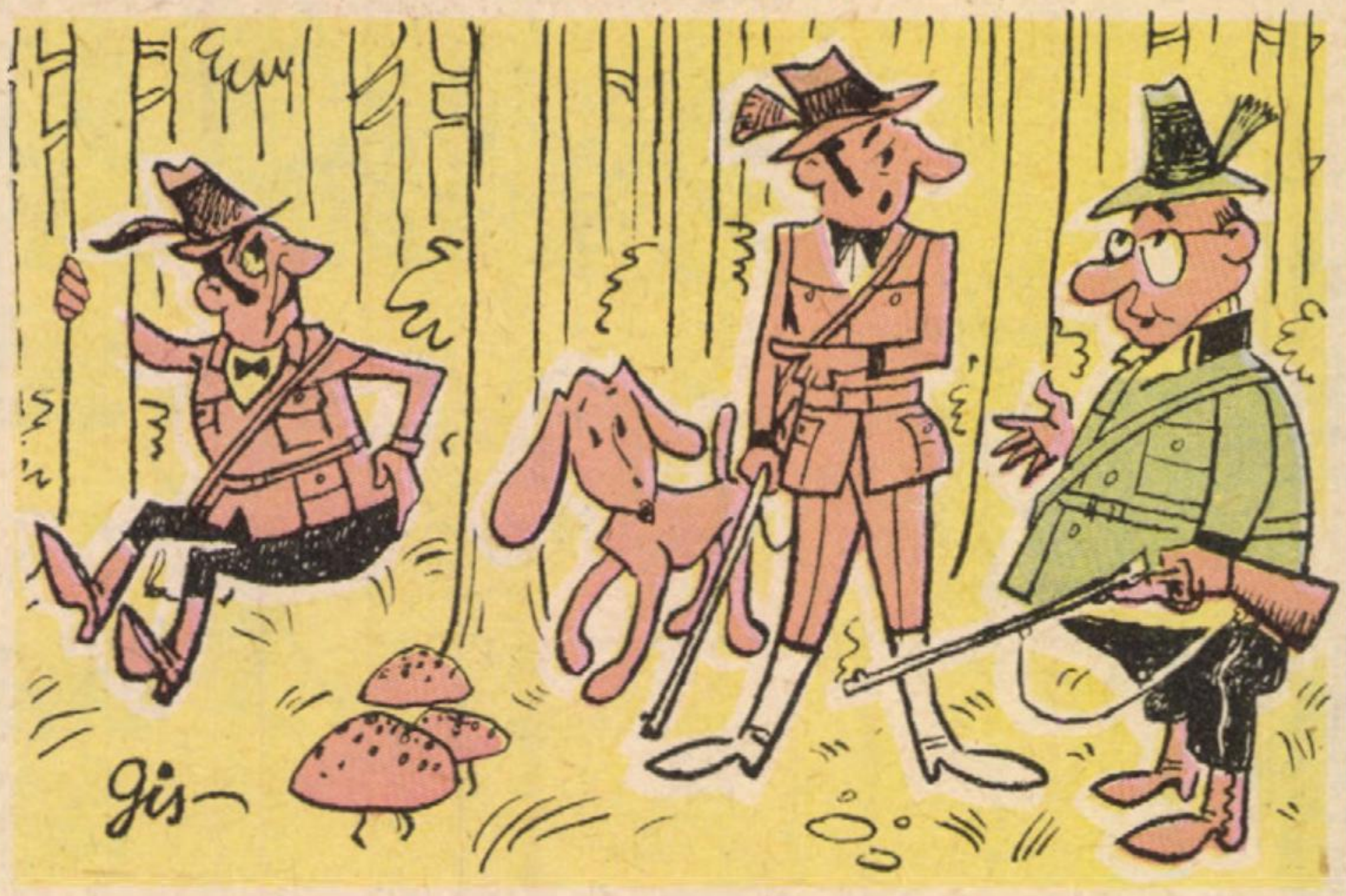

– Egy kicsikét rövidlátó vagyok, nem mondaná meg, milyen madarat lőttem?

– Azt mondja: Kovácsnak hívják!

A GAZDI KEDVENCE

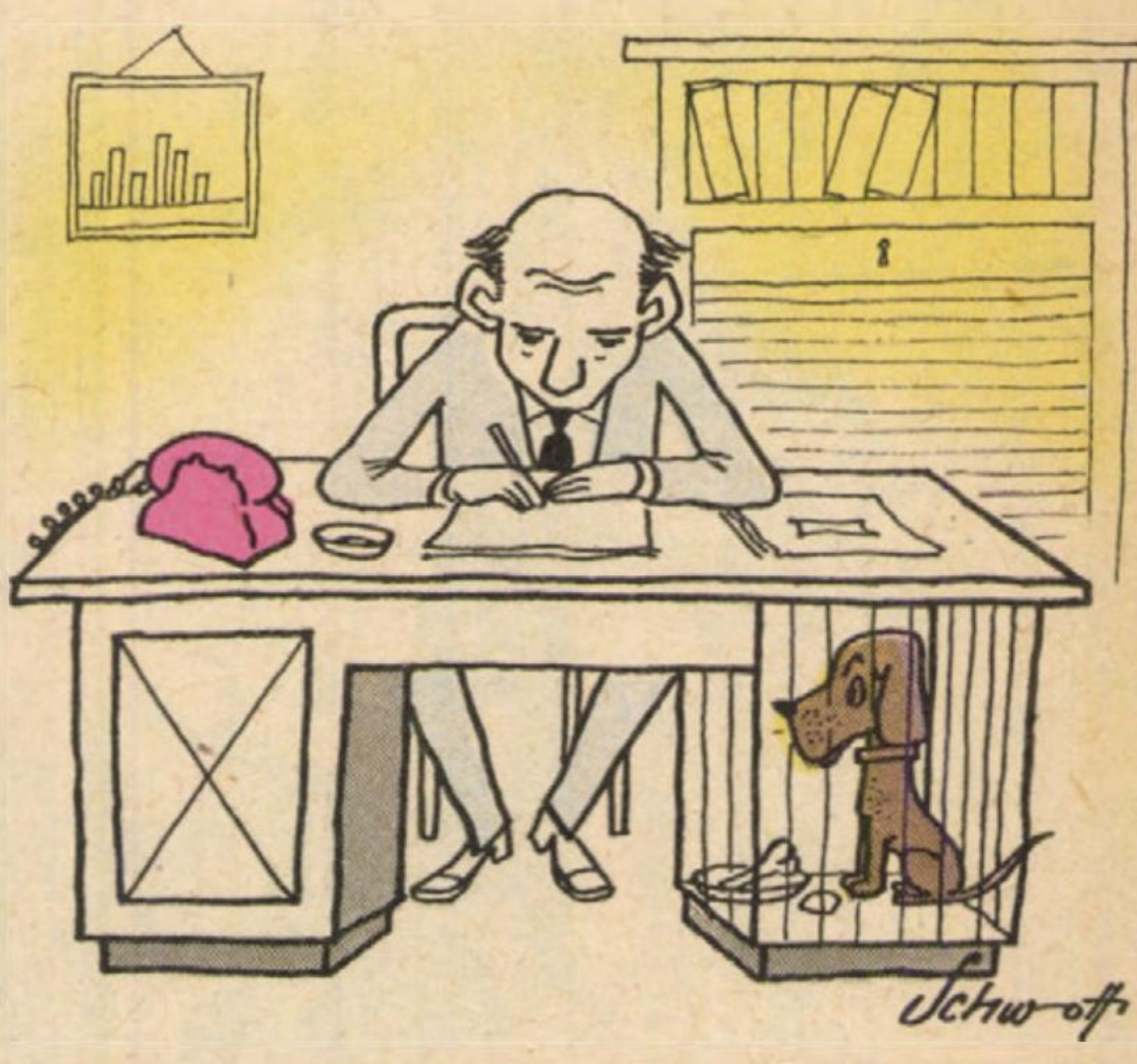

Mint Napóleon, a gárdistái előtt, úgy vonult el a művezető a munkásnők sorfala előtt.

Középtájt megállt, tarkójára tolta sapkáját.

— Elég jól ment — jelentette ki elgondolkozva —, de azért teszünk még egy próbát. Elvégre holnap lesz a premier! Mindenkinek tudnia kell a mondókáját, hogy baj, fennakadás ne legyen. Tehát megint én vagyok a Tanács, vagy a Minisztérium, vagy a Népi Ellenőrzés, de egyszerű járókelőnek tettetem magam, ravaszságból. Megszólítom az utcán valamelyiküket, és keresztkérdéseket teszek fel. Mondjuk, magának, Lecsókné kartársnő, jó?

A vele szemben álló töltöttgalamb-fiatalasszony elpirult, bólintott, zavartan igazgatni kezdte babos fejkendőjét.

— Kezitcsókolom, hölgyem! — lépett előbbre a művezető és a legrosszabb ripacsok modorában mosolygott, hajlongott. — Elkísérhetném egy darabon?

— Hagyjon nekem békét! — tiltakozott Lecsókné. — Én tisztességes, dolgozónő vagyok, feleség és anya!

— Talán éppen errefelé, a Kártolóüzemben koptatja a finom ujjacskáit? — kellemkedett tovább a férfi. — Azért siet, hogy a hétórás kezdésről el ne késsen?

— Ilyen nálunk nincs! — felelte Lecsókné, miközben egy pillantást vetett a markában szorongatott papírdarabkára, a „puskára". — Minálunk az ésszerű, lépcsőzetes munkakezdés következtében az első műszak most már nem hétre, hanem fél nyolcra jár! Addig én csak egészségügyileg sétálgatok itten, a jó levegőn, hogy aztán majd frissen, lendületesen állhassak be a termelő munkába. Fél nyolckor!

— Pompás! — állapította meg a művezető és végighordozta atyai tekintetét az egész társaságon. — Ezek szerint értjük egymást, asszonytársak? Erre a kis összeesküvésre, erre a titkolózásra kizárólag a maguk érdekében van szükség. Arra, hogy továbbra is változatlanul hétre járjanak be, de mindenkinek fél nyolcat mondjanak! Ez kell ahhoz, hogy holnaptól úgy utazhassanak a buszon, a villamoson, a trolin, mint régen a nagyságosasszonyok. Kényelmesen, gyorsan, kellemesen. Semmi zsúfoltság, tülekedés, idegfrász. És mindezt a vállalatvezetésnek köszönhetik, ahol szerencsénkre van néhány fifikás koponya. Mert ugyebár, ha holnaptól az egész kerületben életbelép a lépcsőzetes kezdés, ha mindenütt elmozdul a reggeli indulás a hét óráról, akkor éppen ez az időpont szabadul fel, válik a legalkalmasabbá — nekünk!

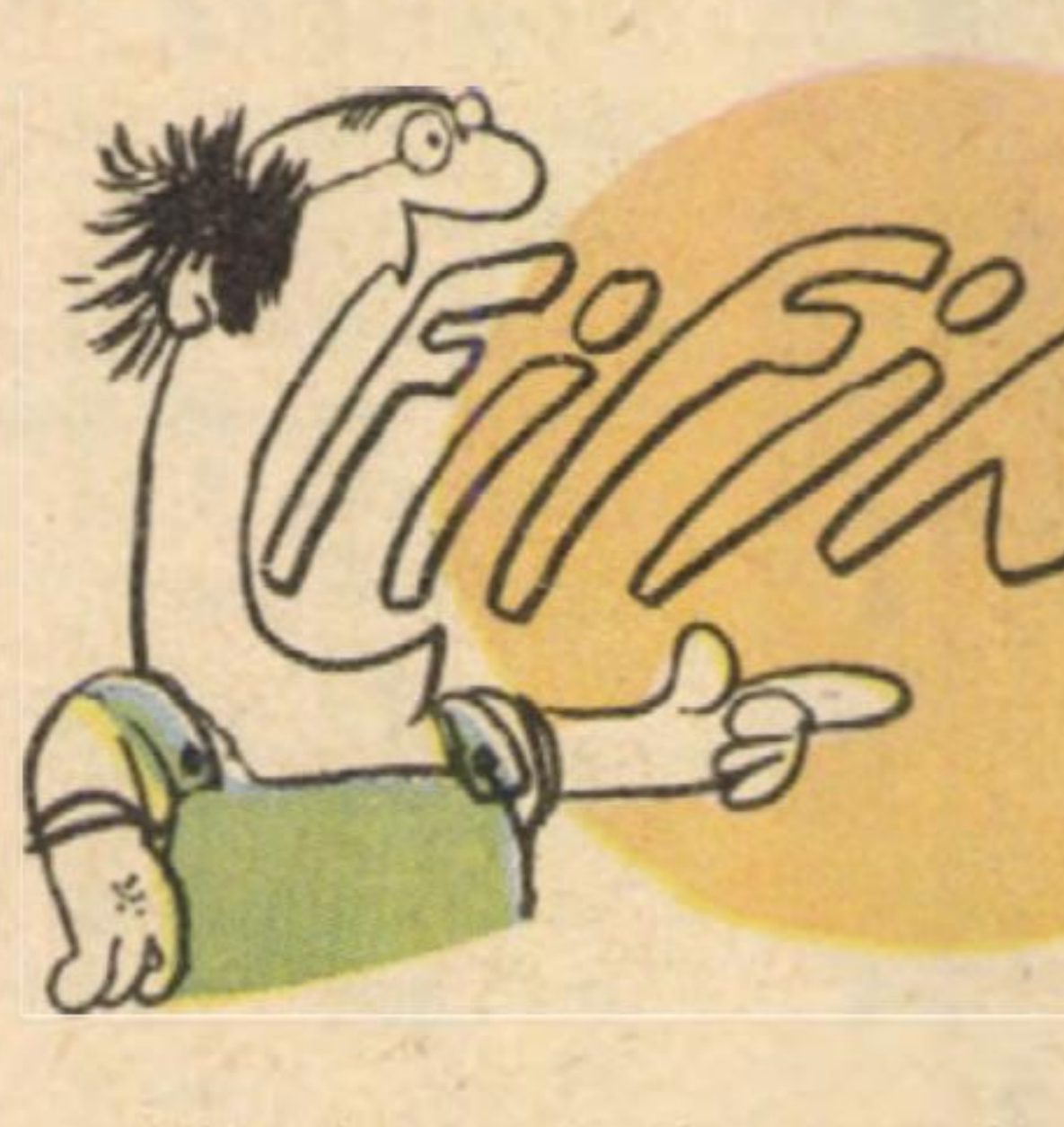

Másnap, a lépcsőzetes munkakezdés bevezetésének első reggelén, Lecsókné mindennek kinézett, csak töltött galambnak nem, amint sziszegve, jajgatva szállt le az autóbuszról és sántikálva, indult a gyárkapu felé. A rettentő tolongásban ugyanis rátapostak a tyúkszemére, bokán is rúgták, a veséjébe könyököltek, ráadásul a kabátjáról is lepattant két gomb, az egyik harisnyája is elszakadt.

A közeli kapualjból hirtelen eléje lépett a művezető, hogy még az utcán is tegyen egy utolsó próbát.

Kezitcsókolom, hölgyem! — kezdte negédesen a szerepét, de rádöbbenve beosztottja meglepően romos állapotára, ijedten váltott hangot. — Az istenért, mi történt magával?! Hát nem üres buszon érkezett?!

Szegény asszonyka elsírta magát.

— Üres buszon?! Talán még nagyobb volt a tömegnyomor, mint máskor!

— Hm — vakarta meg a fejebúbját a művezető —, hol csúszhatott hiba a számításunkba?... Csak egy magyarázat lehetséges. A többi üzemben is szőttek ilyen kis összeesküvéseket, ők is maradtak a hét órai kezdésnél. Mivelhogy a többi üzemben is akadnak a vezetőségben. fifikás koponyák.

— Lehet — törölte le könnyeit Lecsókné —, de ez engem nem lelkesít. Sőt azt hiszem, mi sokszor isszuk meg a levét, hogy ebben az országban túl sok a fifikás koponya.

Kürti András

AUTOMATIZÁCIO

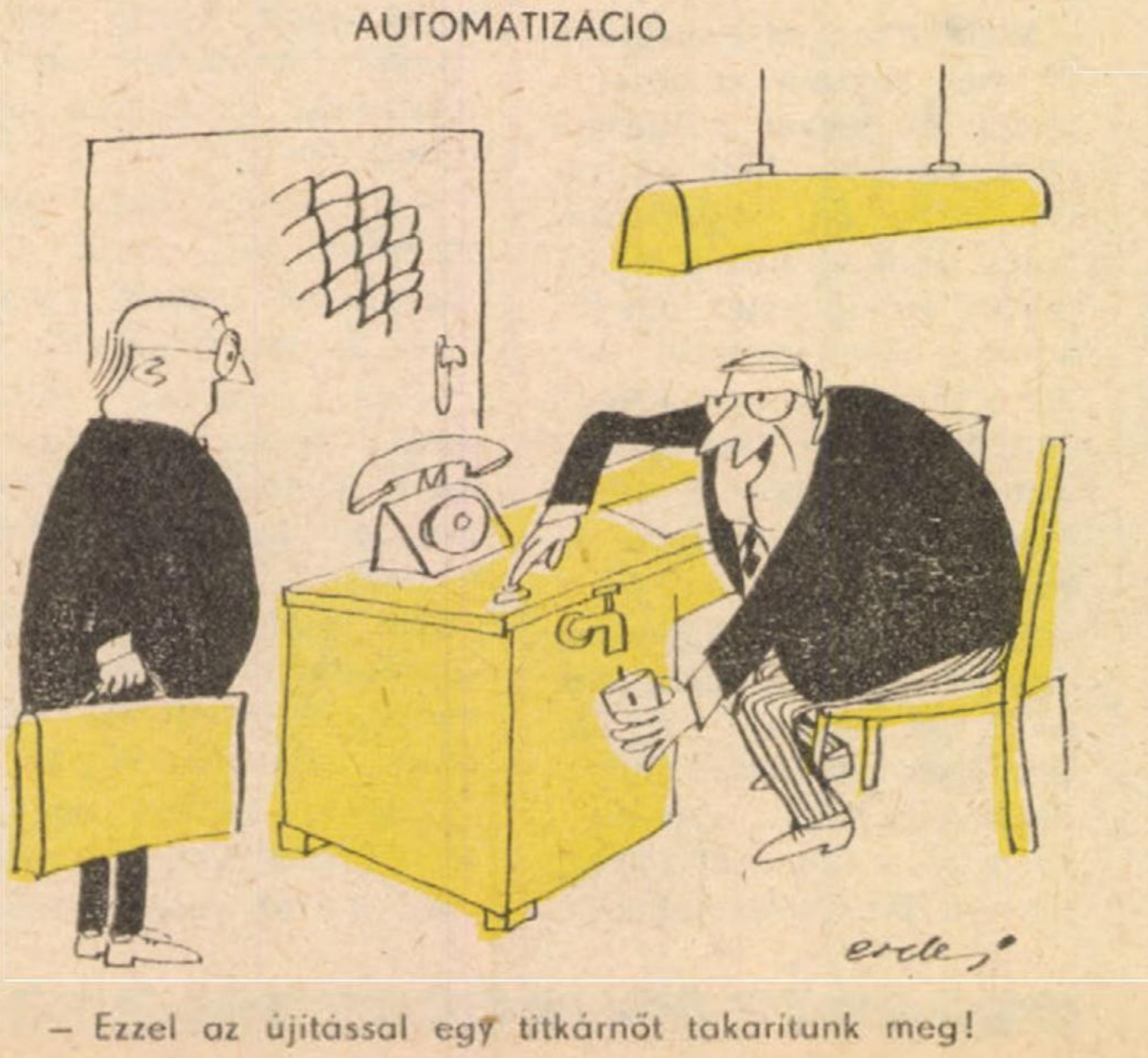

– Ezzel az újítással egy titkárnőt takarítunk meg!

ÖSZI MÉLABÚ

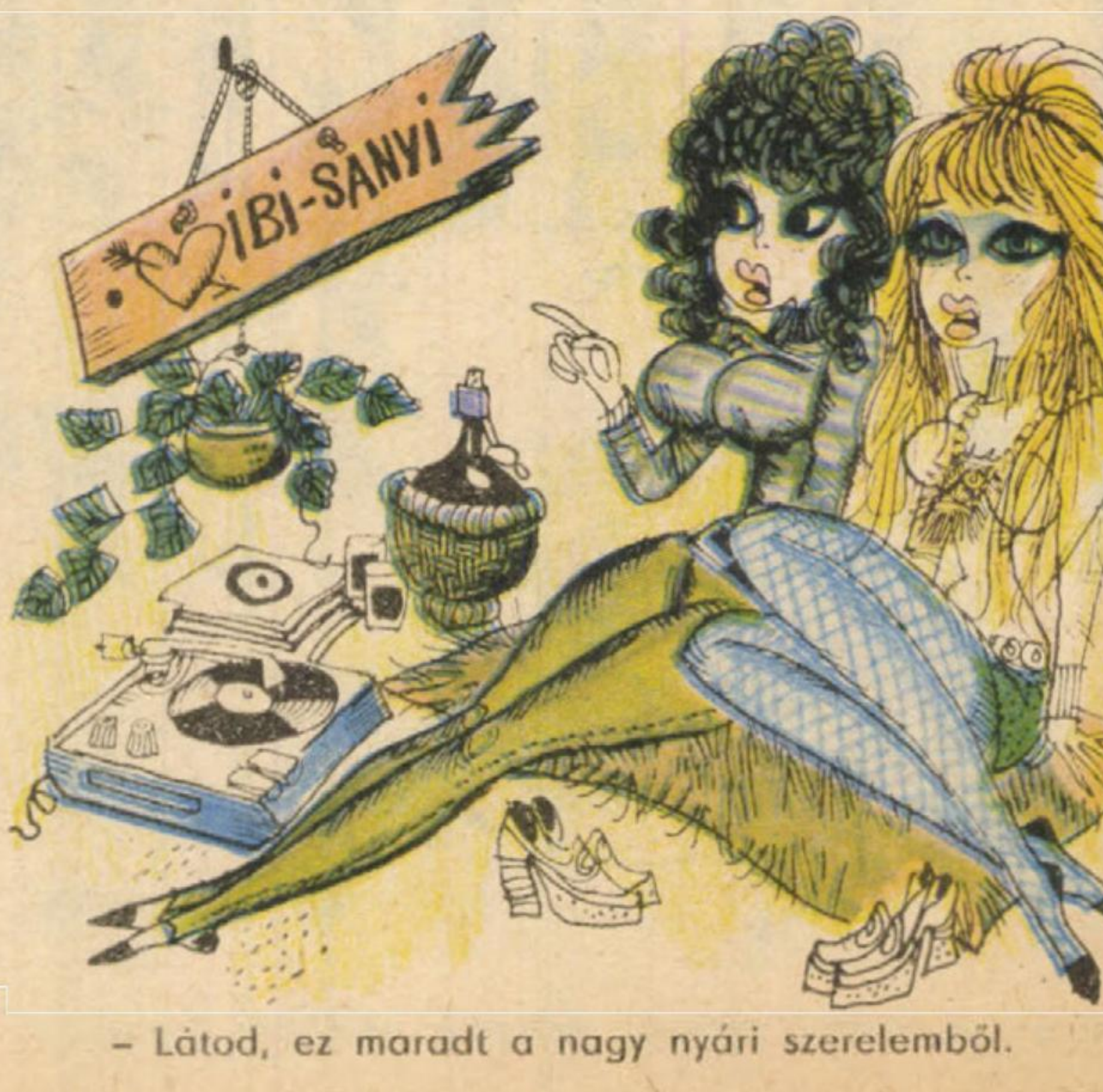

– Látod, ez maradt a nagy nyári szerelemből.

A FEJLŐDÉS ÚTJA

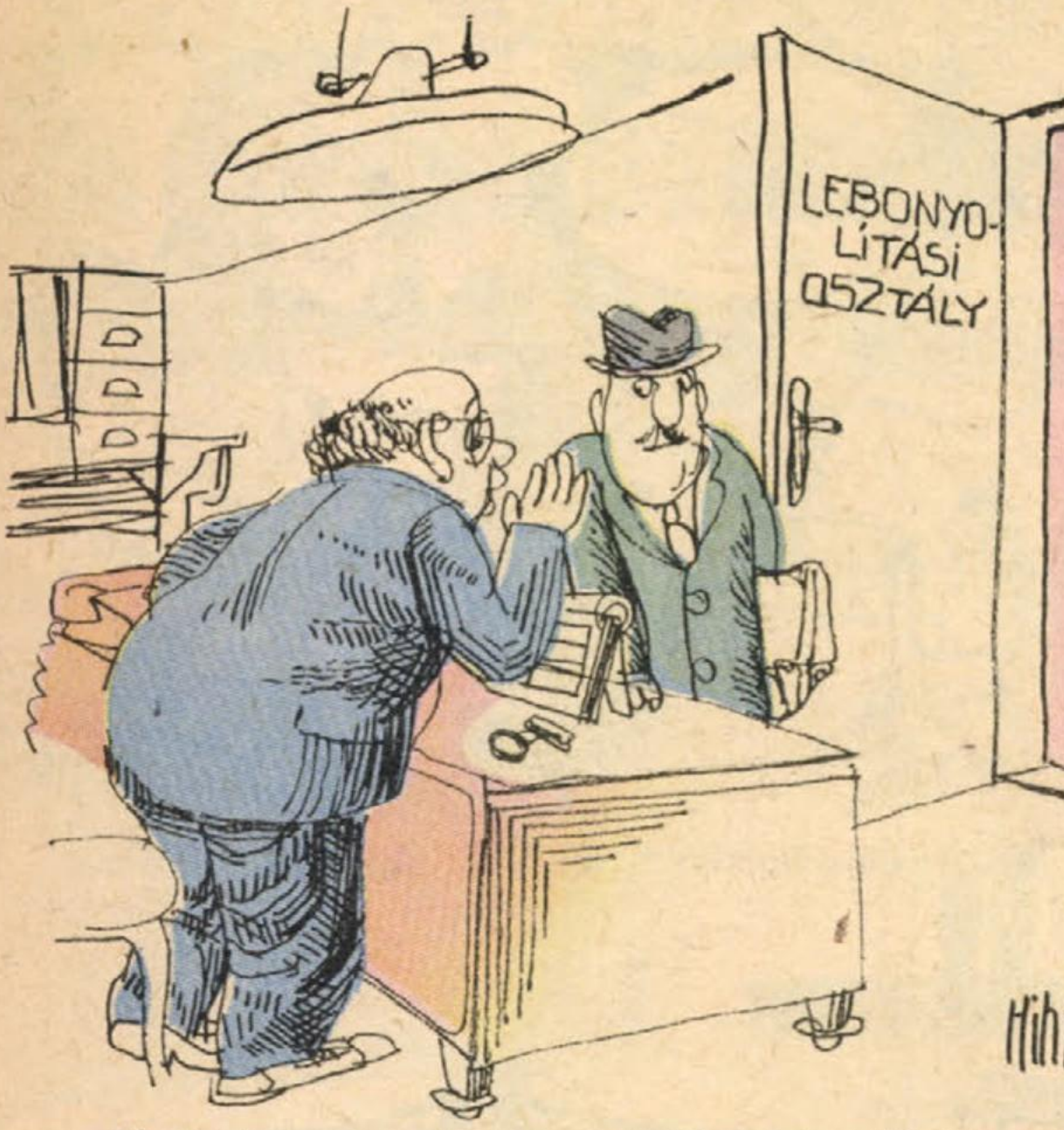

– Munkaidő után maszek ügyintézést is vállalok . . .

AZ IDEGES FÖLDALATTI-ÉPÍTŐ

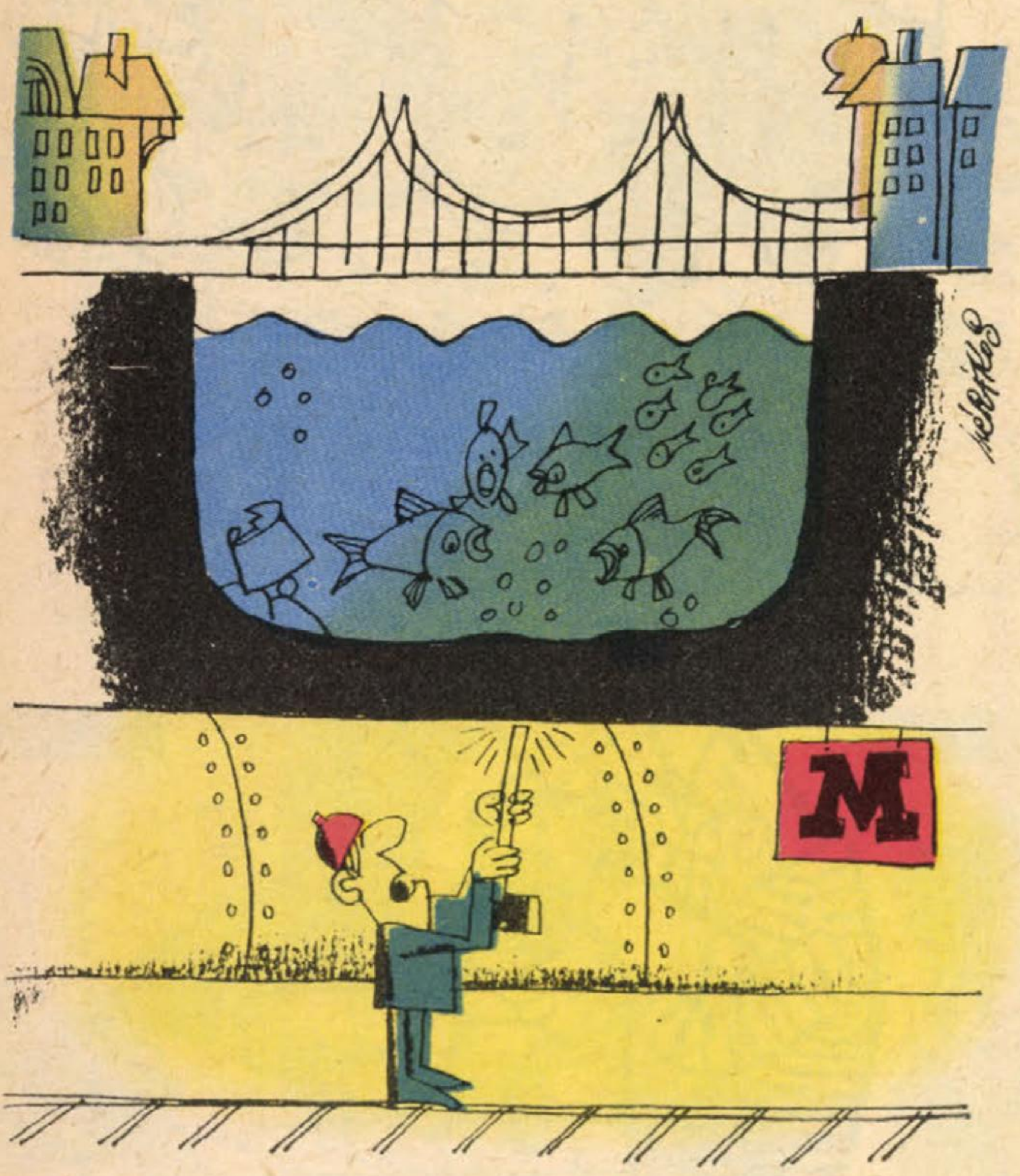

PLENTELESZ

Világéletemben keservesen vágyódtam egy plenteleszre, de valami mindig közbejött. Bogyórágó remete módjára gyűjtögettem, a legszükségesebbet is megvonva magamtól, de a plentelesz ára valahogy mindig gyorsabban növekedett, mint megtakarított pénzecském. Így aztán hiába tettem szert tekintélyes kis summára, sosem értem el a hőn óhajtott célt, sőt, az évek során egyre távolodtam tőle.

Aztán hirtelen történt valami. Lehet, hogy Ohernyák felhívta Krizmanicsot, és talán Malakiás is átszólt Leupoldnak, tény, hogy levelet kaptam a Főkváztól, hogy ekkor meg ekkor keressem fel Smálféter urukat, saját érdekemben és törvényes következmények terhe mellett.

Smálféter uruk harsányan bukkant elém, nyílt és piros arcával, áradó derűjével olyan volt, mint a jövendő karácsonyok szelleme valami Dickens regényből.

— Hohó, hohó és harmadszor is hohó! — kiáltotta. — Örömhír, barátocskám! Kap tőlem egy plenteleszt.

Egy pillanatra megereszkedett a térdem, erre nem számíthattam.

— Kapok egy plenteleszt? — rebegtem. — Ajándékba? Dehiszen ez... Kérem, én ezt nem fogadhatom el. Kereskedelmi ügyletre számítottam, tessék nézni, ebben a zsákocskában pénzt is hoztam magammal.

Smálféter uruk úgy kacagott, mint egy távoli hegyomlás.

— Balga lélek — bömbölte. — Hát nem félreértett? Csupán arra céloztam, hogy juttathatok magának egy plenteleszt. Nos?

A kezét nyújtotta felém, arra gondoltam, hogy illene térdre rogyni és megcsókolni azt az adakozó kezet.

— Juttat egy plenteleszt? — hebegtem. — Ön? Hát az öné?

— Maga blazirt ember, barátocskám — legyintett Smálféter uruk inkább szomorkásan. — Most gyalogoljon le a szép Rebersáknéhoz, fizessen be százötvenezret a plenteleszért, és többé ne is lássam.

Legyalogoltam a szép Rebersáknéhoz. A korlátba kellett kapaszkodnom, mert a lépcsők valahogy megnőttek, de az is lehet, hogy én mentem össze valamicskét. És furcsa módon most már nem is vágyakoztam annyira a plenteleszre. Nem értettem, miért tesz nekem szívességet Smálféter uruk és miért kell a százötvenezer mellett még gyermeki hálámat is lerónom.

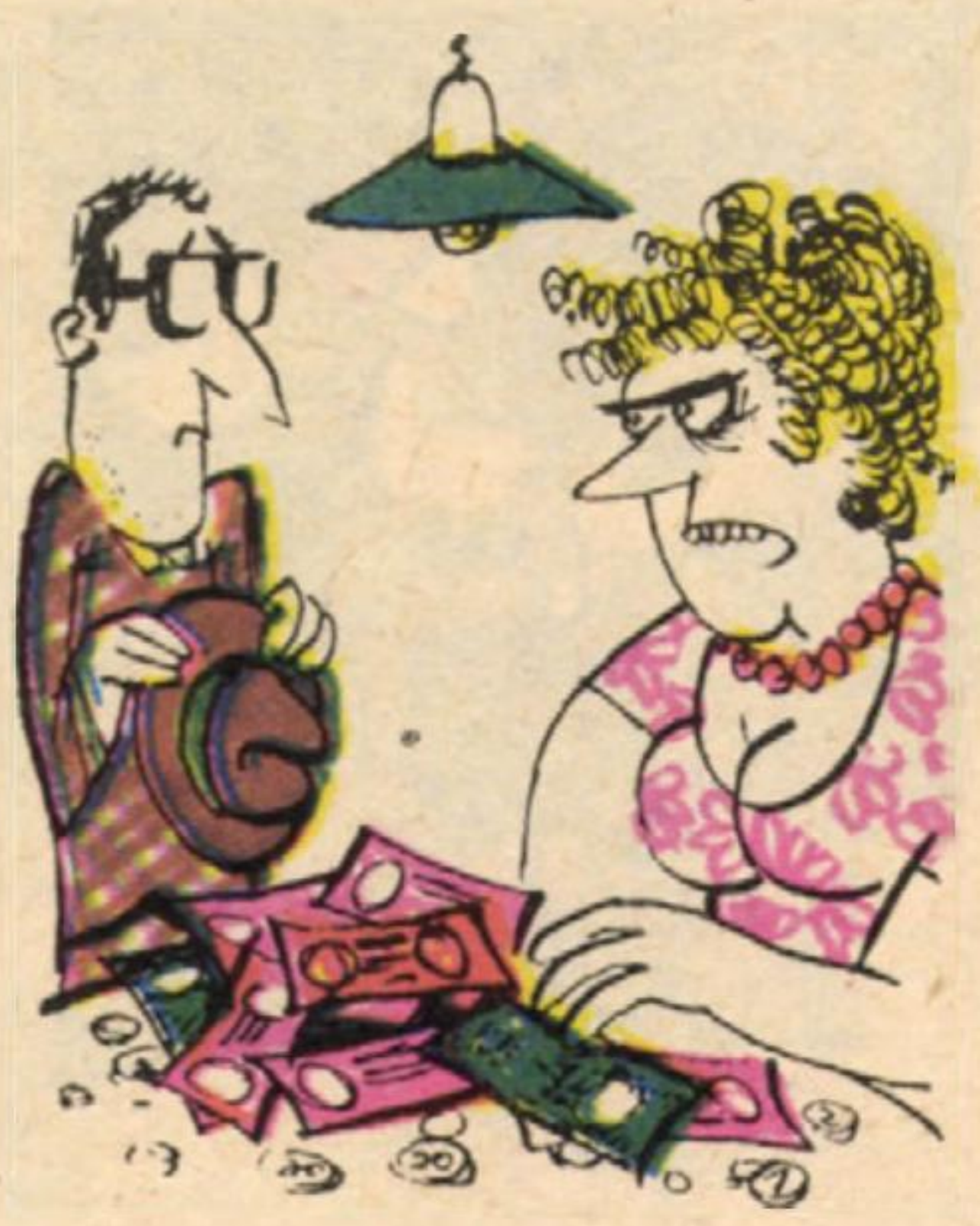

— Jó, hogy nem éjfélkor jön — förmed rám a szép Rebersákné, látható undorral túrkálva a bankók között. — Nagyon előzékeny, hiszen húszfilléresekben is hozhatta volna a százötvenezret. Kedvem volna a fejéhez vágni az egészet. Mégis mit gondol, mi ez?

— Pénz, kisztihand — mondtam rémülten. — Magyar pénz, tessék nézni, a Nemzeti Bank bocsátotta ki. Esküszöm, nem betöréses lopás, üzletszerű kéjelgés, vagy markec útján került a birtokomba, és tisztában vagyok azzal is, hogy a bankjegyek utánzásáért törvényszabta büntetés jár.

A szép Rebersákné hűvös szemmel nézett rám.

— Majd odahaza pimaszkodjunk, kérem. A kedves hozzátartozókkal. Na, fogja ezt a cetlit, menjen le Cingócki nyanyához a raktárba és tűnjön el a szemem elől.

— Kiszihand — mondtam nyomorultul. — És a jó isten áldja meg.

— Halt! — förmedt rám Cingócki nyanya a raktárban. — Hová mén?

— Izé — mondtam —, csak egy pillantást szeretnék vetni a plenteleszemre.

— Ide ugyan be nem teszi a lábát, mert...

— De asszonyom! Úrnőm! Százötvenezret fizettem azért az átkozott plenteleszemért és...

— Le is sülhet a bőr a képiről! Nem szégyell még hívalkodni is vele? Elmenjen innét, mert megdorgálom ezzel a seprűnyéllel ám...

Akkor jöttem rá, hogy nagyszerű és átgondolt pedagógiai folyamat részese voltam. A százötvenezerért nemcsak plenteleszhez jutottam, hanem még gyermeki hálára, acélos fegyelemre és alázatos jómodorra is megtanítottak. De akkor már egészen pici voltam, szürke, és azon vettem észre magam, hogy olykor cincogva lélegzem.

A pszichiáter rendelőjében ismerősökre bukkantam, rajtuk is elhatalmasodott. Egymás után diktálták be a nevüket.

— Miklós püspök vagyok, a bőkezű — sugárzott Smálféter uruk. — De felvilágosult barátaim csak Télapónak becéznek.

— Lucrezia Borgia — mutatkozott be a szép Rebersákné.

— Setét Lajos — mondta Cingócki nyanya.

— Miki Egér — szóltam én.

Az elemzés kiderítette: minden baj oka, hogy húsz éve mindig eggyel kevesebb plentelesz van, mint amennyi kellene. Lényegesen enyhülne a helyzet, ha éppen annyi lenne. És a távolabbi, sugaras jövőben egyszer majd eljutunk oda is, hogy eggyel több lesz.

Peterdi Pál

SHAKESPEARE-I ÁTOK

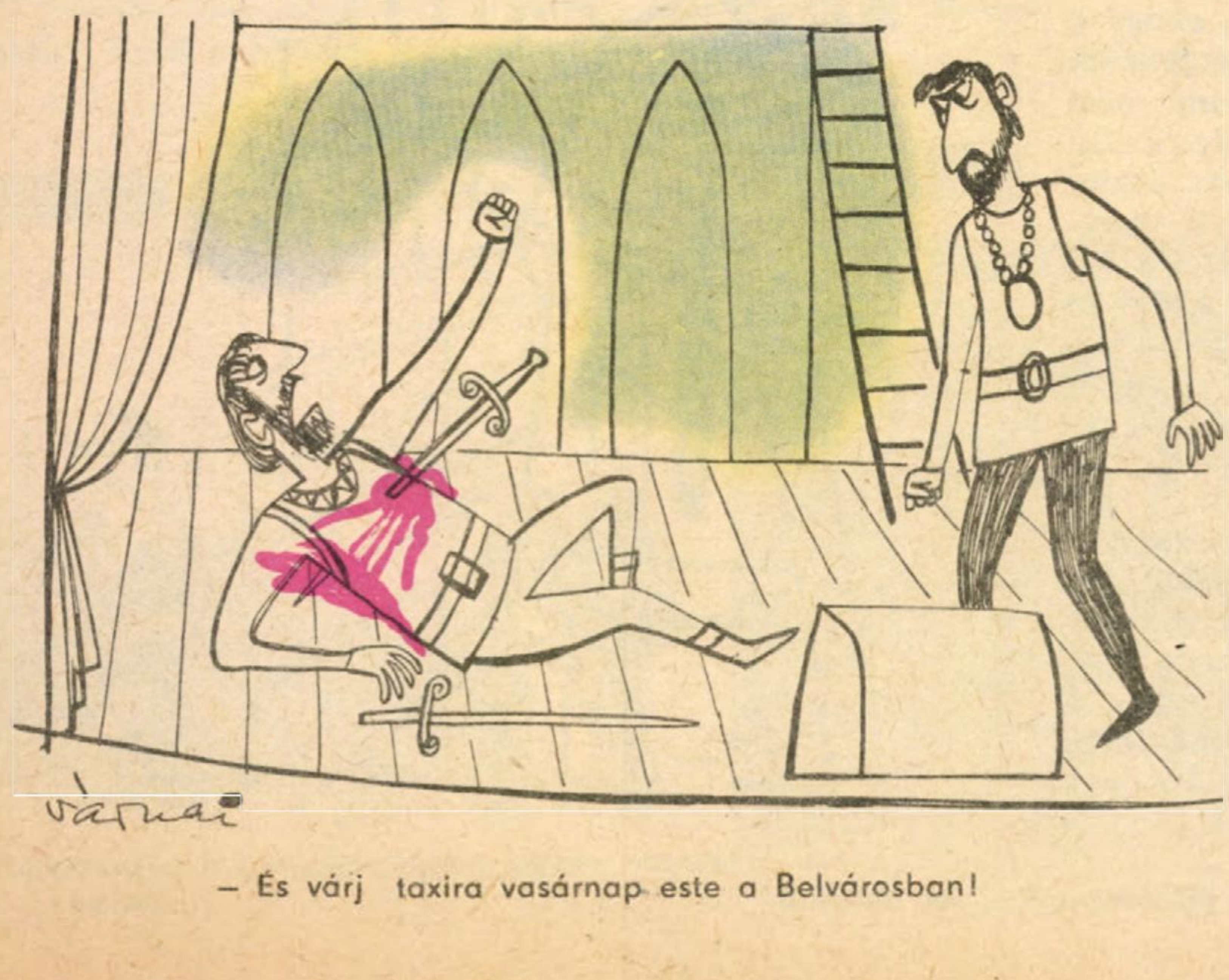

– És várj taxira vasárnap este a Belvárosban!

KABALAMACKÓ

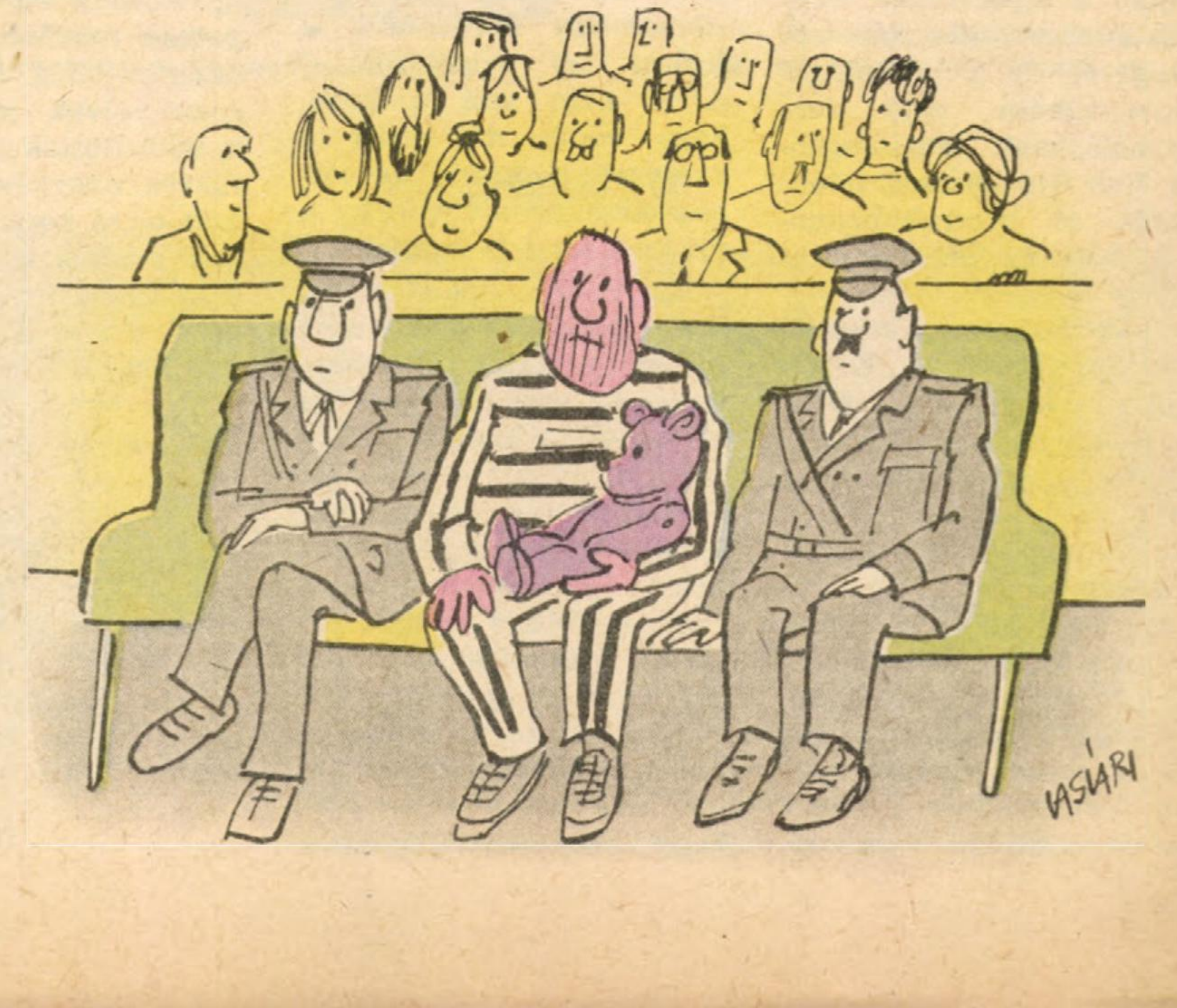

NYÍRSÉGI KIRÁNDULÁS

Kíváncsian vágtam neki a felszedett kövezetű nyíregyházi utcáknak, ismerkedni a gyorsan növekedő várossal. Nyíregyháza olyan, mint egy hirtelen nőtt kamasz, akin minden ruha feszül, és most jószülei igyekeznek újra felöltöztetni. De hát néha a szülők is elszámolják magukat. Így jártak az alig egy éve felépített buszpályaudvarral, melyet a város máris kinőtt és a buszok jórésze kilóg az állomásokból, sőt, többen be sem férnek.

Aki mostanság a várost járja, lépten-nyomon találkozhat a falragaszokkal, hogy az idén is beköszöntött a már hagyományos „Nyírségi ősz". Egy helybéli újságíró kollégám úgy jellemezte a nagy kampányt, hogy ilyenkor minden van, ami egész évben nincs. Az ősszel együtt beköszönt a bőség zavara és a közönségnek főhet a feje, hogy vajon hová menjen: meghallgassa-e a „Kisvárda és földesurai a XVI—XVIII. században" című előadást, vagy a „Csillagászati hét" programjain vegyen részt? Ezenkívül várja őt az „Alma bál", a „Borkóstoló verseny", a budapesti, majd a szlovák mesterszakácsok vacsoraestje, divatbemutató és pacalfőzőverseny, gyertyafényes vadászvacsora, csillárbemutató, a „Kényelmes cipők divatja" című izgalmas kavalkád a cipőboltban, előadás a lengéscsillapítók minőségéről és a poliuretán talpanyagként való felhasználásának lehetőségeiről. Van ifjú házasok találkozója és bébiruhabemutató, hal- és békavacsora, és egy felettébb vonzó „Jó tor, jó bor, magyarnóta" című rendezvény. Külön kiállítást kapnak a festők, a fotósok és a halkonzervek, bemutatják az Ernani című Verdi-operát és a szuperautomata Hajdú mosógépet...

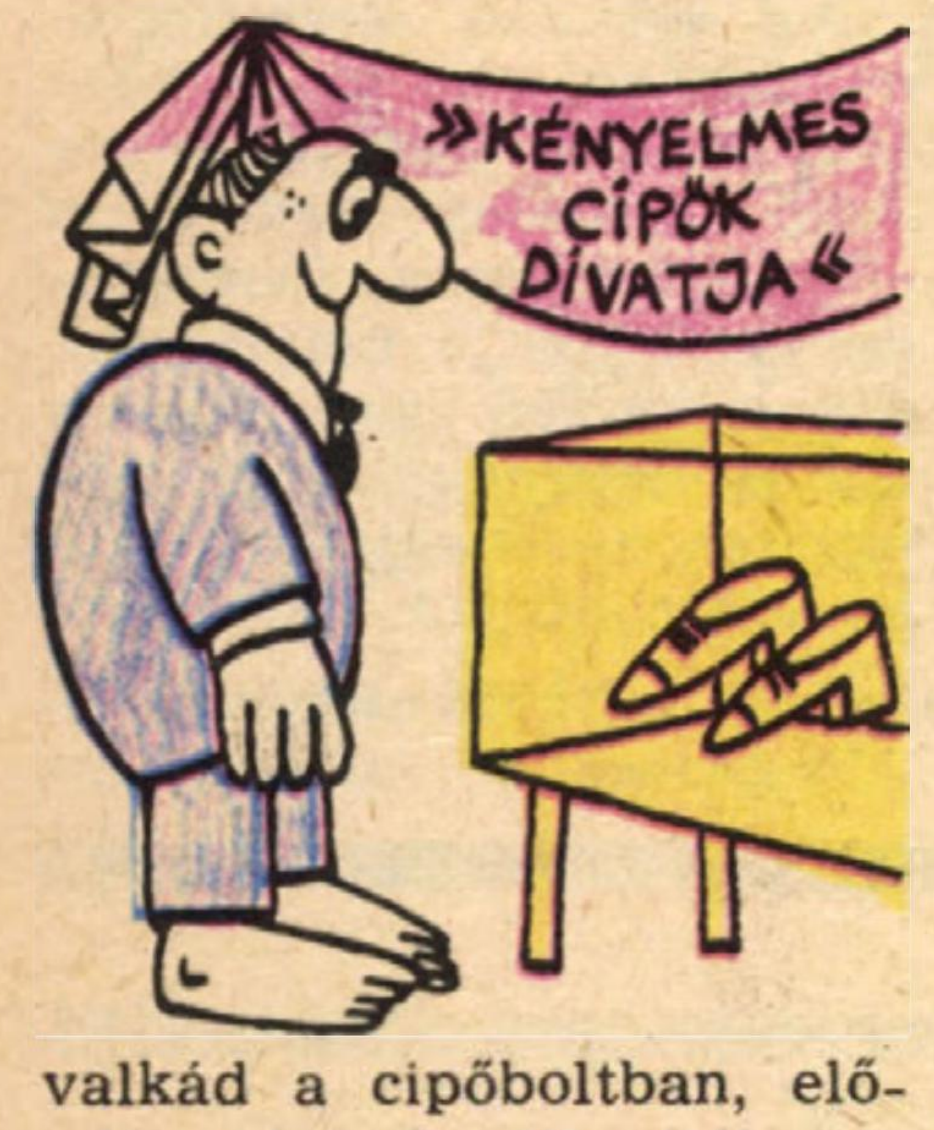

A „Nyírségi ősz" nagy kampányával párhuzamosan, de nagyon szerényen, egy másik kampány is folyik. Biztosan nem ok nélkül. Valószínűleg a megszámlálhatatlan borkóstolóra való tekintettel most rendezik a megyei antialkoholista hónapot. Már éppen kuncogni támad kedvem, amikor a már idézett nyíregyházi kolléga felvilágosít:

— Már az is eredmény, ha ezeken a kóstolókon megszerettetik az emberekkel a nemes egri, badacsonyi vagy tokaji borokat. Nálunk ugyanis javarészt nova és egyéb direkttermő szőlőfajták honosak és a derék gazdák ezt nem piacra, hanem maguknak szüretelik. Meg is isszák az utolsó cseppig.

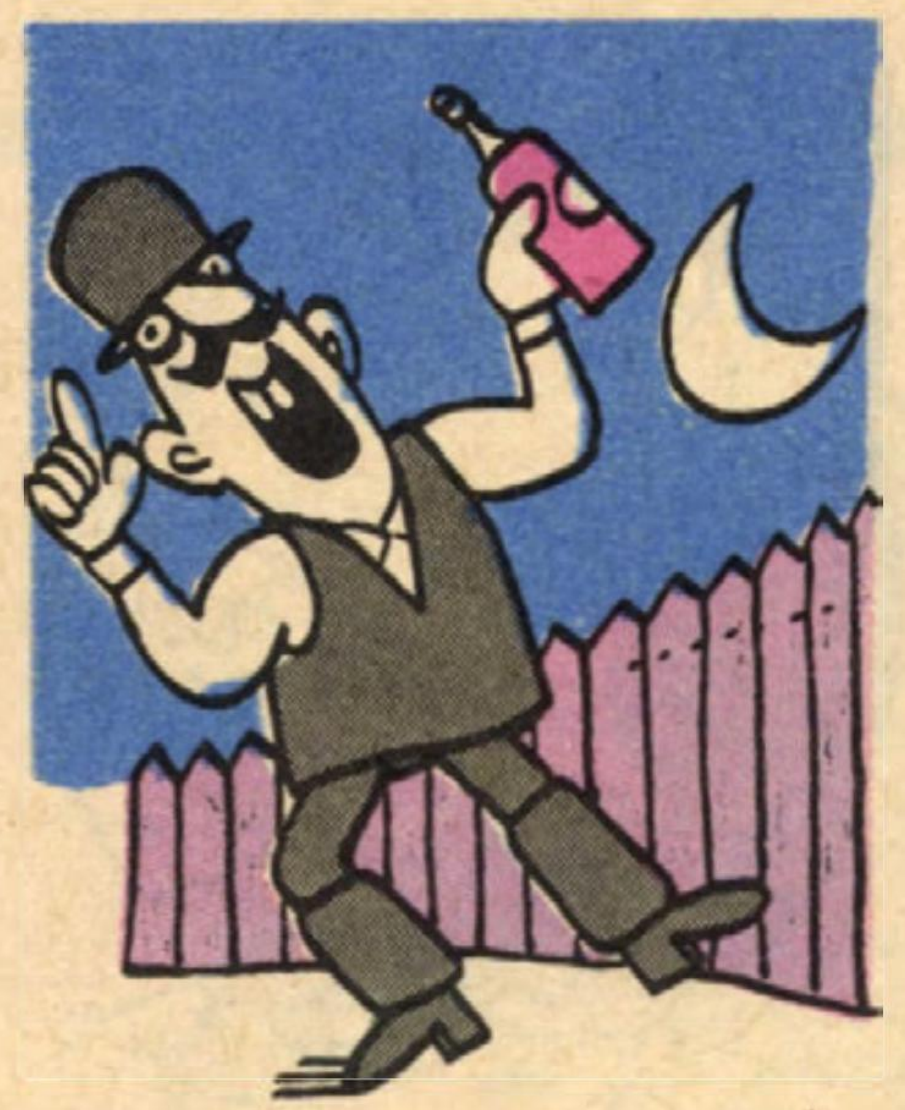

Persze, a csendes nyíregyházi éjszakában nehezen állapítható meg, hogy az egyensúlyát és a boldogságát tántorogva kereső atyafi a novától vagy a nemes bortól fekszik-e le a járdaszélre.

A *Keletmagyarország* című lap szerint Szabolcsban minden ezer forintból százat alkoholra költenek — természetesen a megtermelt és megivott nován kívül.

Helyes tehát az antialkoholista nekibuzdulás, még akkor is, ha erről egyetlen plakát vagy prospektus sem készült. De azért eredmények már vannak. Az egyik szabolcsi általános iskola igazgatója nagyszerű felajánlást tett és ezt megküldte a megyei lap szerkesztőségébe is. A levél így szól: ***„Az antialkoholista hónap keretében iskolámban bevezettem a tízórai tej árusítását..."*** Arról nem szól a levél, hogy eddig mit ittak a gyerekek tízóraira, de jólesik arra gondolni, hogy a jövőben tejet is ihatnak.

Sok helyi lakossal lezajlott beszélgetésem után furcsa tapasztalatra tettem szert. Az egri lokálpatrióta a magyar Athénnek nevezi városát, és jaj annak, aki rosszat szól róla. A dunaújvárosinak meggyőződése, hogy modernebb város nincs a Földön és nem tanácsos vitatkozni vele. Ezzel szemben a nyíregyházi teleszájjal csepüli a várost, és én, aki hibát jöttem keresni ide, arra kényszerülök, hogy felhívjam figyelmét az új lakótelepekre, a fejlődő iparra, a lassan százezres létszámra nőtt fejlődő városra, a korszerűsödő úthálózatra, a Sóstó festői környékére...

— Könnyű magának! Maga elmegy, de én itt maradok — mondja az egyik, aki hosszasan siránkozott, hogy nincs a városnak állandó színtársulata. Aztán hamarost kiderült, hogy a csodálatosan szép színházban szinte állandóan játszó debreceni és miskolci társulat egyetlen előadását sem látta, sőt, arról sem tudott, hogy a Déryné Színház mellett más fővárosi színház is gyakran vendégszerepel a városban, és megfogalmazza azt az itt eléggé elterjedt nézetet, hogy amit Szabolcsba hoznak, az csak rossz lehet. Szerintem ő még a moziban is azt hiszi, hogy a filmszínészek Pesten másként játszanak a vásznon...

Pedig még a szabolcsi falu is sokat változott. Tiszavasváriban megszólított egy vállig érő hajú ifjonc, szája sarkában amerikai cigaretta, fogai közt rágógumi, szerelése pedig olyan modern, hogy a pesti Ifjúsági Parkban menő lehetne vele:

— Nagyon bírom a fazonodat, gyere be este a nyíregyházi Hotel Szabolcsba, megiszunk egy whiskyt!

Így: Hotel Szabolcs, mert az öreg Szabolcs szállót a régi idők relikviájaként igyekeznek abban az állapotban megőrizni, ahogy a dzsentri-világ itthagyta. A rossznyelvek szerint nem is takarították azóta: a régi tükrös nagykávéház átalakult olcsó kocsmává, melynek piszkos abroszaira támaszkodva isszák a sört és még este is alig lehet helyet kapni. Ezalatt a szomszédos Hotel Szabolcs fényes, tiszta termei üresen tátonganak.

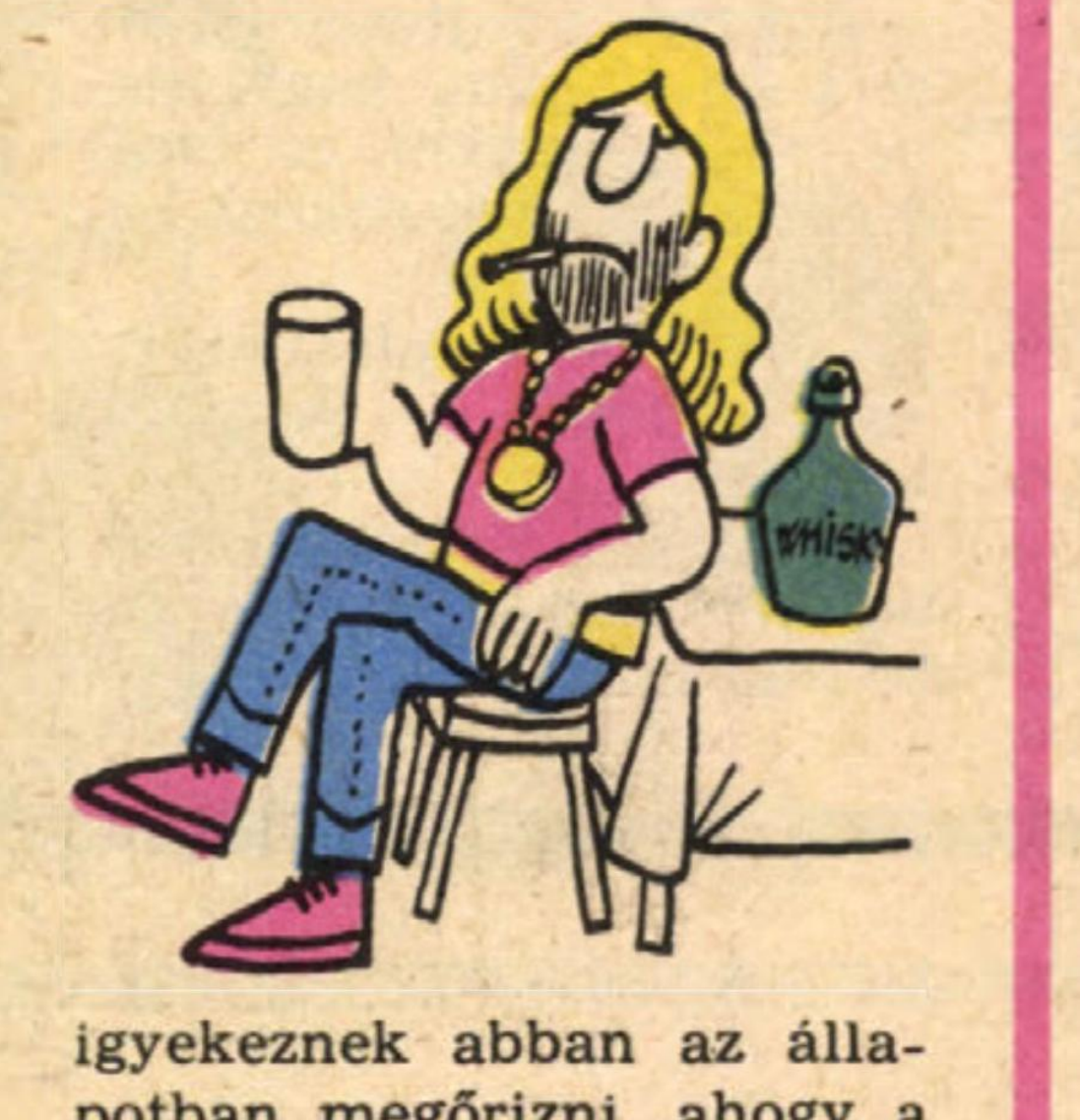

Legfeljebb az utcán csapatosan járkáló diákok tekintenek be vágyakozva, de ők, sajnos, még nem járhatnak ide. Nem baj, a Hotel Szabolcs megvárja őket, hiszen egyelőre úgy látszik, nekik épült...

Ősz Ferenc

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mivel egészítenék ki a büntetőtörvénykönyvet?

Endrődi István:

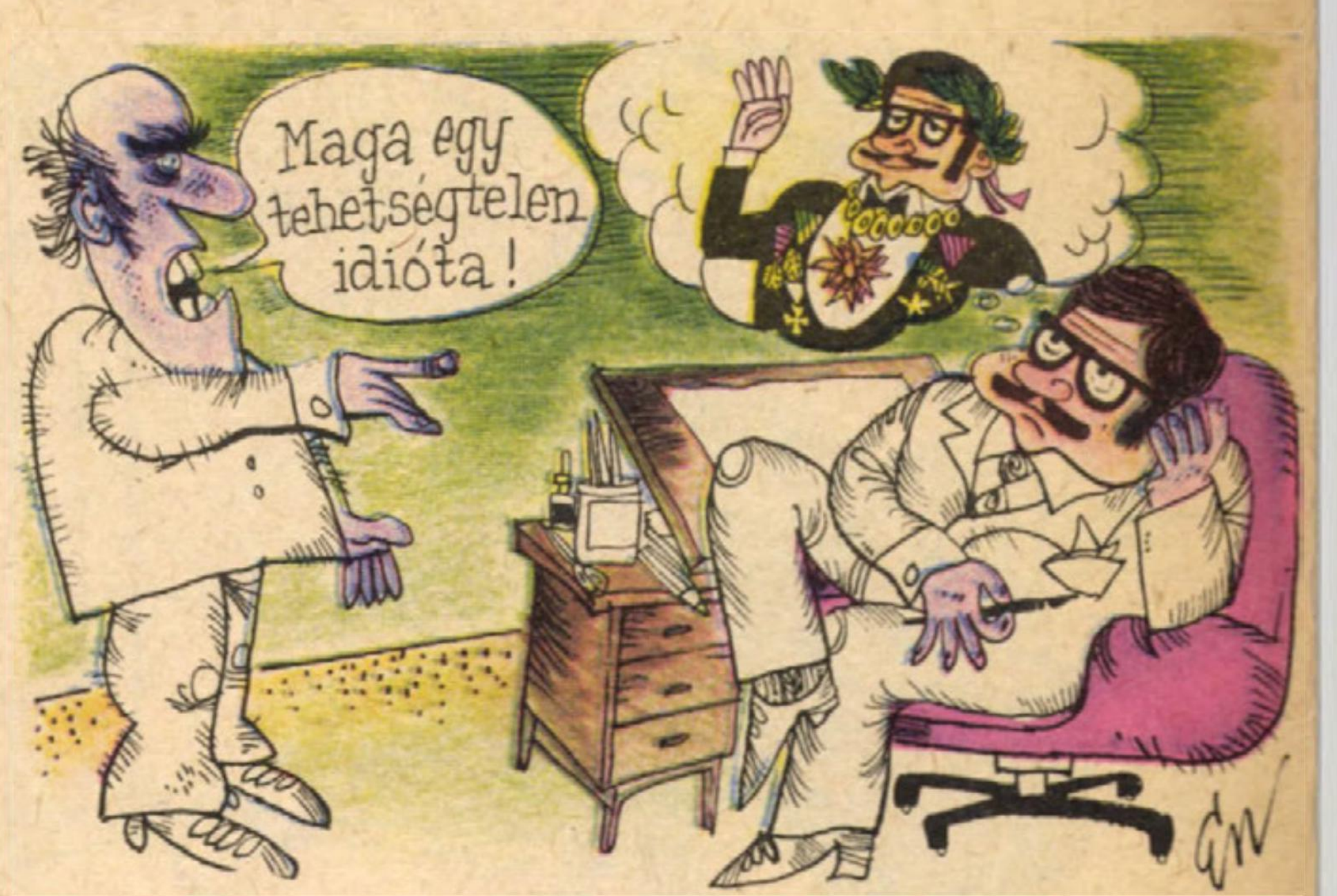
Maga egy tehetségtelen idióta!

– Az illúziórombolást négyévi fegyházzal sújtanám...

Fülöp György:

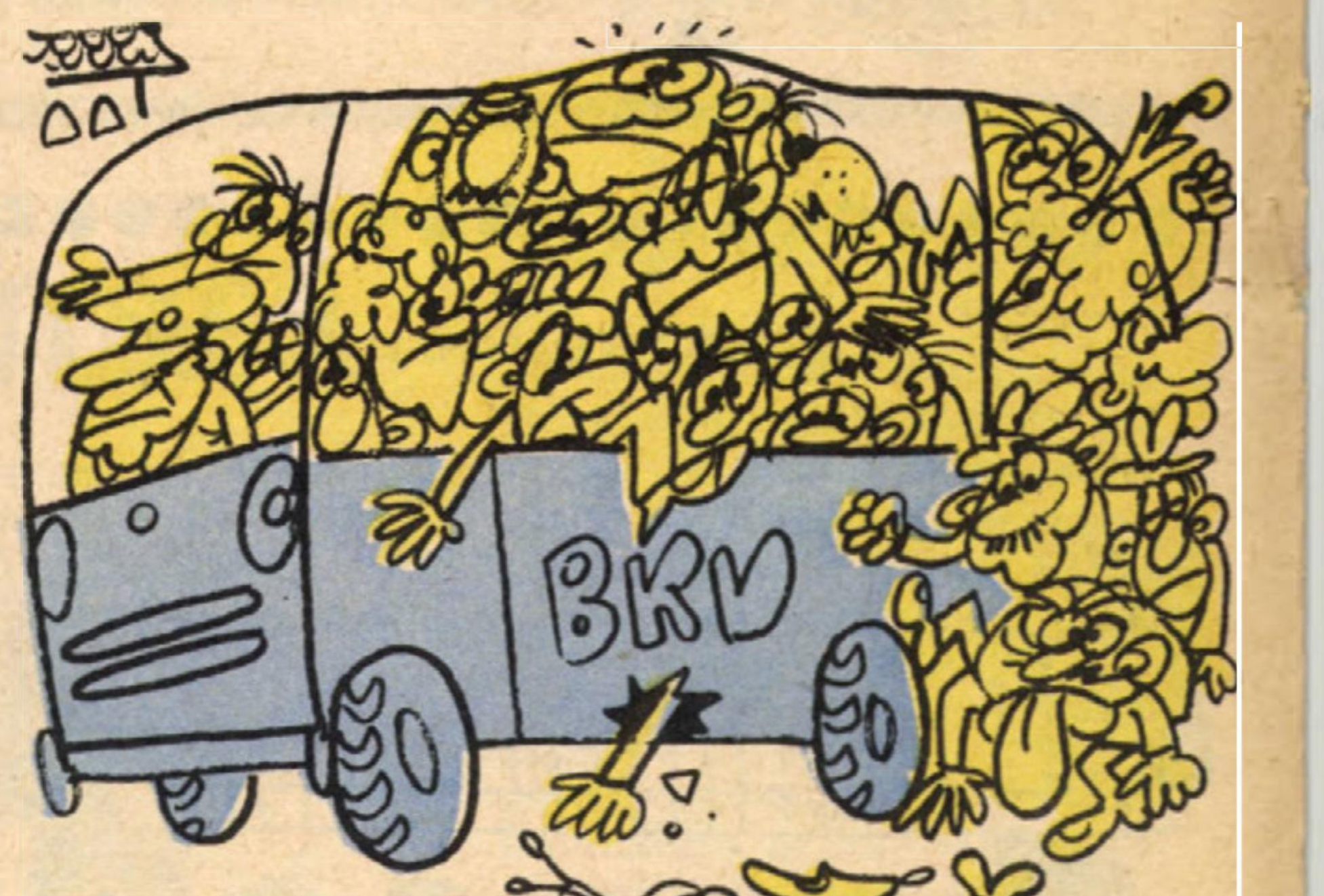

– Nem csak a liliomtiprást büntetném.

Szűr-Szabó József:

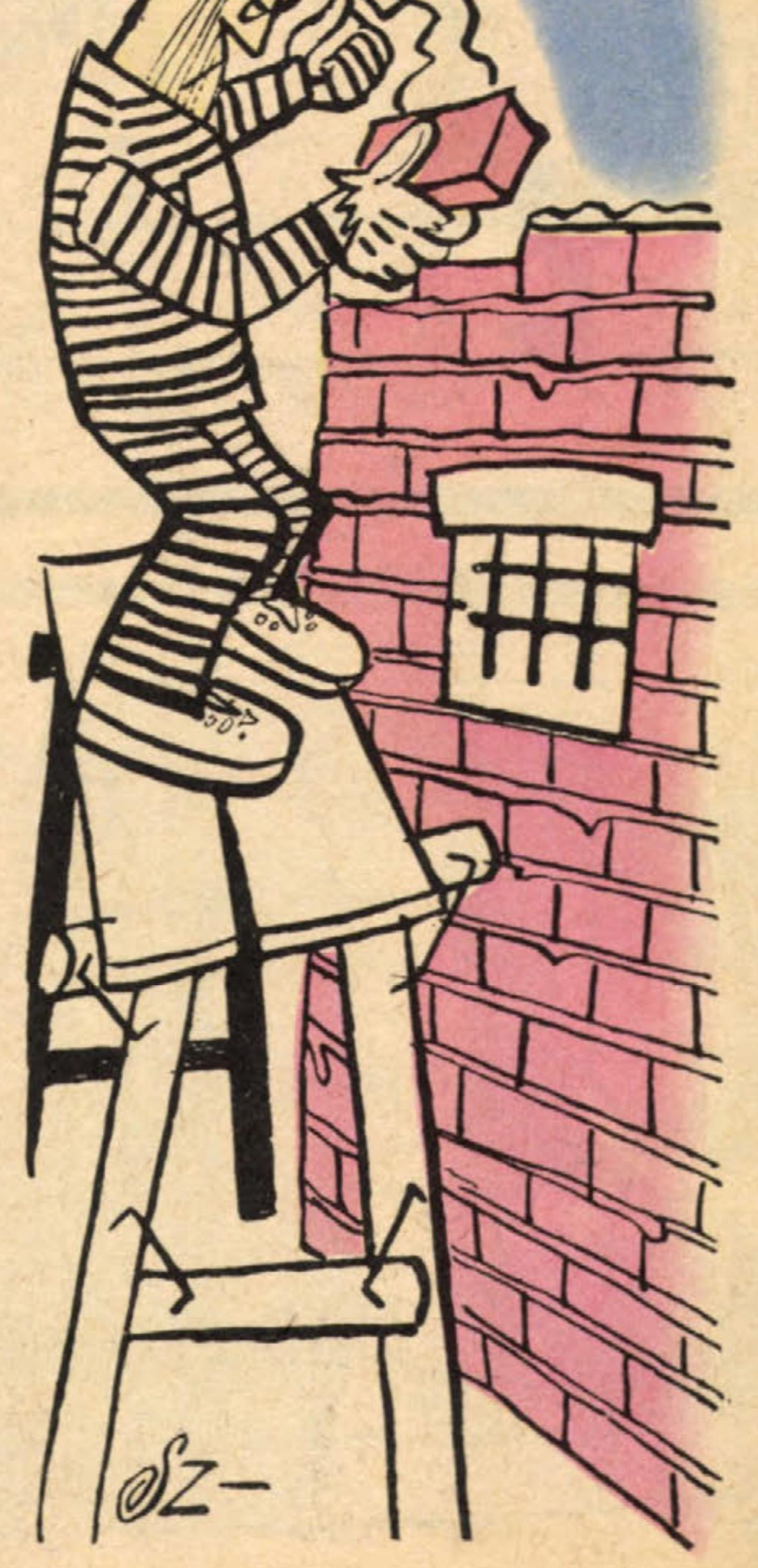

– A lakásuzér maga építse fel a celláját.

Mészáros András:

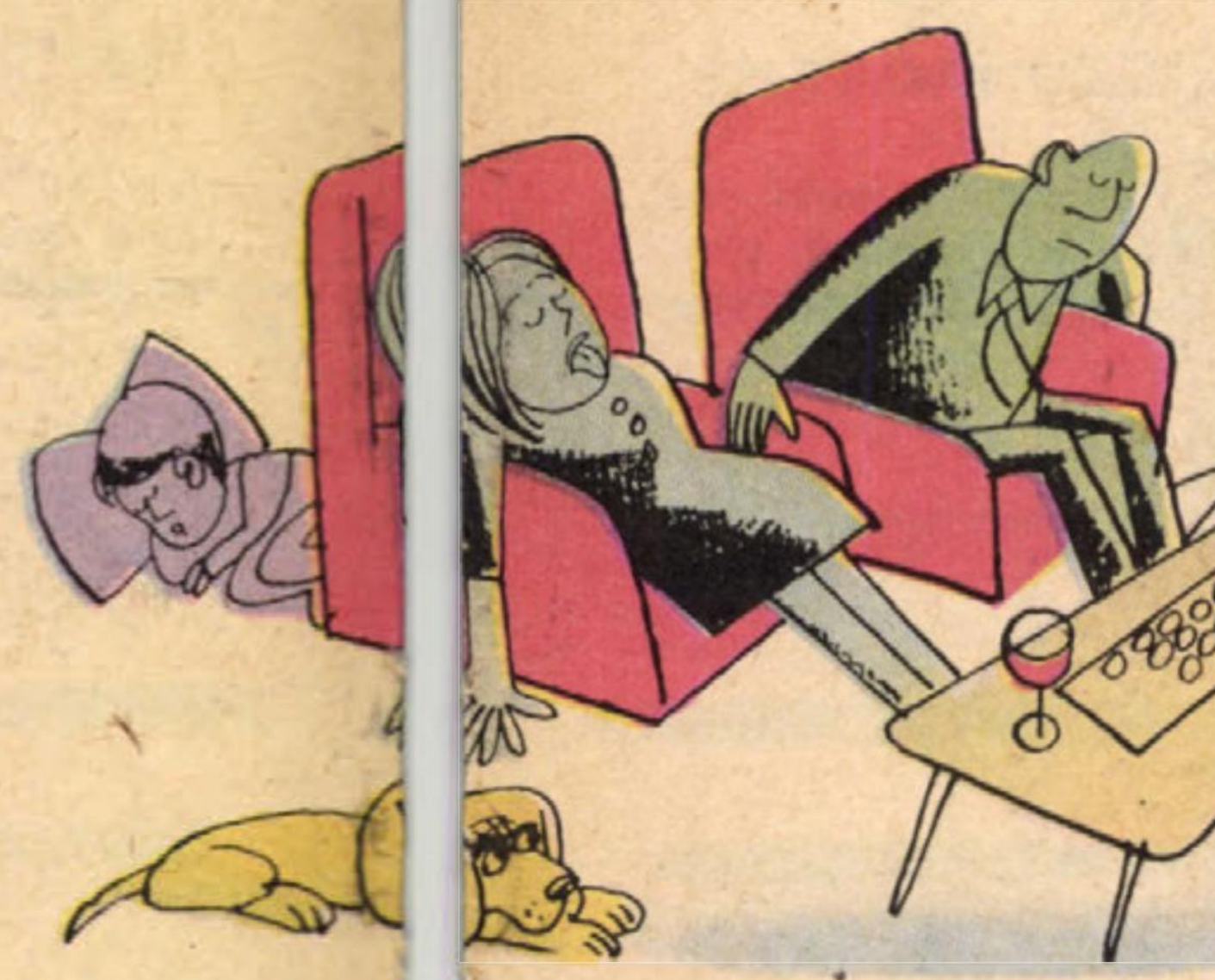

– Büntessék 1 évvel a hívatlan látogatókat.

Barát József:

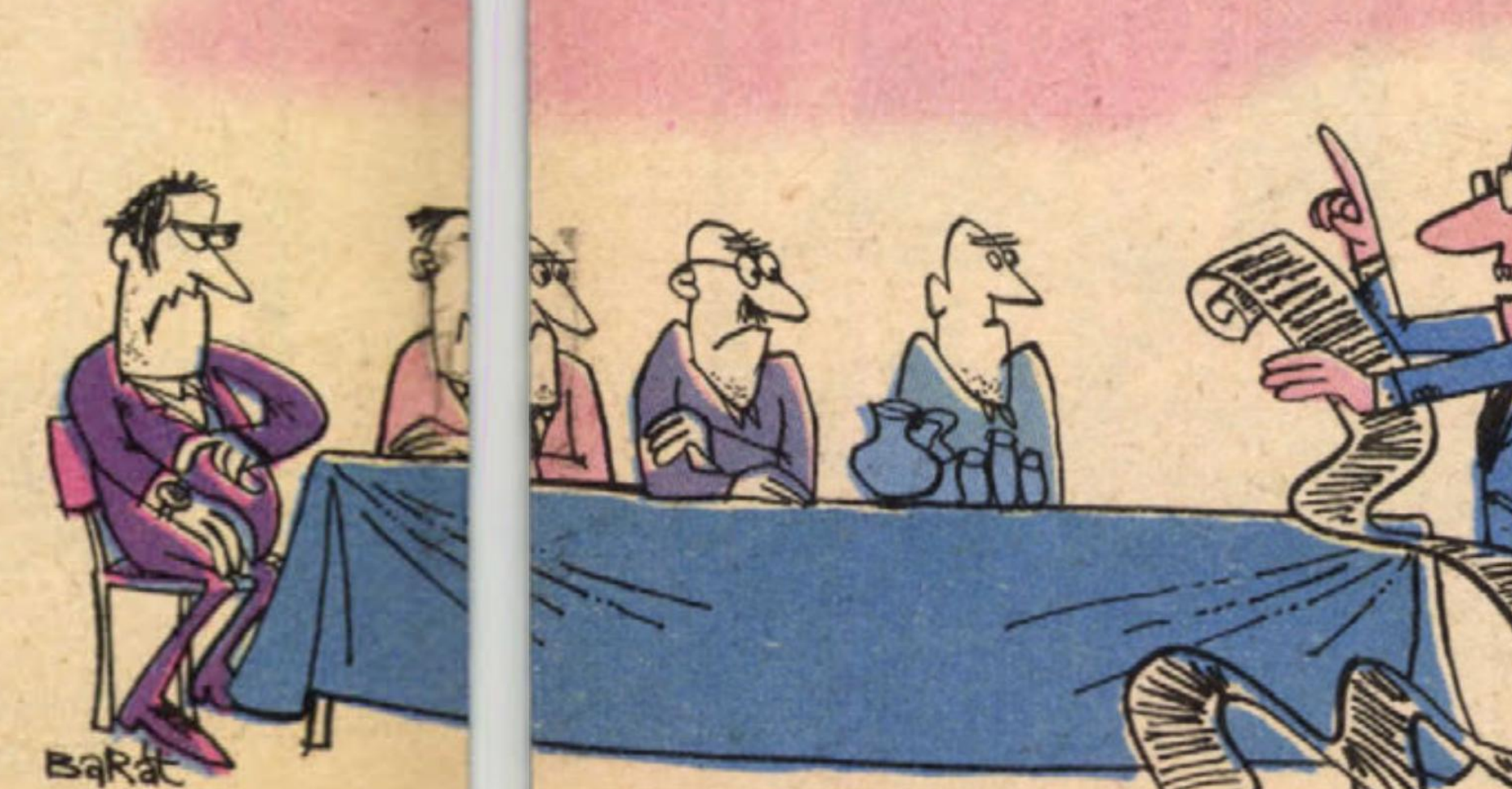

– Az időrablást köztörvényes bűncselekménynek minősíteném.

Vasvári Anna:

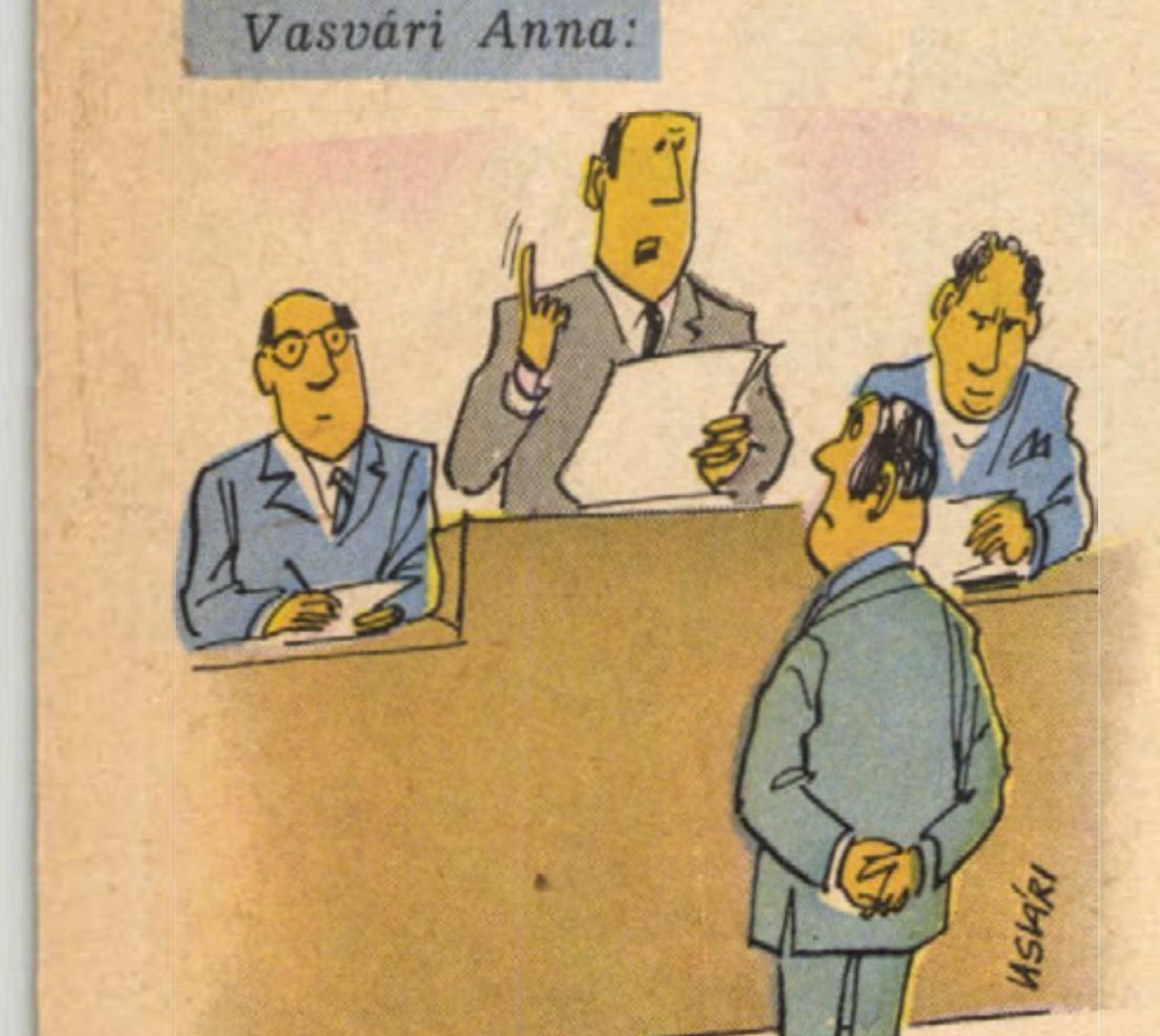

– Hirtelen felindulásban elkövetett házasságszédelgésért felfüggesztett korholást rónék ki.

Lehoczky István:

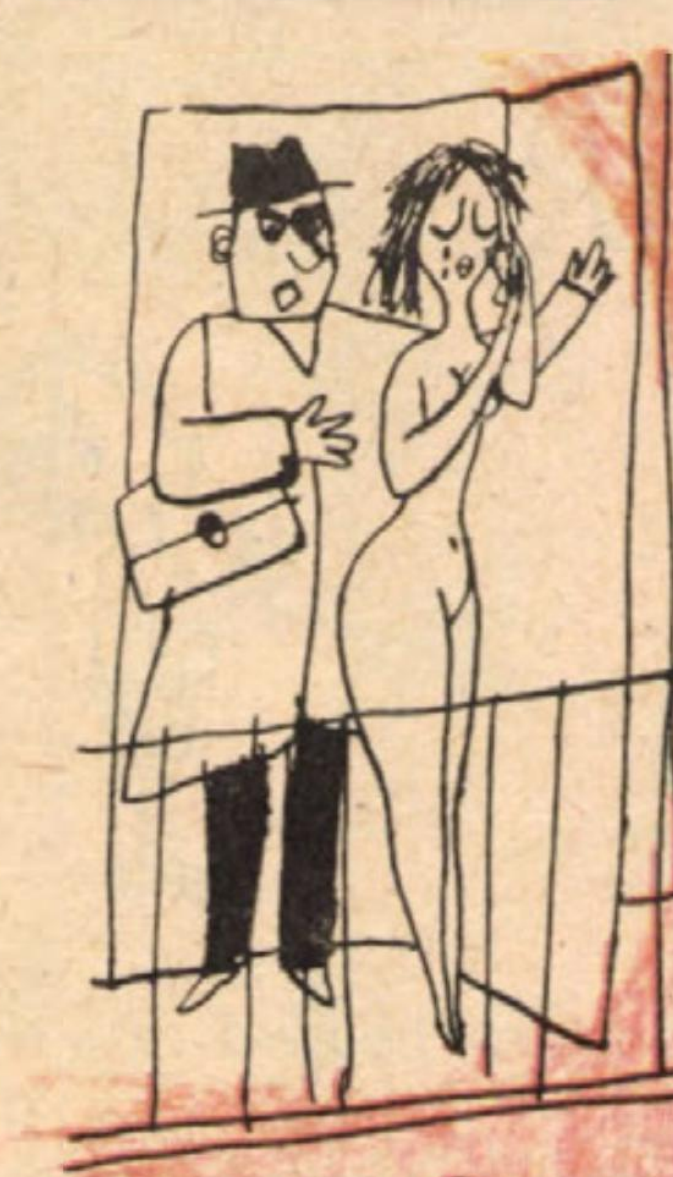

– Pellengérre állítanám a hűtlen asszonyokat.

Várnai György:

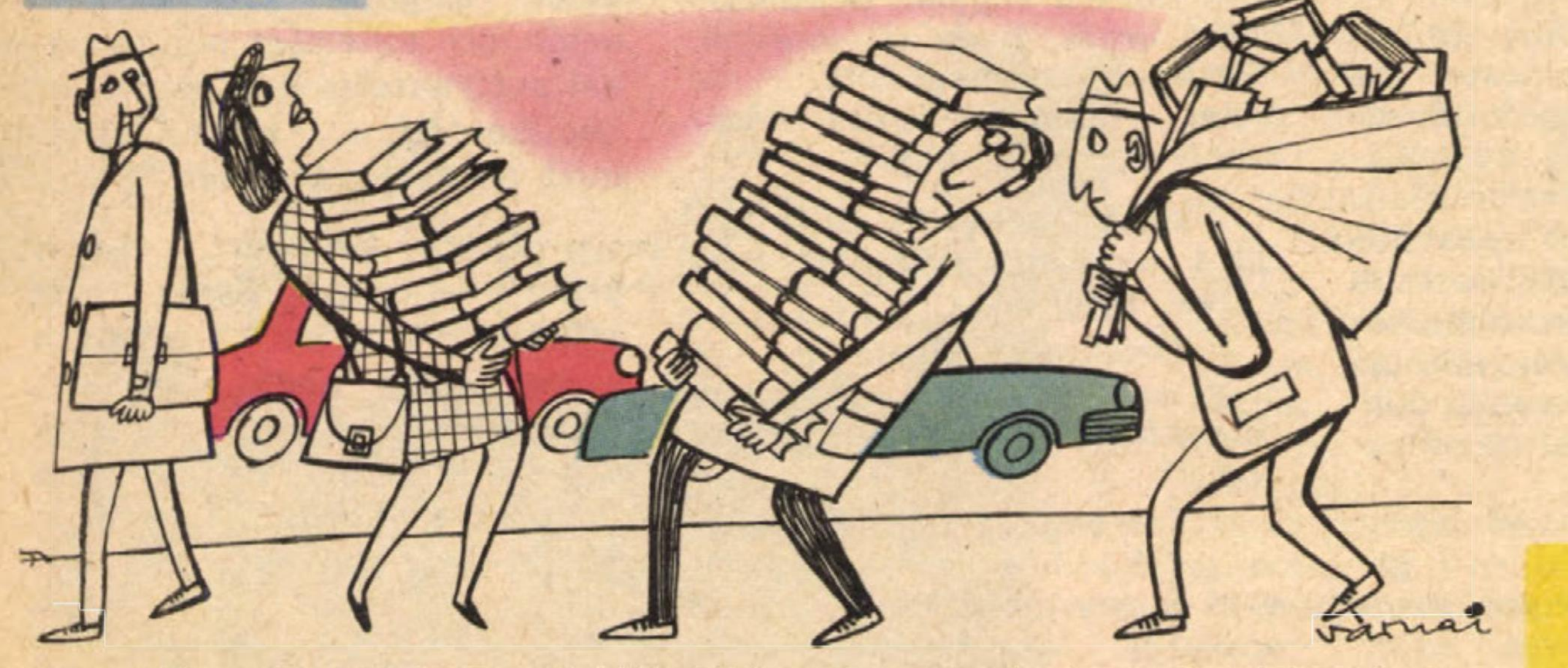

– Elrendelném, hogy aki kölcsonkönyvet nem ad vissza, hat hónapig cipelje magával az összes idegen könyvet.

Hegedűs István:

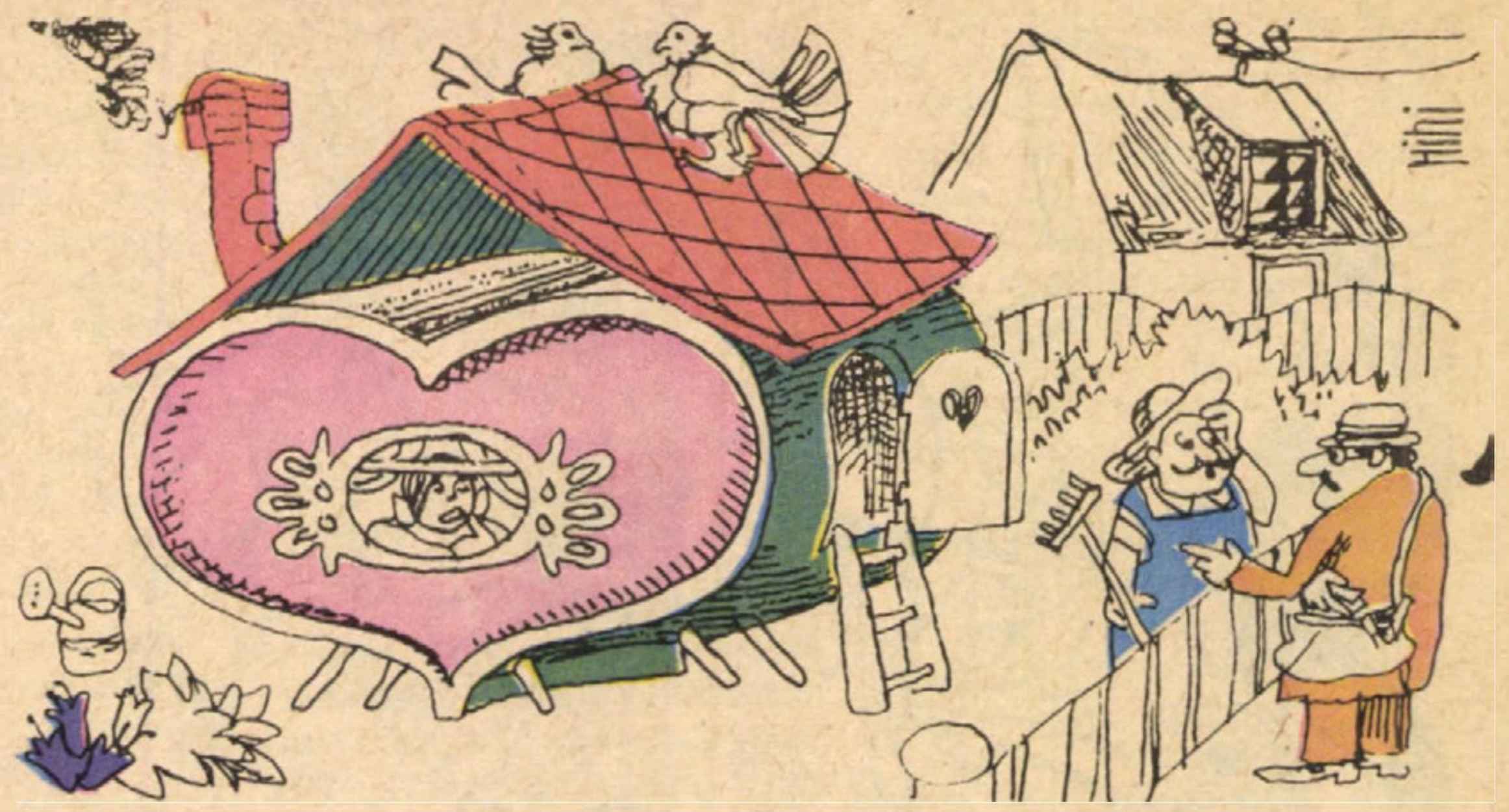

– A városképrongálást helyszíni bírsággal sújtanám.

Erdei Sándor:

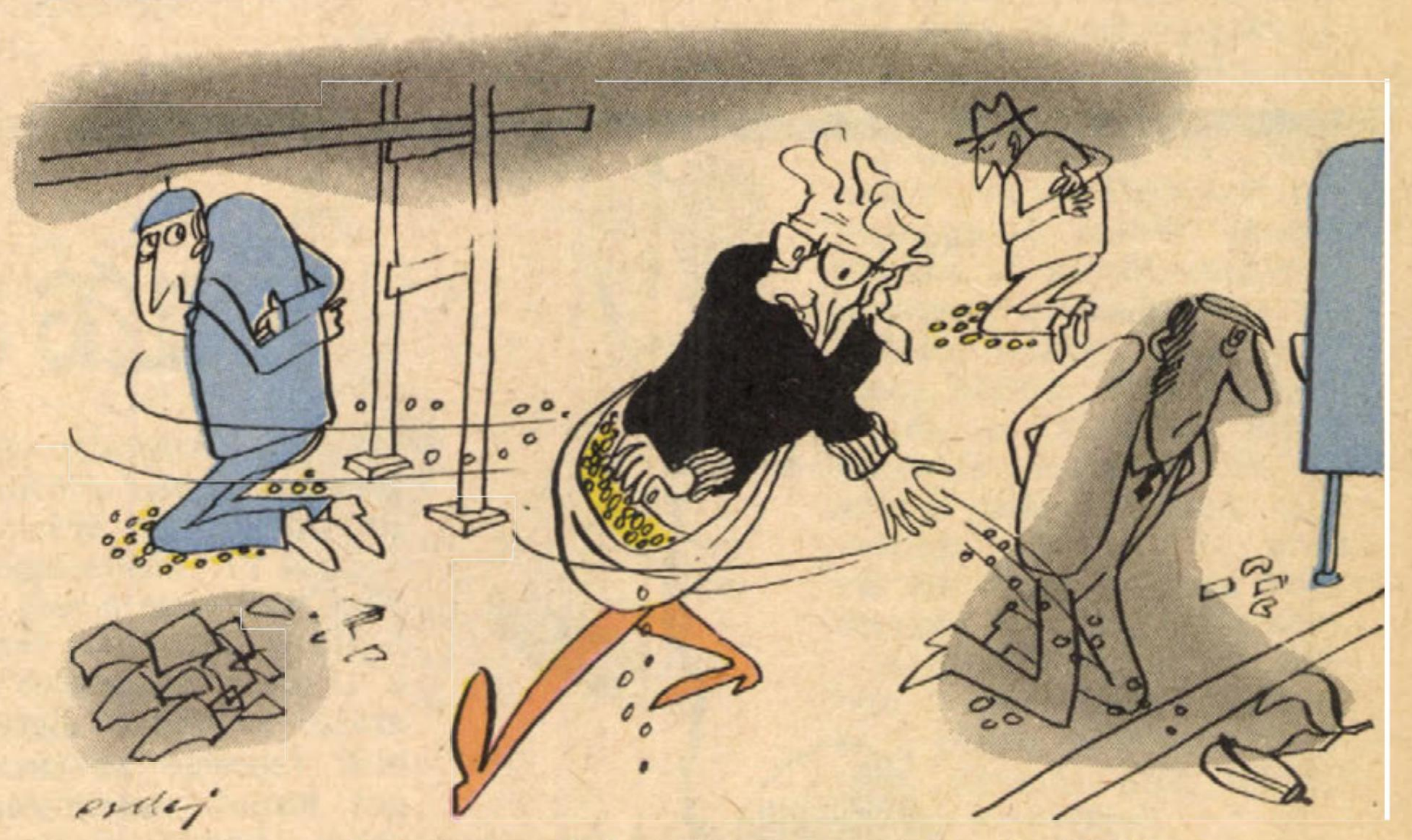

– Kukoricára térdepeltetném a város elcsúfítóit.

Balázs-Piri Balázs:

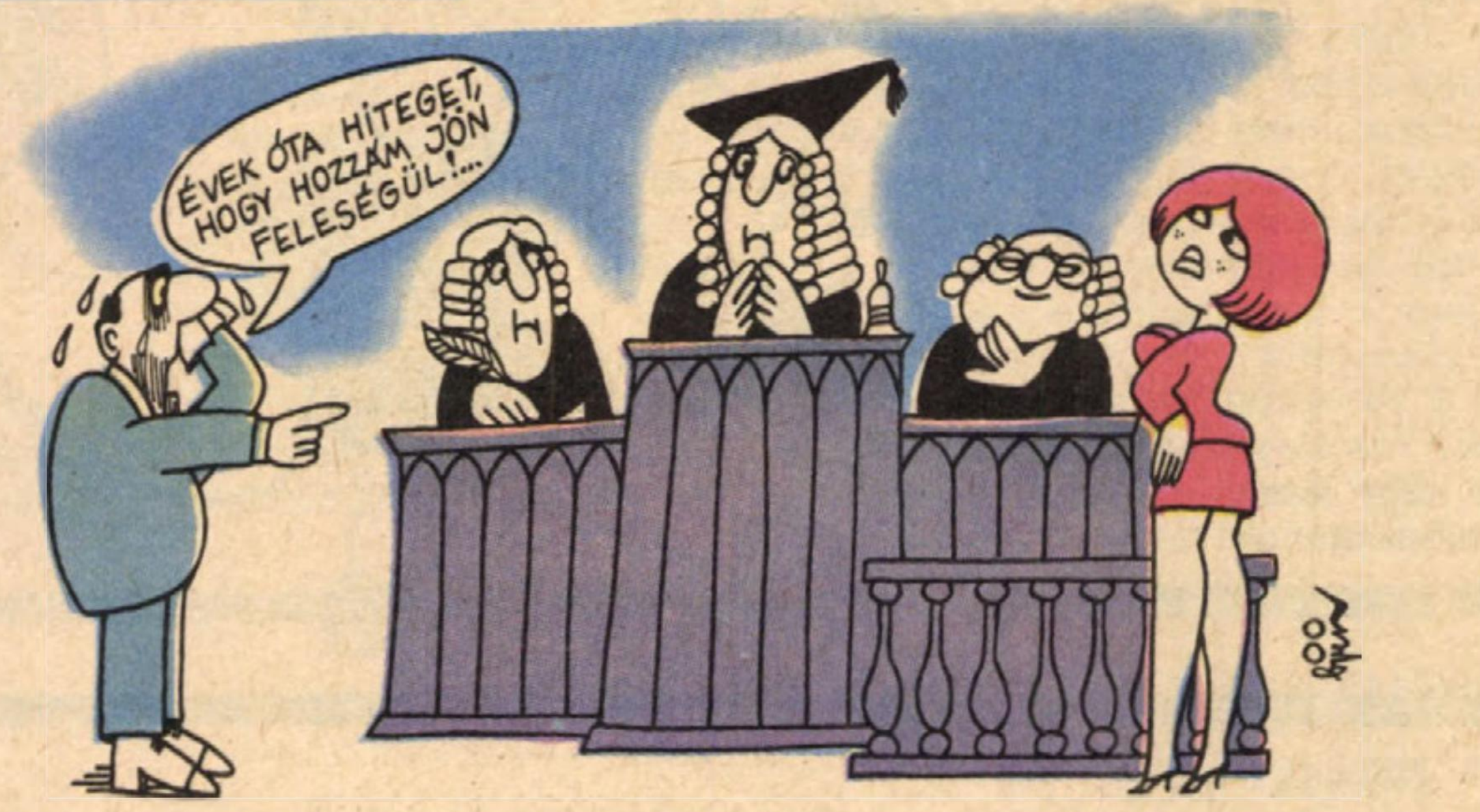
ÉVEK ÓTA HITEGET, HOGY HOZZÁM JÖN FELESÉGÜL!...

– A nőknél is büntetném a házasságszédelgést.

Takács Imre:

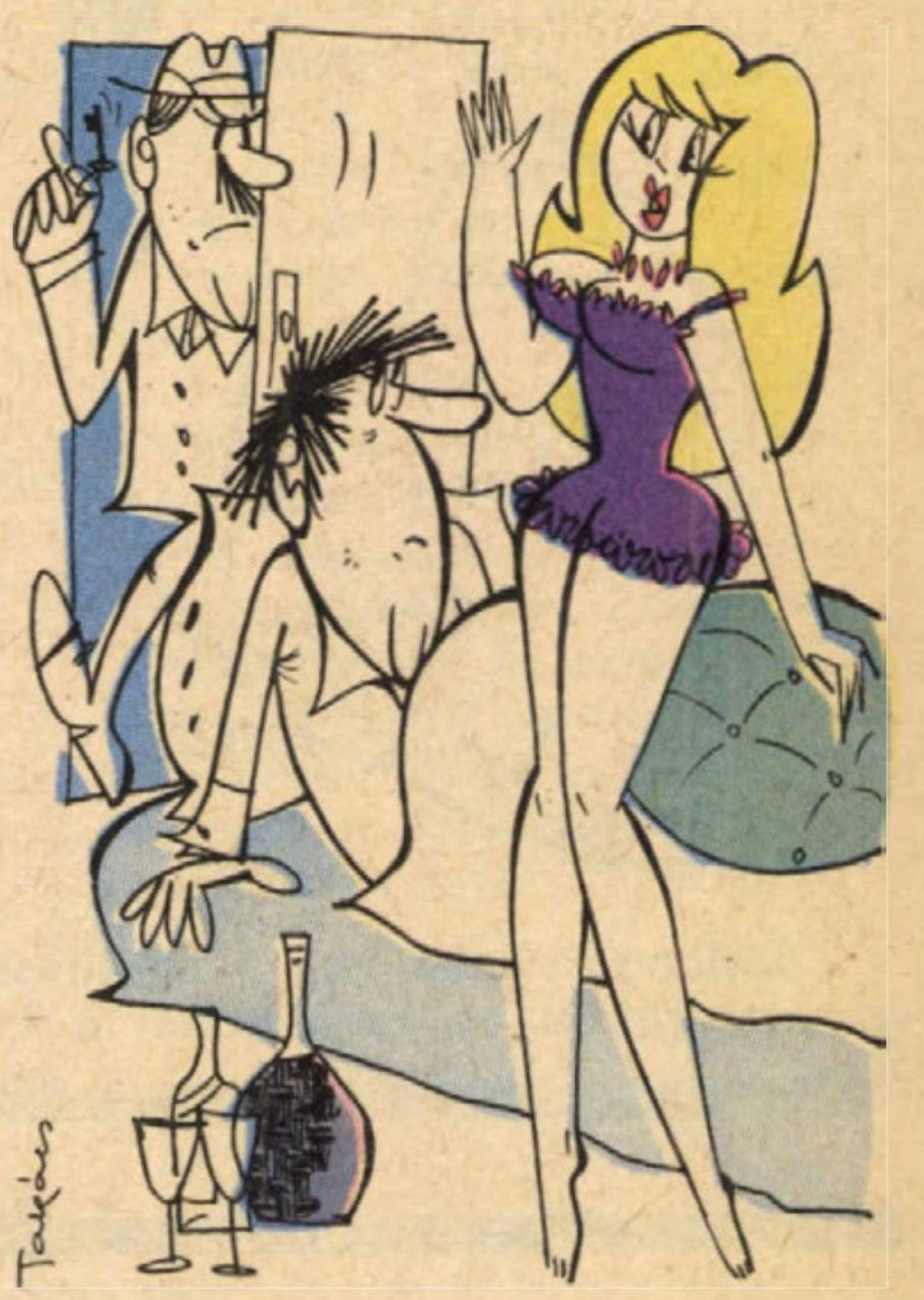

– A férjek váratlan hazaérkezését minősítsék kihágásnak.

Dallos Jenő:

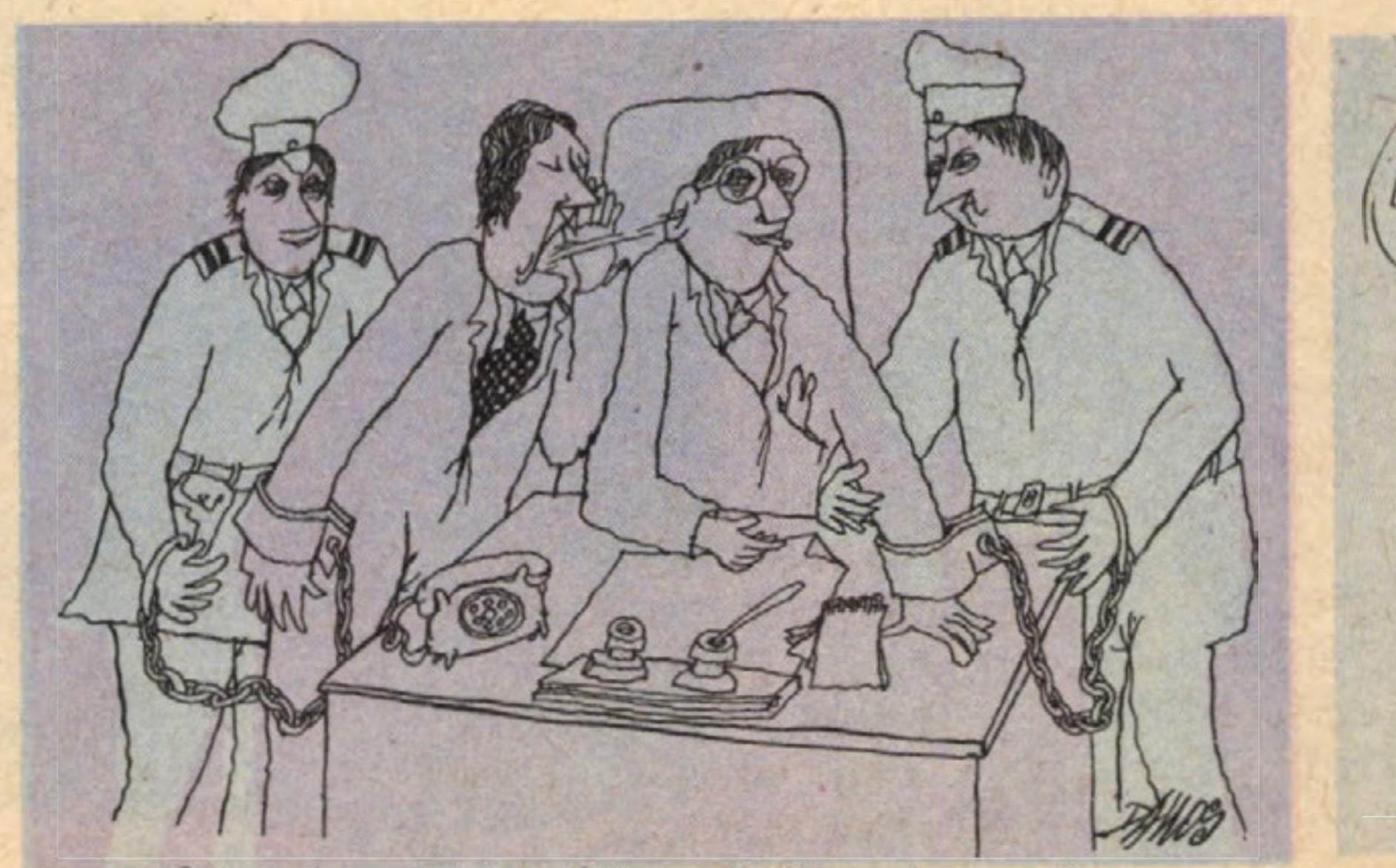

– Szigorúan büntetném az intrikusokat – és azokat, akik meghallgatják őket...

Sajdik Ferenc:

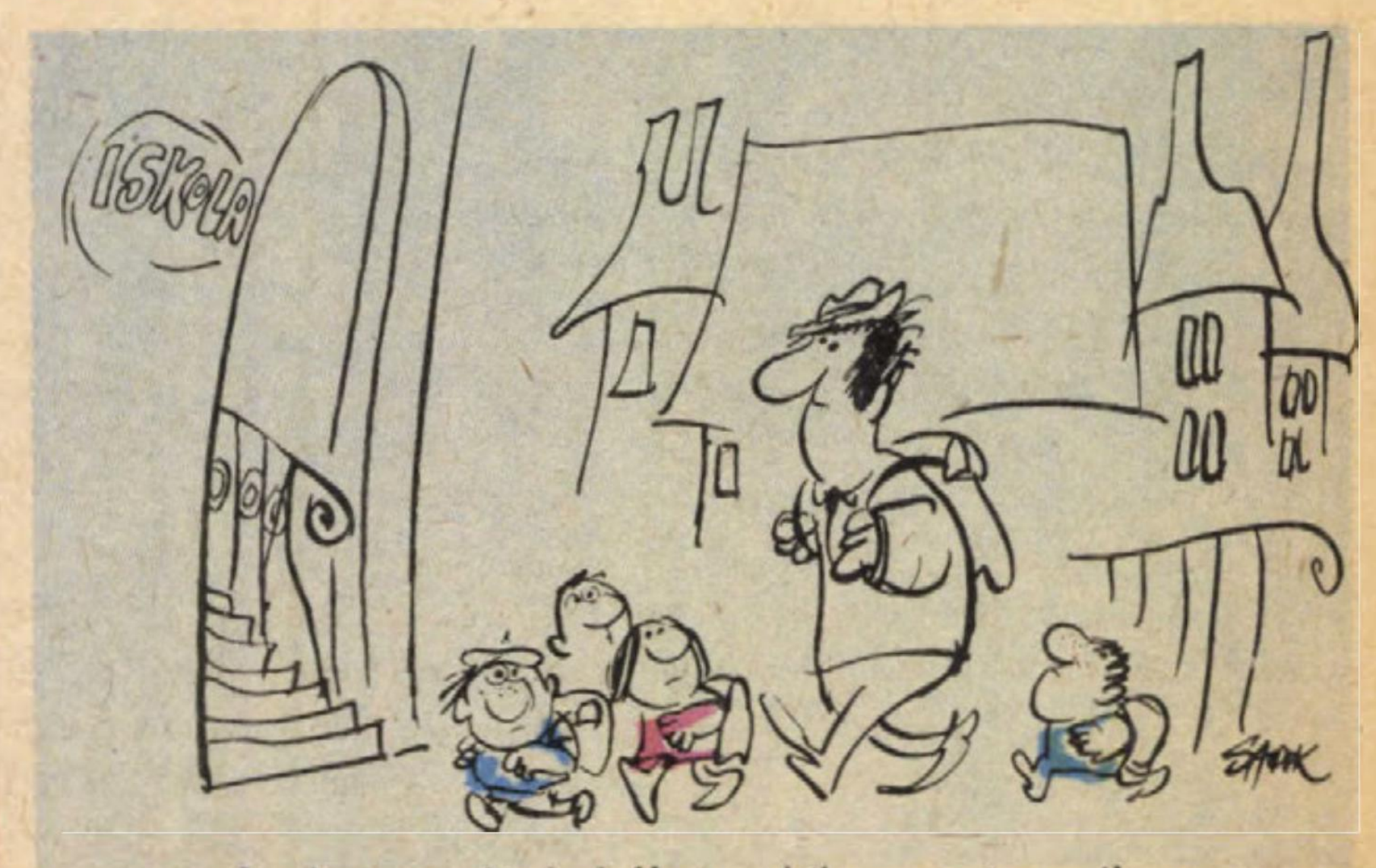

– Azokat az újságírókat, akik nem ismerik a magyar nyelvet, újra beíratnám az első általánosba.

JAVASLAT

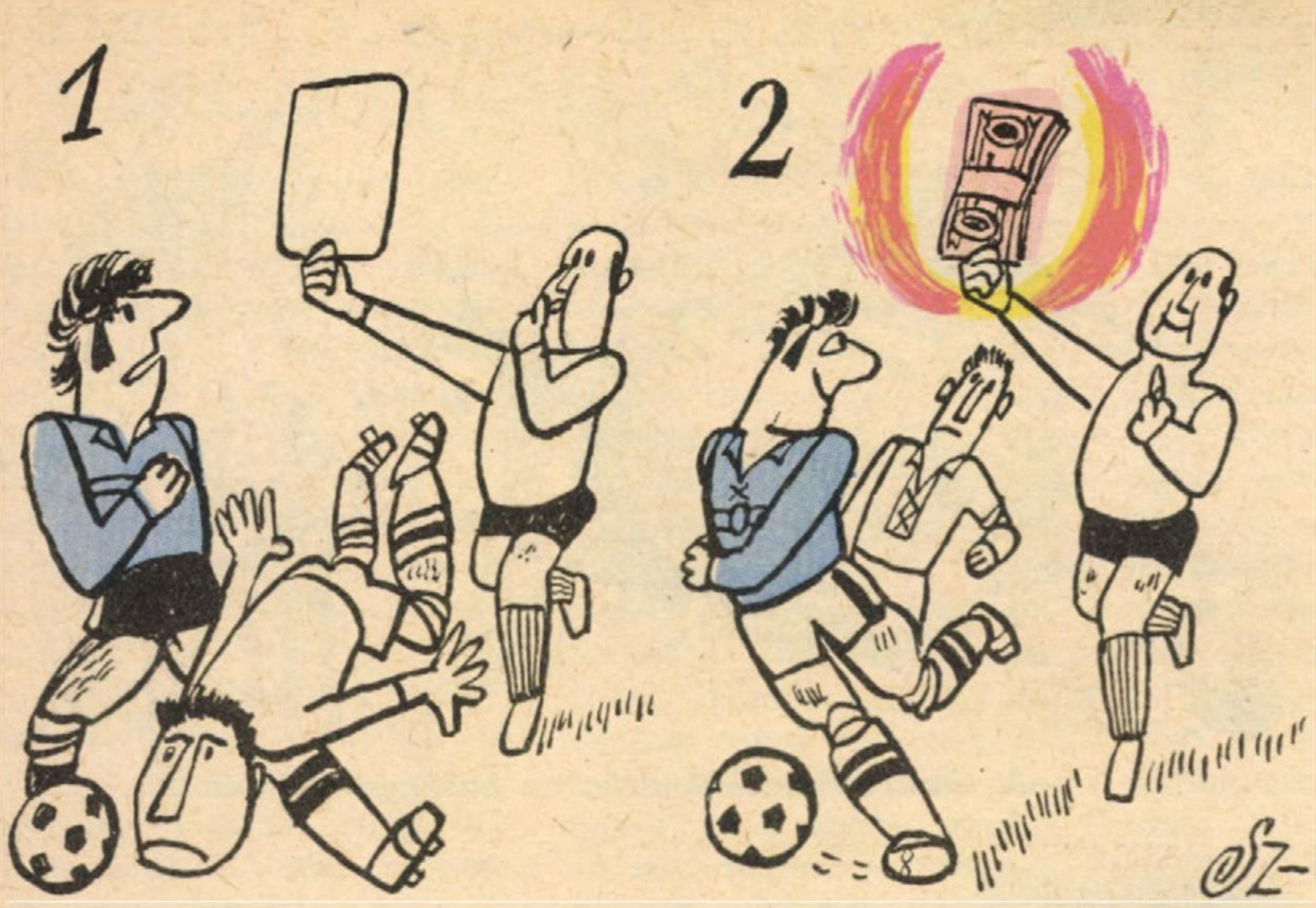

Ha csúnya a játék...

Ha szép...

KEDVES GYERMEK

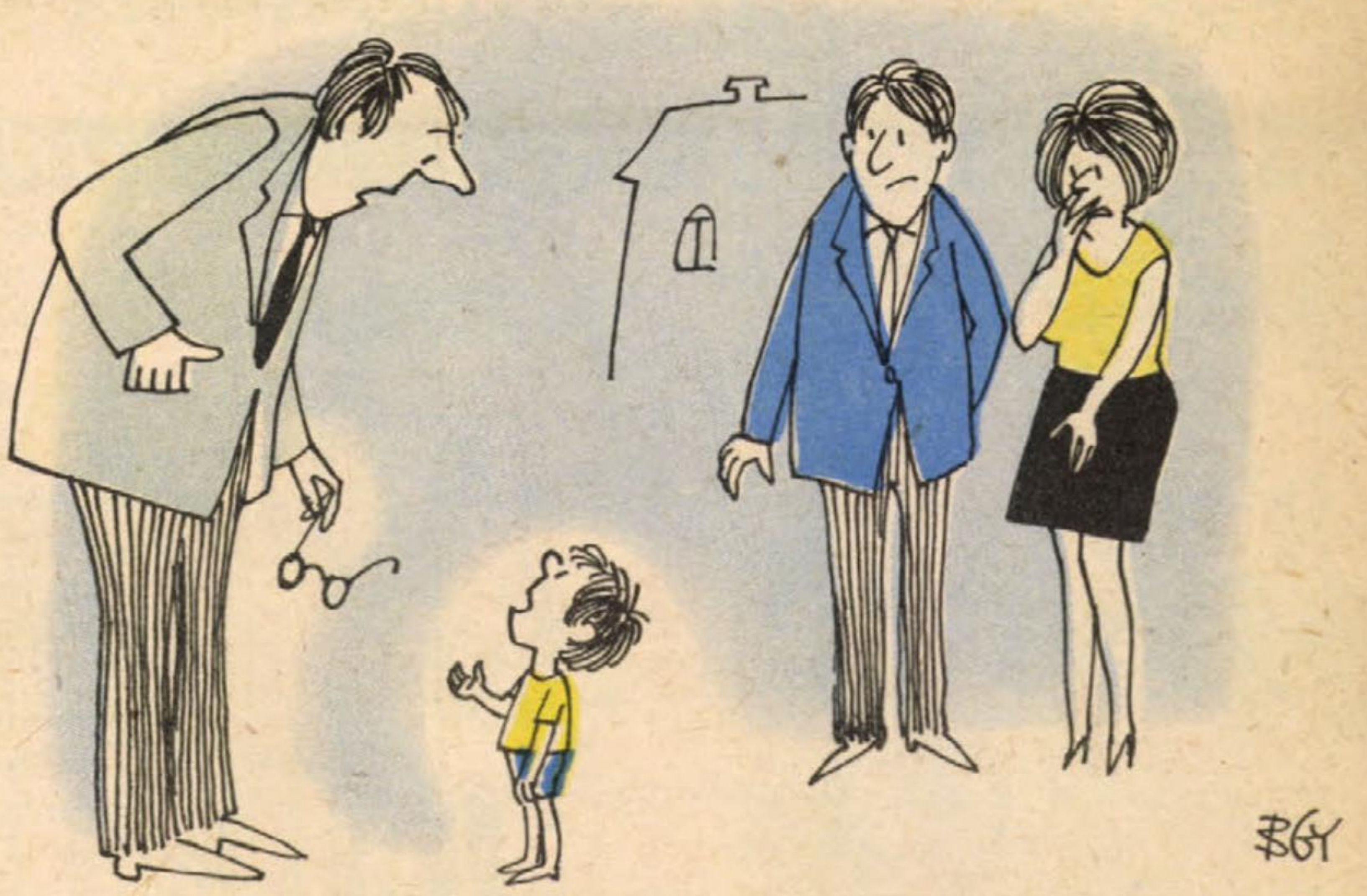

– Mit akarsz, papa, belőled sem lett semmi, pedig milyen nagyra nőttél!

JÓ TRÜKK

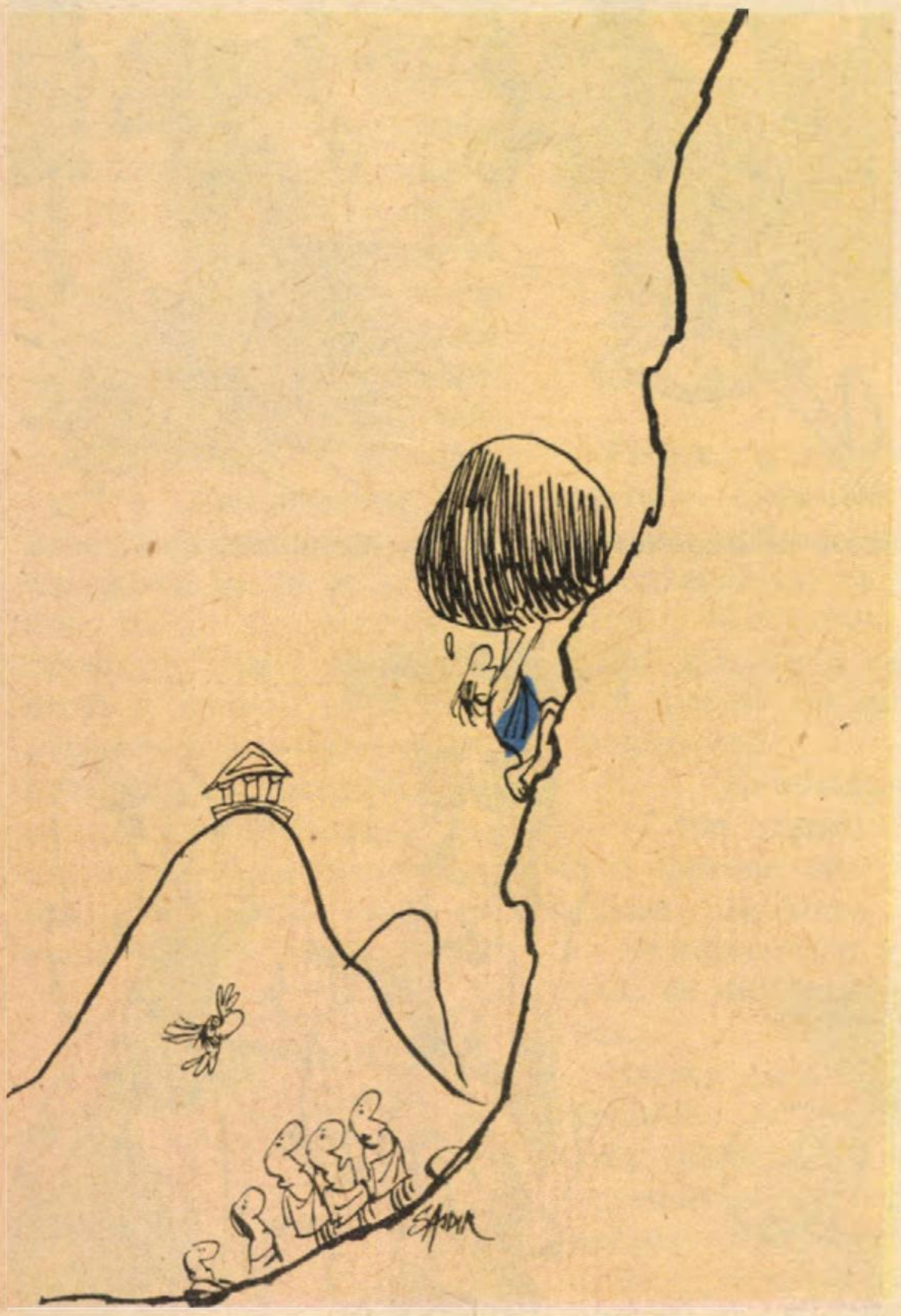

– Ördöngős fickó ez a Sziszifusz. Egy ilyen szimpla trükkel be fog kerülni a halhatatlanok közé!

a világ anekdotakincséből

Pierre Augustin Caron de *Beaumarchais*, a híres francia drámaíró, egy órásmester fia volt. *XVI. Lajos* egyik „ősnemes” udvaronca, aki nem állhatta a „Szevillai borbély” és a „Figaro házassága” szabadszájú, kalandos életű, s csak első felesége révén nemességet kapott szerzőjét, elhatározta, hogy „a betolakodót” az egész udvar előtt, nyilvánosan csúffá teszi.

Egy szép napon odalépett hozzá a zsúfolt versailles-i galériában és nagyhangon megszólította:

— *Boldog vagyok, Beaumarchais uram, hogy itt találom. Képzelje: megállott az órám... Legyen szíves, nézze már meg, mi a baja?*

A költő észrevette, hogy ugratni akarják. Udvarias mosollyal tiltakozott:

— *Örömmel, márki úr, de meg kell vallanom — efféle dolgokban roppant ügyetlen vagyok...*

— *Szerénykedik, kedvesem* — erősködött a márki. — *Ez a jó mesterember túlzott szerénysége. Ne féljen semmit, vizsgálja csak meg nyugodtan!*

Beaumarchais fogta az órát, felkattintotta drágaköves fedelét, forgatta jobbra-balra, aztán oly tökéletes pontossággal pottyantotta le a márványpádimentomra, hogy azonmód pozdorjává törött.

— *Ezer bocsánat, márki uram!* — csapta össze kezét sajnálkozva az író. — *Csupán az vigasztal, hogy előre bevallottam, milyen ügyetlen vagyok. Hiszen jó apám éppen ezért nem engedte, hogy az ő mesterségét folytassam...!*

Békés István feldolgozása

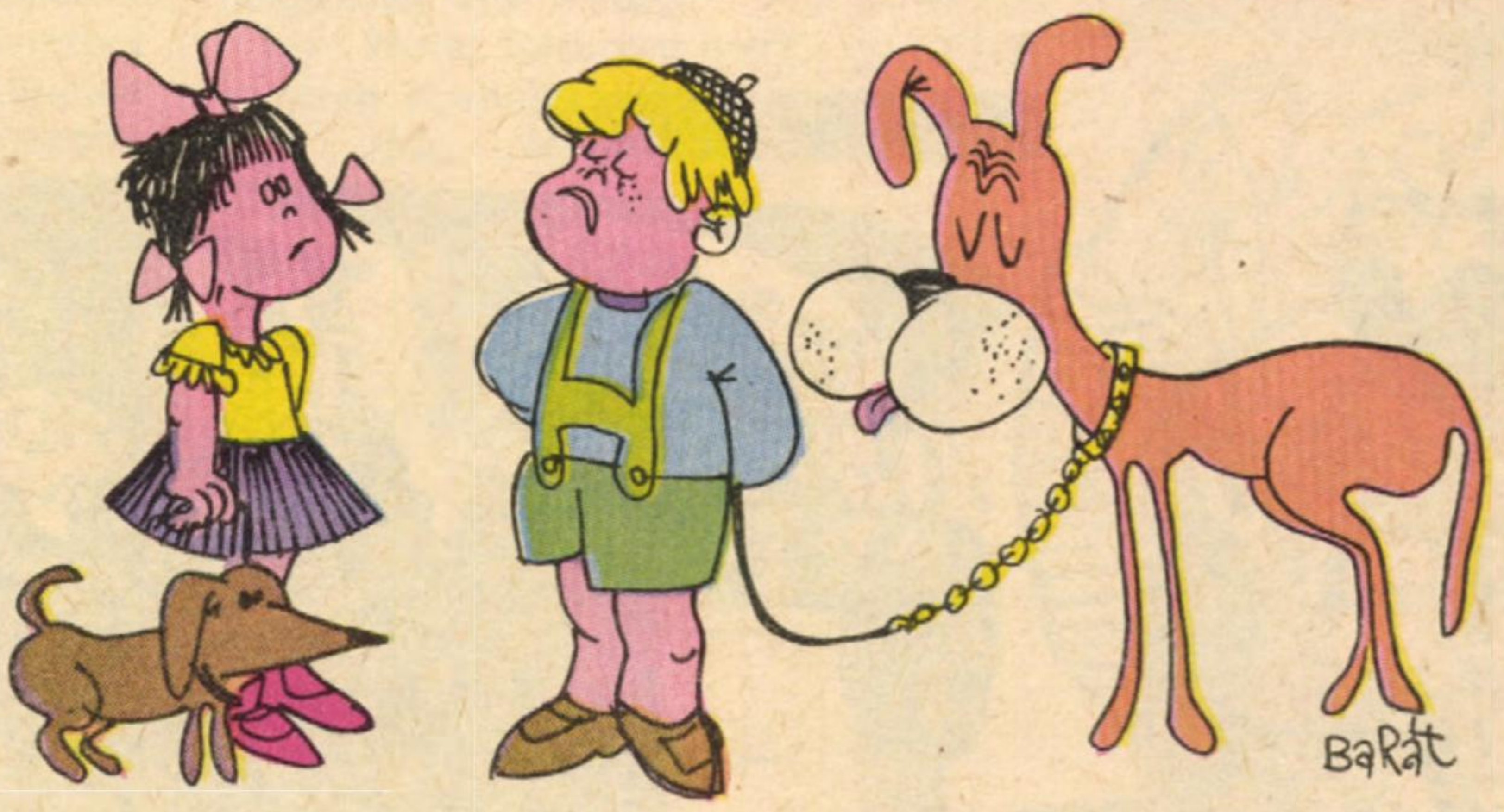

KUTYAKULTUSZ

– Az semmi az én kutyámnak progresszív adója van

JÓSÁGOS NÉNIKE

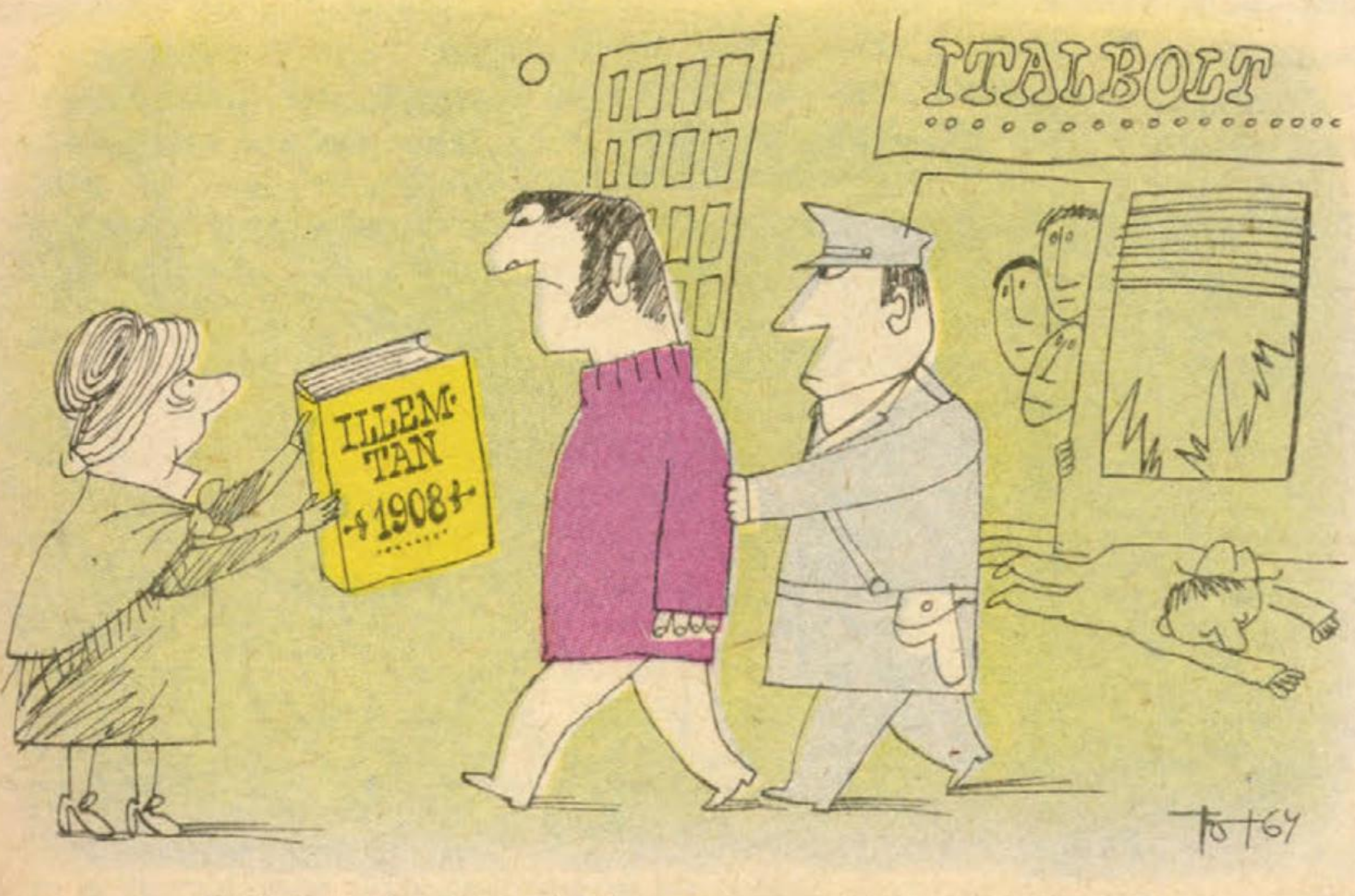

– Fogja, kedveském, talán meg hasznát veheti!

MAKACS VITAPARTNER

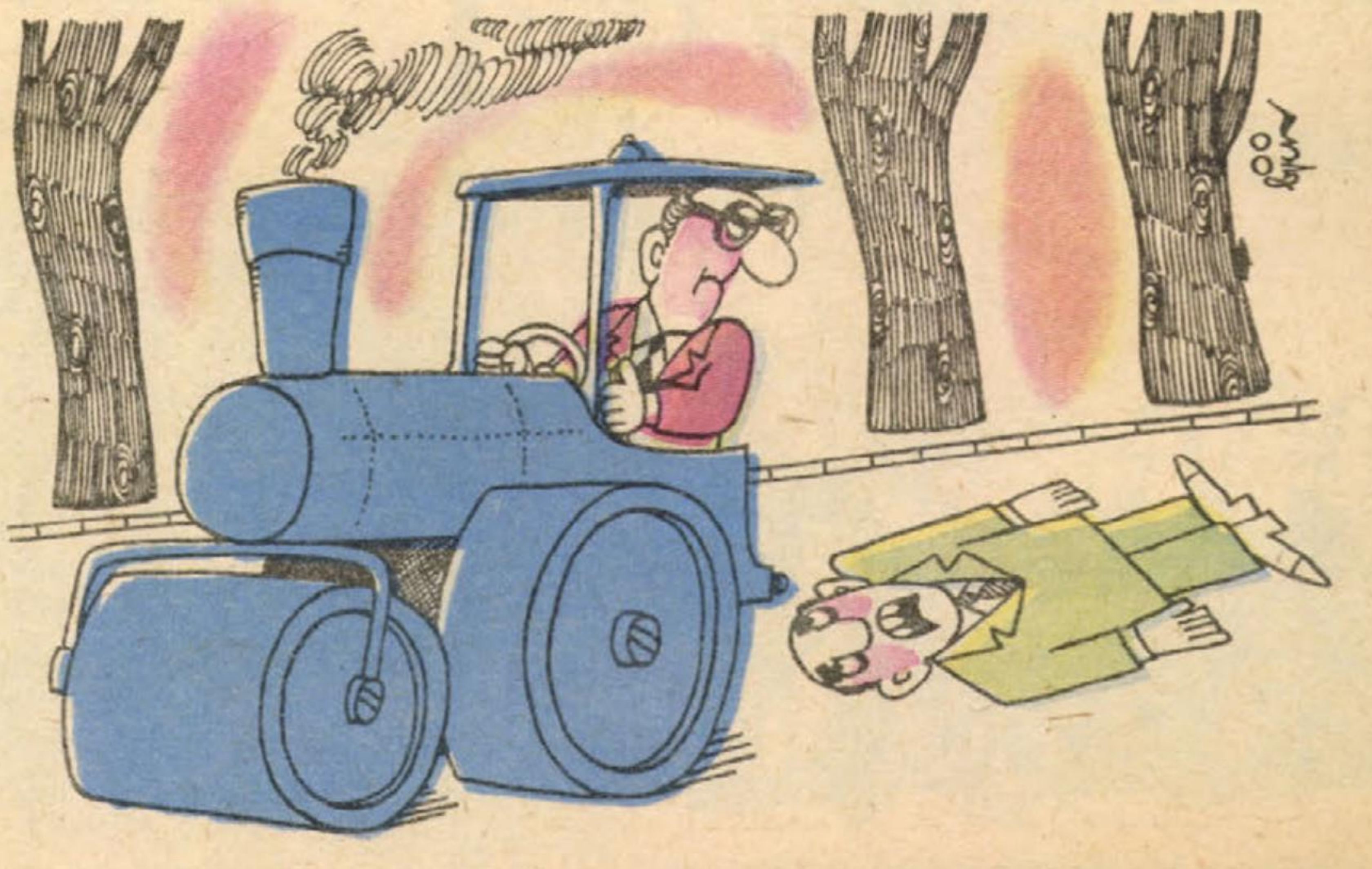

– Akkor is nekem van igazam!

TÉRKÉP

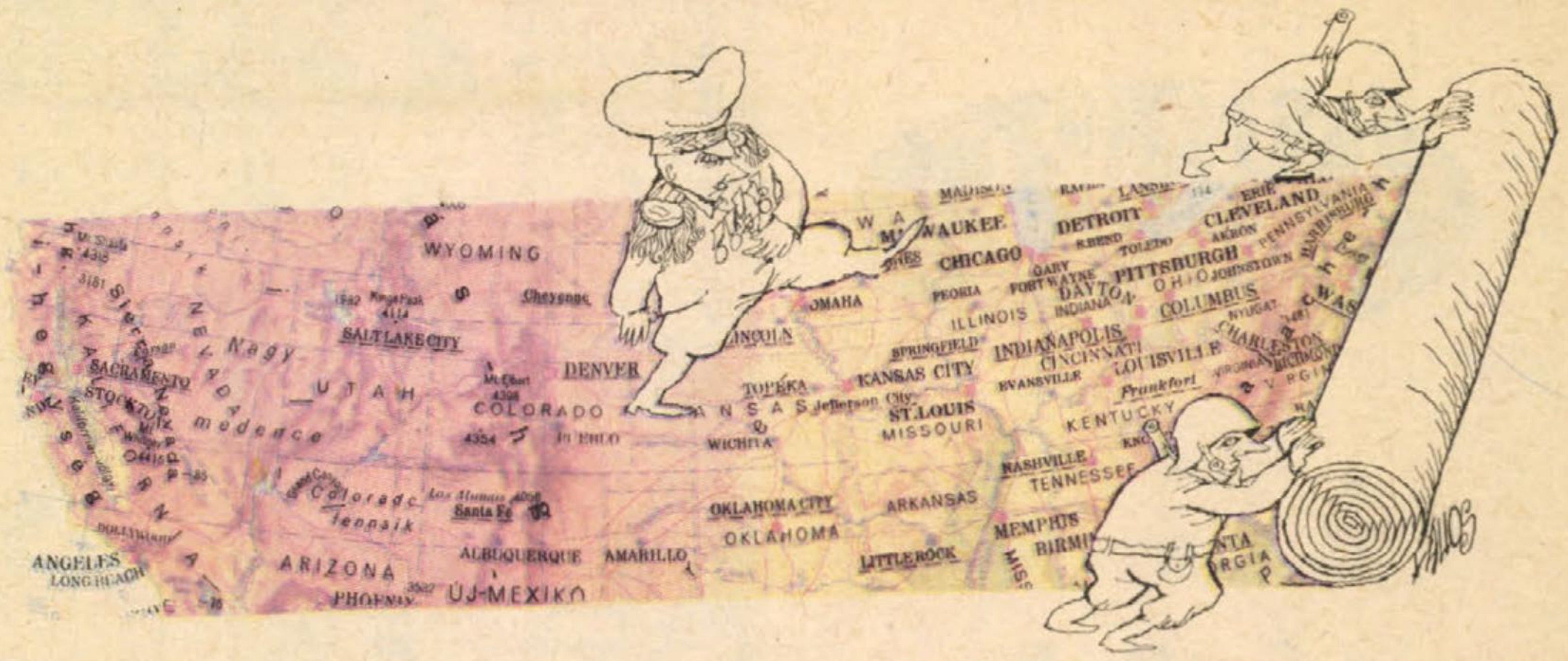
WYOMING
Cheyenne
SALT LAKE CITY
NEVADA
Nagy medence
UTAH
SACRAMENTO
STOCKTON
Colorado-fennsík
ARIZONA
PHOENIX
ANGELES
LONG BEACH
COLORADO
DENVER
Santa Fe
ALBUQUERQUE
AMARILLO
ÚJ-MEXIKÓ
OMAHA
LINCOLN
TOPEKA
KANSAS CITY
WICHITA
Jefferson City
ST.LOUIS
MISSOURI
OKLAHOMA CITY
OKLAHOMA
ARKANSAS
LITTLE ROCK
MEMPHIS
NASHVILLE
TENNESSEE
KENTUCKY
Frankfort
LOUISVILLE
EVANSVILLE
CINCINNATI
INDIANAPOLIS
SPRINGFIELD
ILLINOIS
INDIANA
PEORIA
CHICAGO
GARY
FORT WAYNE
MILWAUKEE
DETROIT
TOLEDO
DAYTON
OHIO
COLUMBUS
PITTSBURGH
JOHNSTOWN
AKRON
CLEVELAND
PENNSYLVANIA
DALLOS

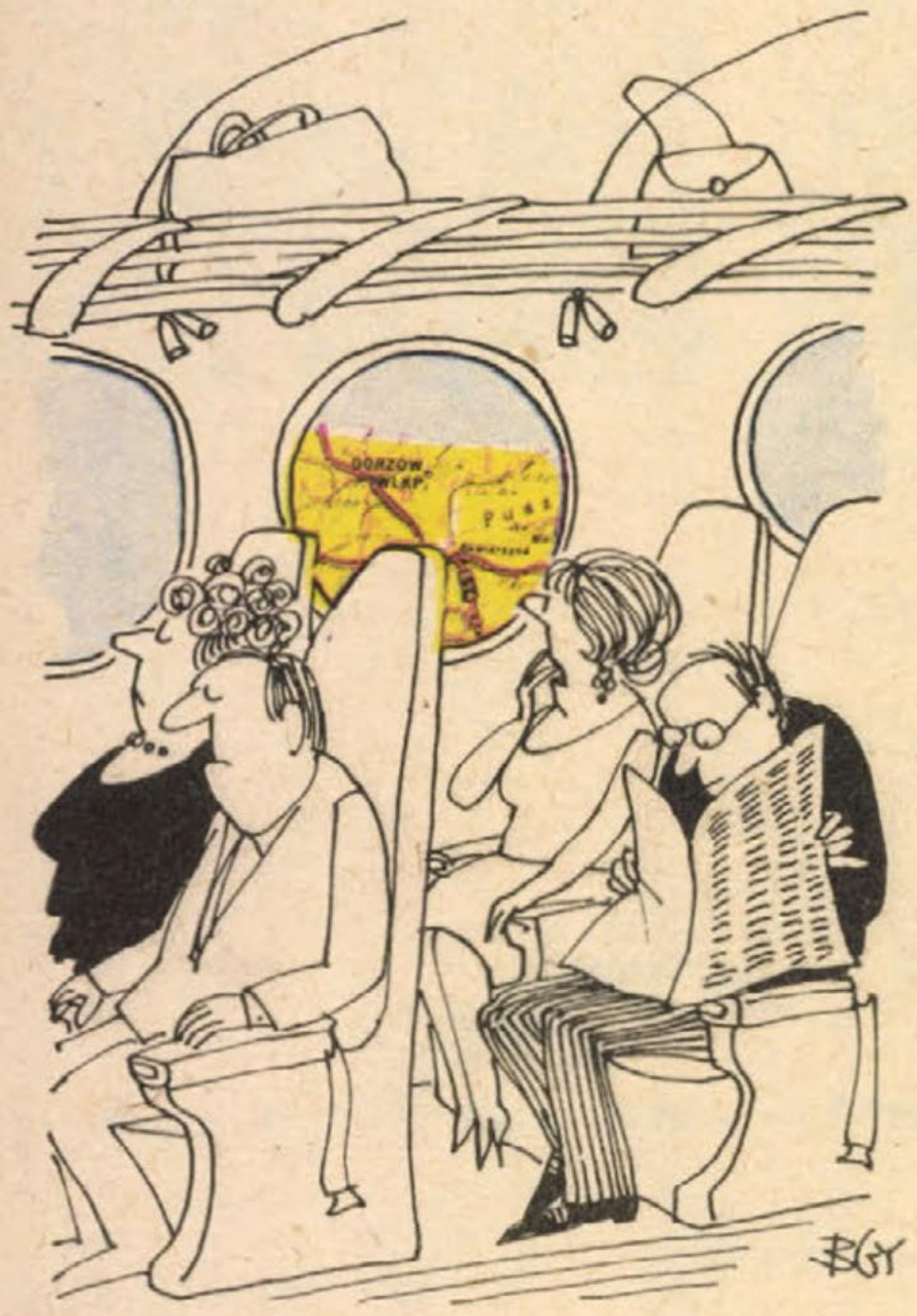
GORZOW WLKP.
BGY

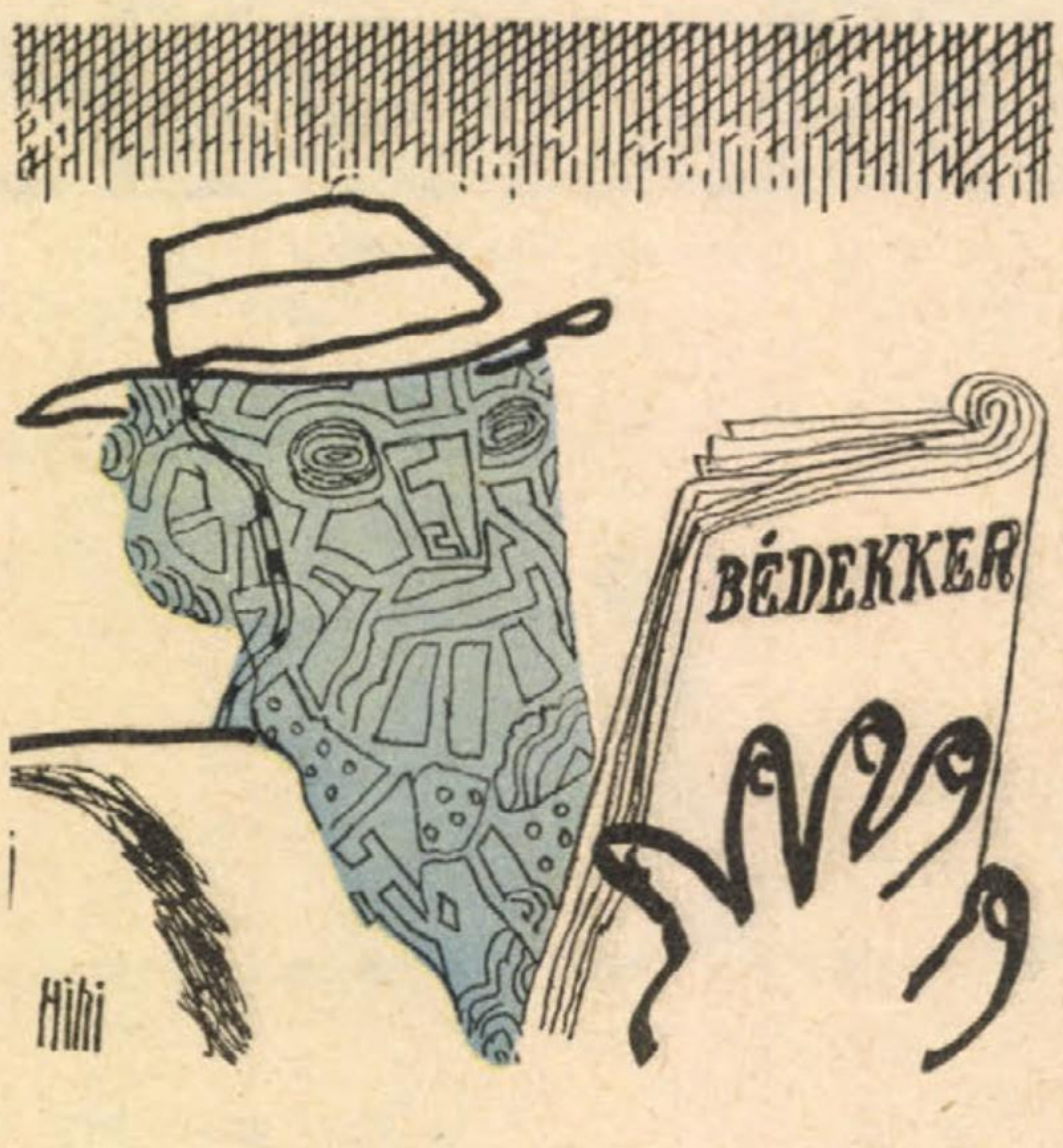
BÉDEKKER
Hihi

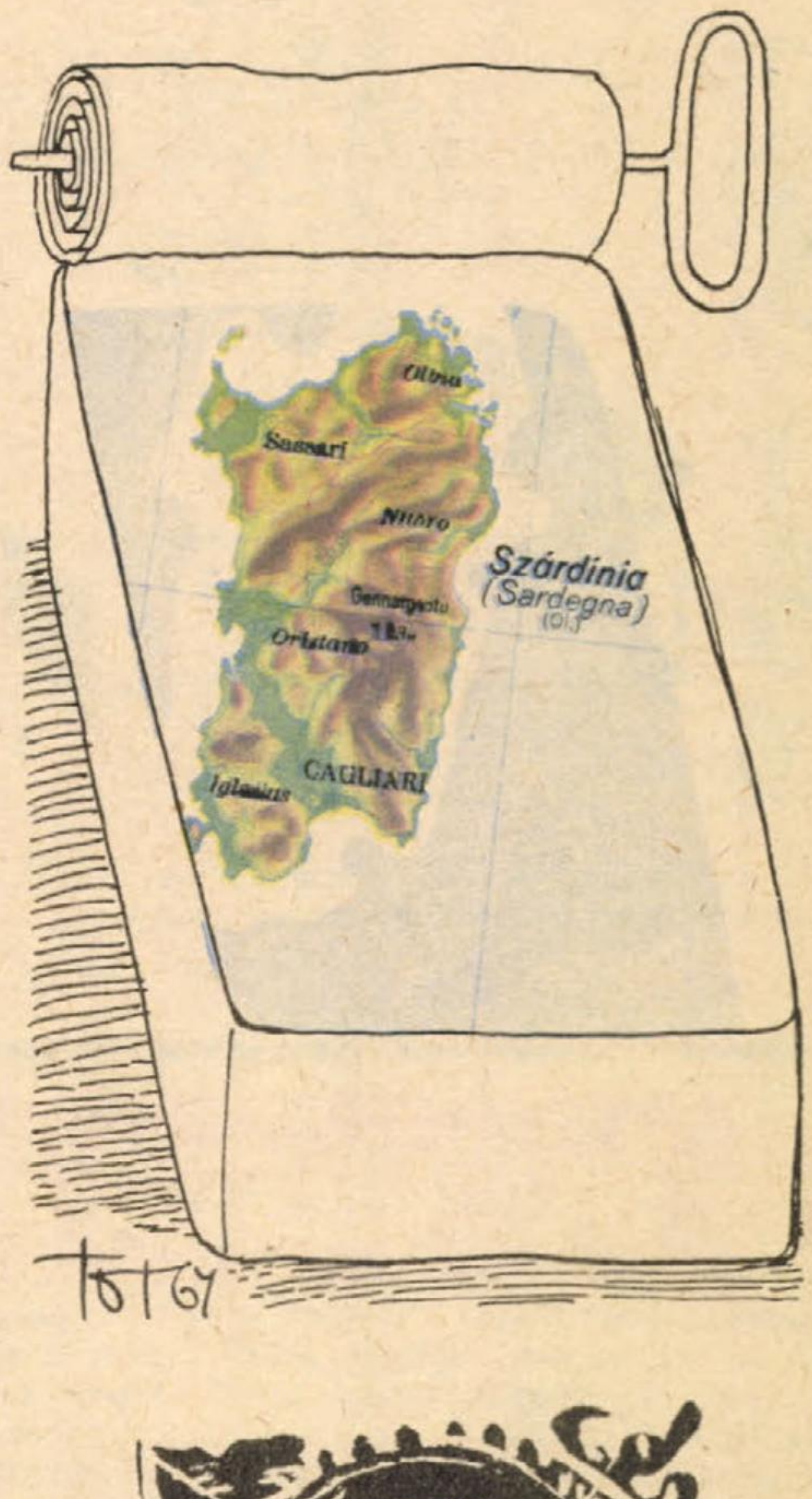
Olbia
Sassari
Nuoro
Gennargentu
Oristano
Iglesias
CAGLIARI
Szárdínia
(Sardegna)
Tót 67

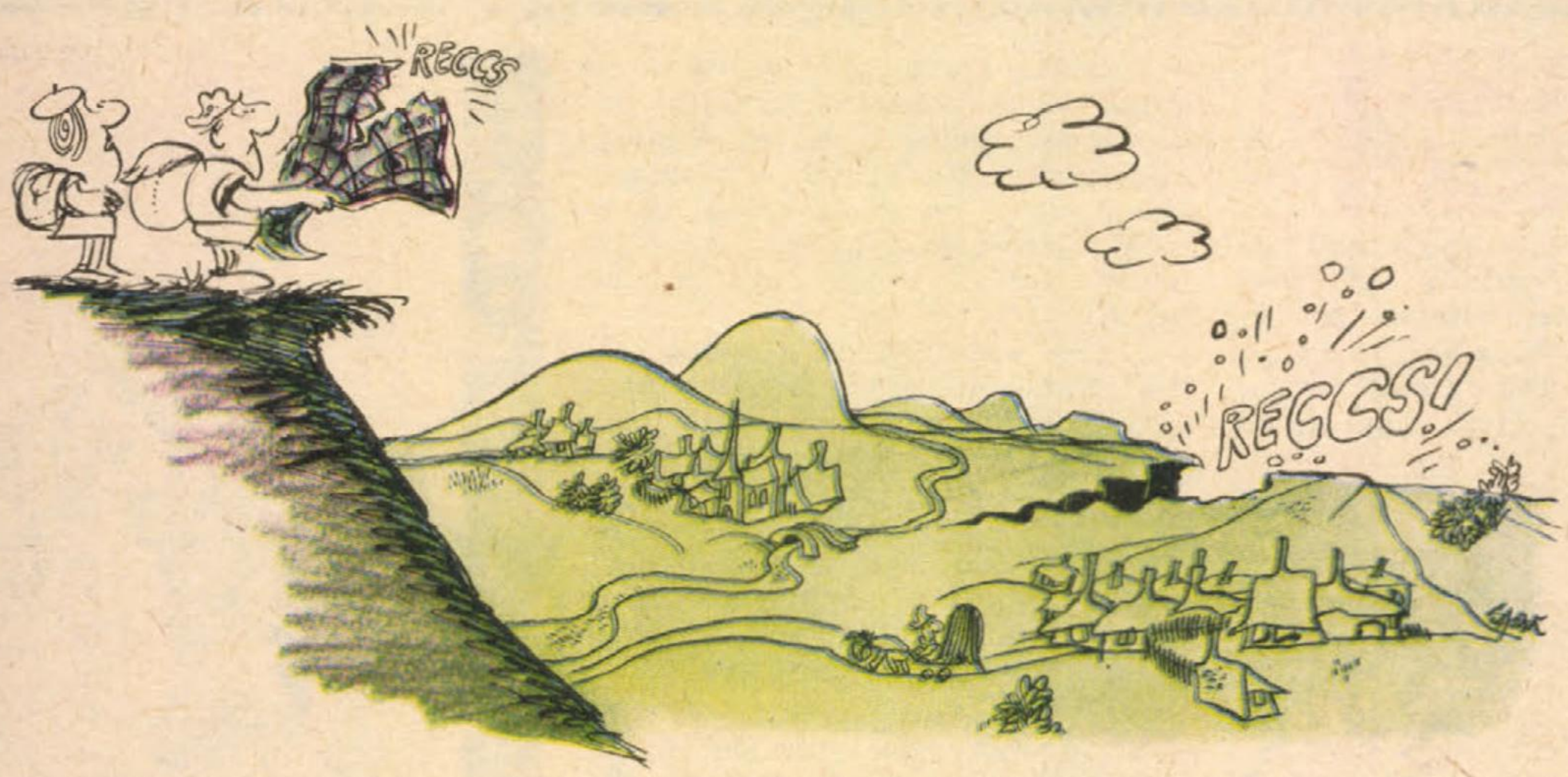
RECCS
RECCS!

DALLOS
BRENNER
HEGEDŰS
SAJDIK
TÓT
VÁRNAI
BALÁZS-PIRI

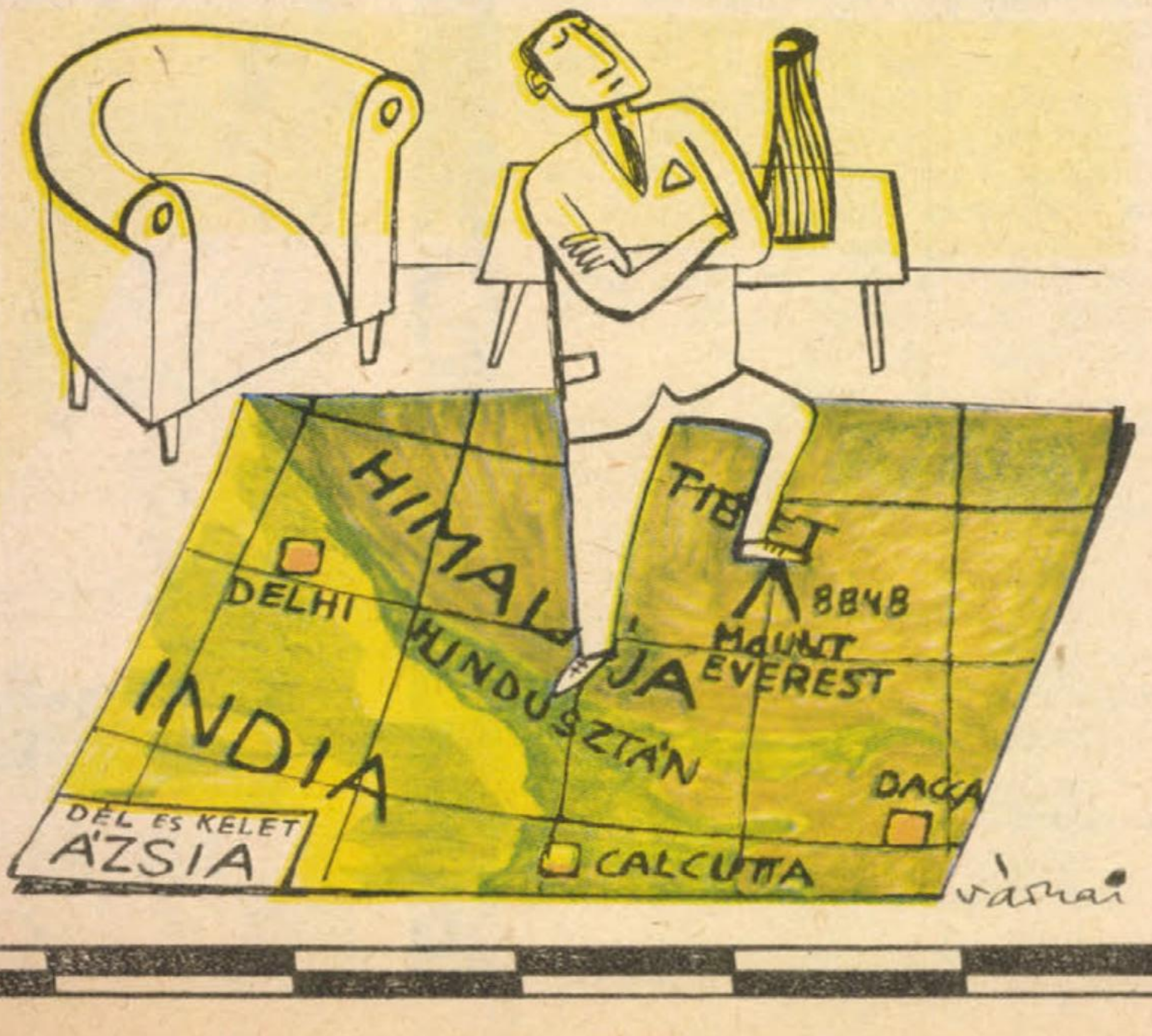
HIMALÁJA
TIBET
8848
MOUNT EVEREST
DELHI
HINDUSZTÁN
INDIA
DACCA
CALCUTTA
DÉL ÉS KELET ÁZSIA
Várnai

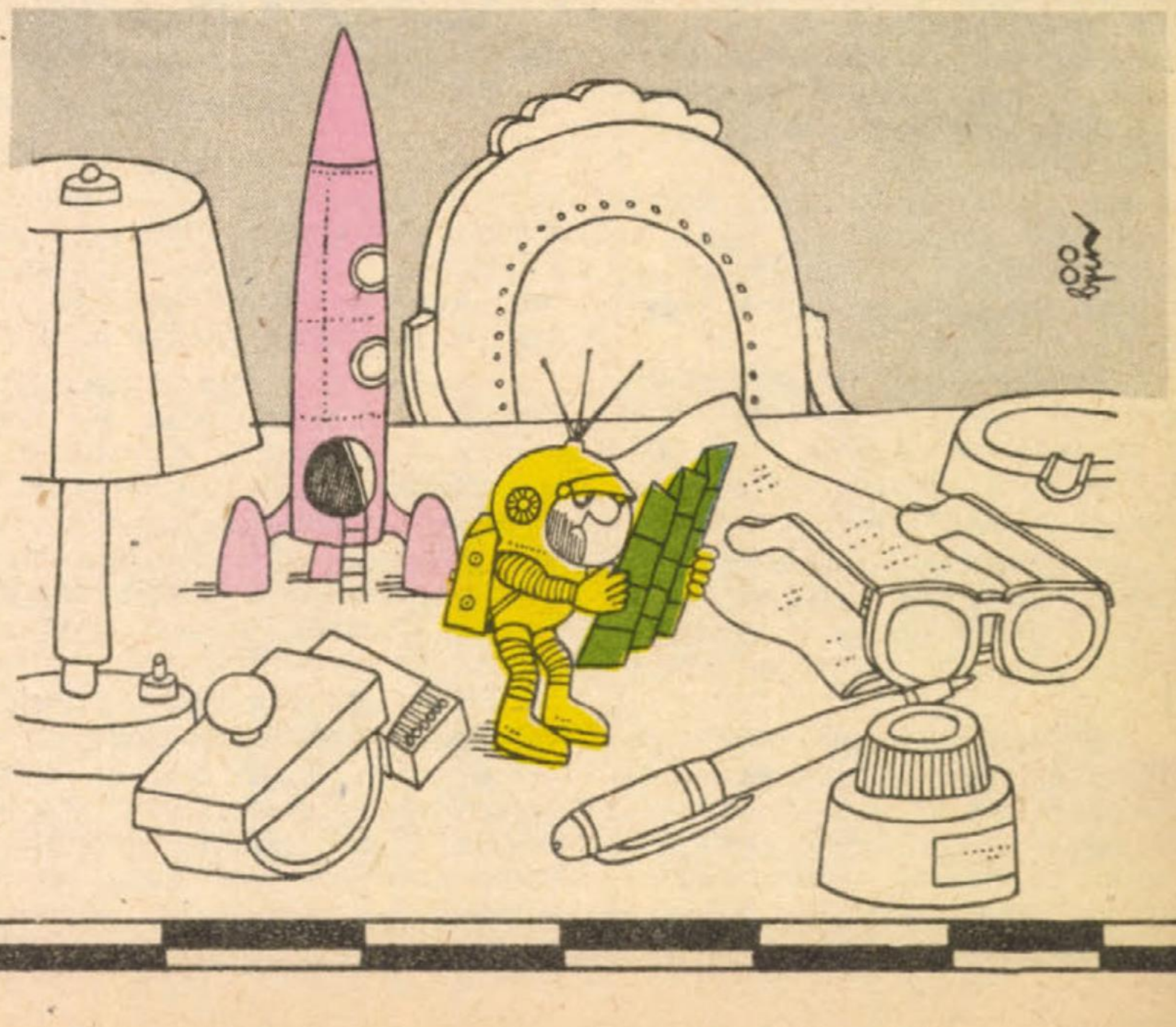

IMPORT HUMOR

CSALÓDÁS

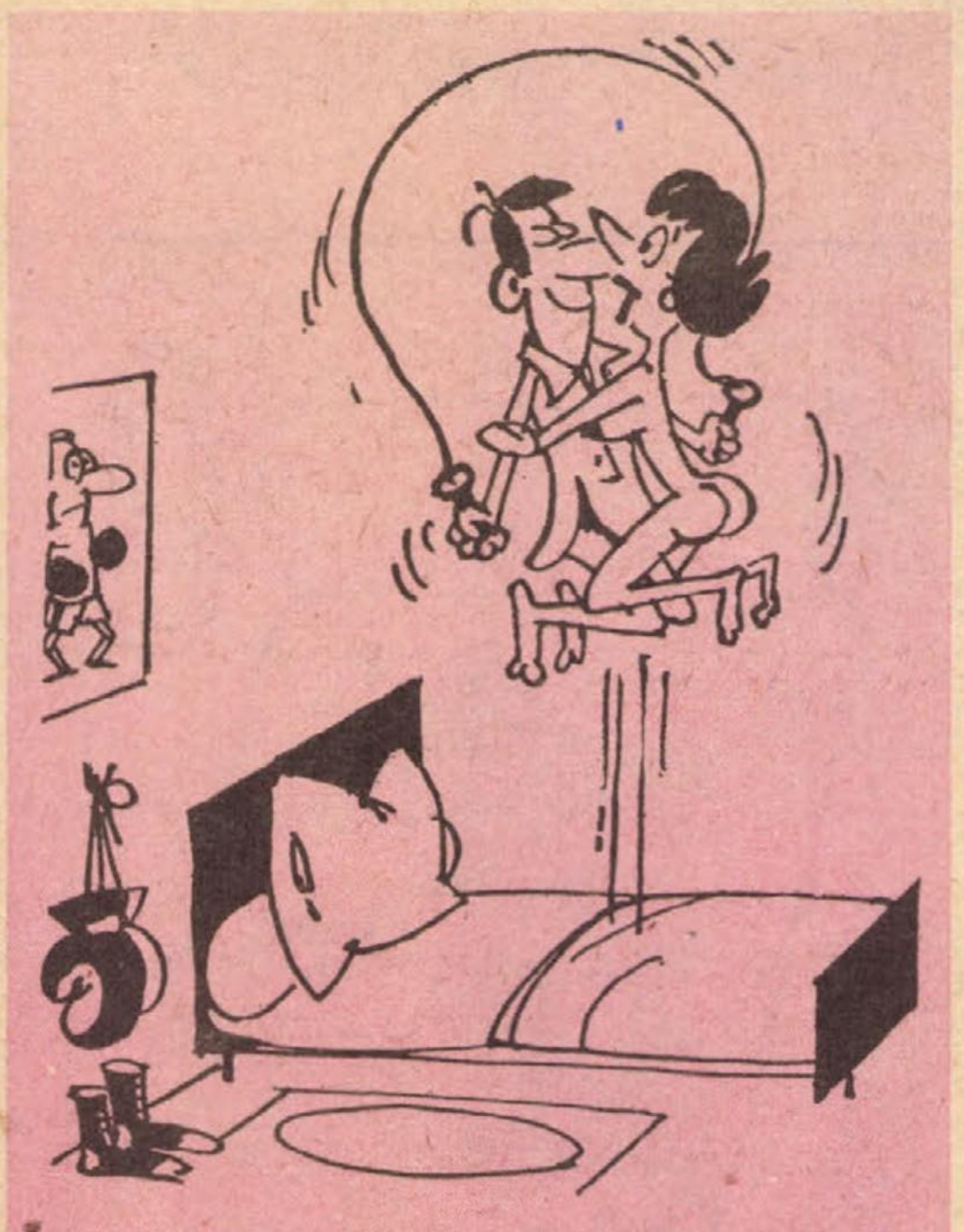

– Amikor megkérted a kezemet, nem arról volt szó, hogy az edzőpartnered leszek...

(„Ici Paris”)

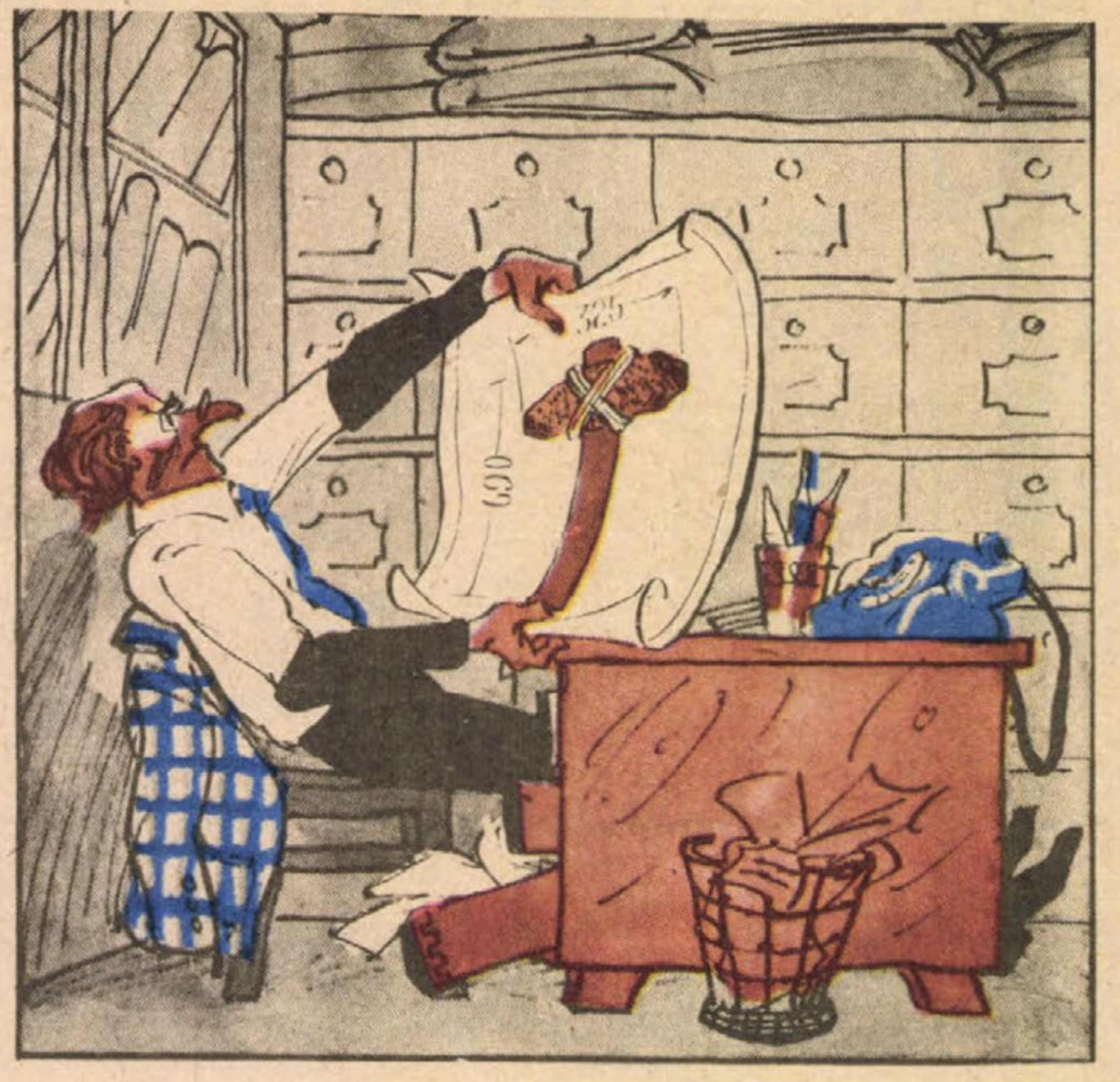

– Ez az újítás egy kicsit elfeküdt nálunk...

(„Krokodil”, Moszkva)

SZOBORTERV

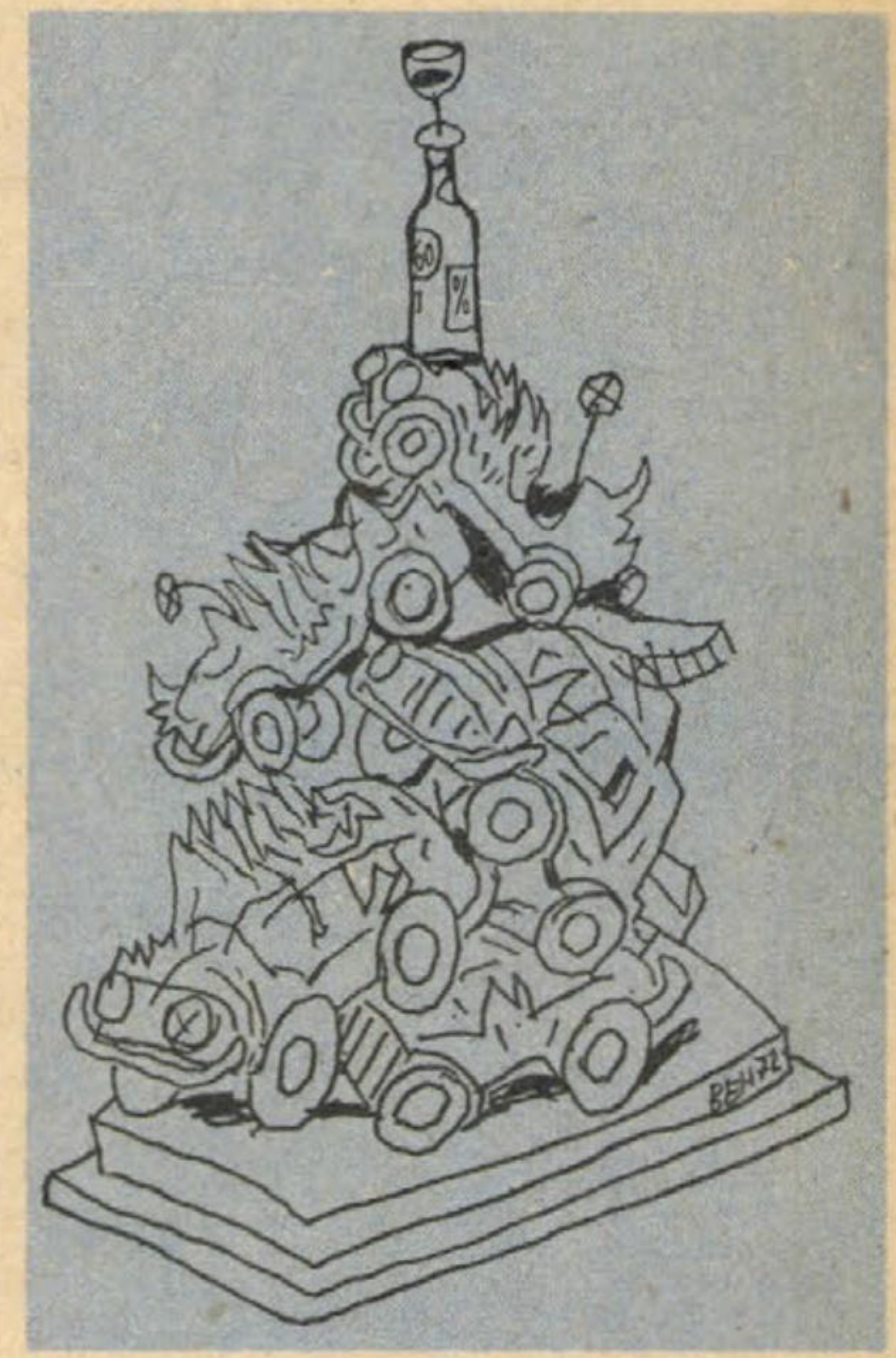

(„Sztrsel”, Szófia)

TÁJÉKOZATLANSÁG

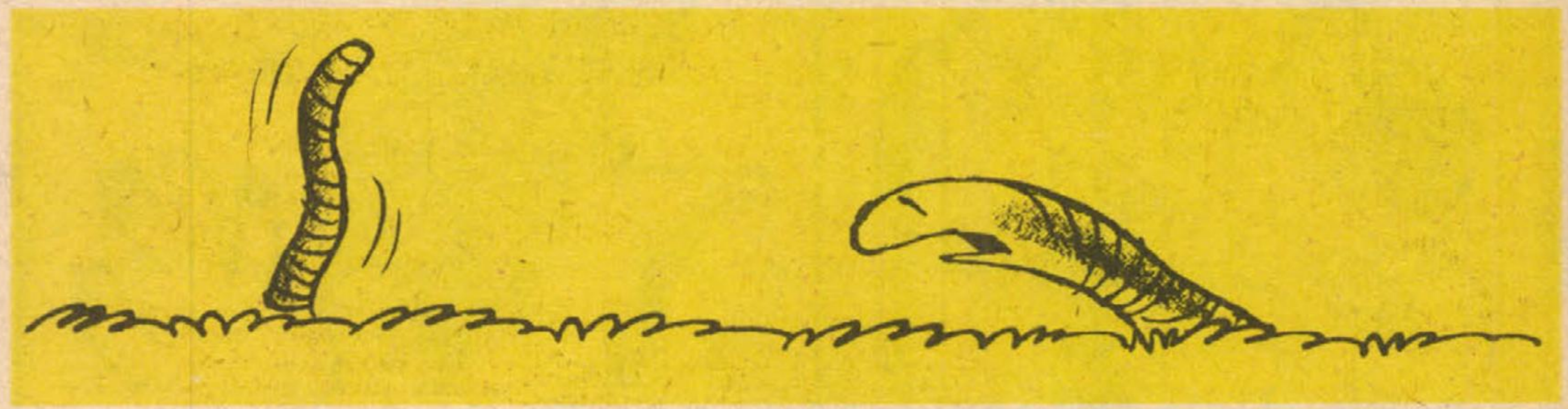

– Te vagy az, Szilvia, vagy én vagyok?...

(„Eulenspiegel”, Berlin)

kutyaszorítóban

Társadalmunkban megszűnt az embernek ember által való kizsákmányolása. Helyette jöttek a kutyák.

Társadalmunk jelenleg két ellentétes osztályra oszlik. Úgymint a kutyabarátok és a kutyaellenesek osztályára. A kutyabarátok osztályát az jellemzi, hogy szereti a kutyákat és gyűlöli a nemkutyákat, meg a kutyaelleneseket. A kutyaellenesekre az jellemző, hogy szereti a nemkutyákat és gyűlöli a kutyákat, valamint a kutyabarátokat.

A kutyabarátok pártfogoltjaikat Bobinak, Csulinak, Bikficnek, magukat meg gazdinak becézik. A kutyaellenesek az ellentábor kedvenceit rohadt dögnek, gazdáikat pedig fene-egye-meg-a-jódolgukatnak titulálják.

A két tábor között egyre hevesebben dúl az ideológiai harc. A nézetek szikrázó összeütközésének lehetünk tanúi, nagyjából ilyeténképpen:

...fene egye meg a jódolgukat, nincs más gondjuk, csak az a vacak eb, más ember örül, ha a családjának enni adhat, ezek meg zabáltatják a bolhás állatot...

...emberbarátnak nevezik magukat, de még egy kutyához sincs szívük, brutális fickók, a védtelen állaton töltenék ki a bosszújukat...

...védtelen, kacagnom kell, mindenki őket védi, hát persze, állatvédő egyesület az van, de embervédő egyesület az nincs, pedig arra inkább szükség volna, lassanként kitúrnak bennünket a nyugalmunkból az ebek...

...persze az örömtelen életűek, akik semmire se vitték, akik senkinek se parancsolhatnak, a kutyába szeretnének belerúgni, vagy az agresszívok, akik azelőtt biztosan embereket öltek, hát mivel most nem ölhetnek embert, legszívesebben a kutyákat gyilkolnák le...

...mert odapiszkitanak mindenhová, a játszótérre, a lépcsőházba, a kapu alá, a mozi előcsarnokába, a villamos peronjára, hát igenis bele kéne verni az orrukat, de nem is az övékét, inkább a...

...persze az, hogy a gyerekeik kitördelik a fiatal fákat, hogy ők maguk elhajigálják a csikket a lépcsőházban, hogy kidobálják a szemetet az ablakon, az nem számít, dehogyis, csak az a bűn, hogy a kutya elintézi a dolgát, mintha ők nem intéznék el valahol, az önzők...

...hogy mi vagyunk az önzők, hát nem veszik észre, hogy ők az önzők, talán bizony a kutya kérte a gazdit, hogy tartsa bezárva a lakásban, úgy tesznek, mintha a kutya érdeke volna, hogy kutyát tartsanak és nem saját kedvtelésük...

...mi a szösz, nem átallanak az emberbarát színében feltűnni, hát ez aztán mókás, a tolvaj fogdmeget kiált, talán bizony a kutyának jobb volna, ha az út szélén hagynák étlen-szomjan kóborolni, hogy étele, itala, meleg szobája legyen...

...hát éppen ez az, a meleg szoba, modern lakásba nem való az állat, lakásainkat embereknek, nem pedig állatoknak tervezték, mi lesz, ha holnap valakinek eszébe jut, hogy jegesmedvét, csörgőkígyót vagy más oktalan állatot tartson a lakásban, amely mellesleg szólva nem lakatlan szigeten fekszik, hanem egy közösségben, a lakóházban...

...oktalan állat, hát van fogalmuk róla, mennyivel okosabb, értelmesebb egy kutya, mint egy ember, a kutyák nem csinálnak háborút, nem követnek el bombamerényletet, nem térítenek el repülőgépet, a kutya nem fúr, nem intrikál, nem bundázik, nem lök le a villamos lépcsőjéről, nem jelent fel, nem lop, nem huligánkodik és nem issza le magát a sárga földig, talán éppen ez fáj nekik, hogy különbek, mint ők...

... micsoda dolog az, hogy a maga kutyája egész éjjel vonít?

...és mikor a maga felesége táncdalokat énekel?

◆

...maga meg mit firkál itt összevissza, valljon színt végre, egyáltalán kutyaellenes maga?

...vagy kutyapárti?

...no, ki vele, mert behúzok magának egyet...

...Bikfic! Tépd le a nadrágját a rohadt opportunistájának!

Novobáczky Sándor

MÚZEUM
ŐR
fabulon

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

OLYAN LESZ A BŐRE, MINT AZ ALABÁSTROM, HA...

fabulon

KÉZ- ÉS TESTÁPOLÓT HASZNÁL!

ŐSÜNK MÉG CSAK ÁBRÁNDOZHATOTT RÓLA...

DE A MODERN EMBERNEK MÁR NÉLKÜLÖZHETETLEN A VILLANYBOROTVA!

RAVILL

Ajándékbolt:
Budapest
IX., Ferenc krt. 36.

ÖN IS ELÉRHETI A SZIVÁRVÁNYT!

Szivárvány ÁRUHÁZ

OTT VAGYUNK A VÁROS MINDEN PONTJÁN!

SZIVÁRVÁNY ÁRUHÁZAK
ÉS SZAKÜZLETEK
PESTEN, BUDÁN
ÉS A KÜLSŐ KERÜLETEK
KÖZPONTJÁBAN

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére teszszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Saját termék.
A ruhák is, a manekenek is

Brávó!

(A Híradó c. ruházati szaklapból ollózta Szekeres Julianna budaörsi olvasónk)

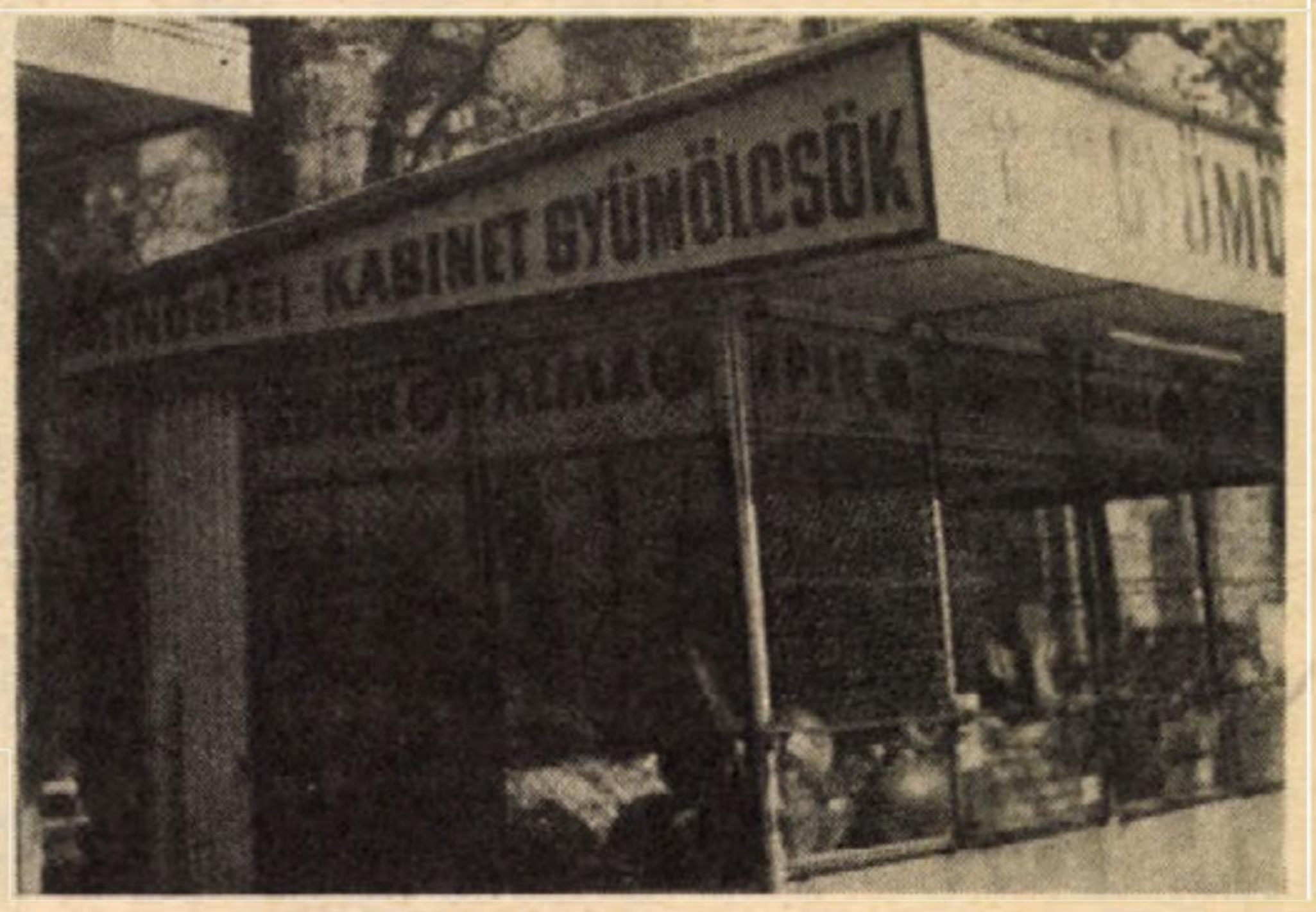

Egy kabinetkérdés: tessék mondani, a kabinetgyümölcs az jobb gyümölcs vagy rosszabb gyümölcs, mint a finom gyümölcs?

(A Lövölde téren észlelte Dr. B. L. Frigyes)

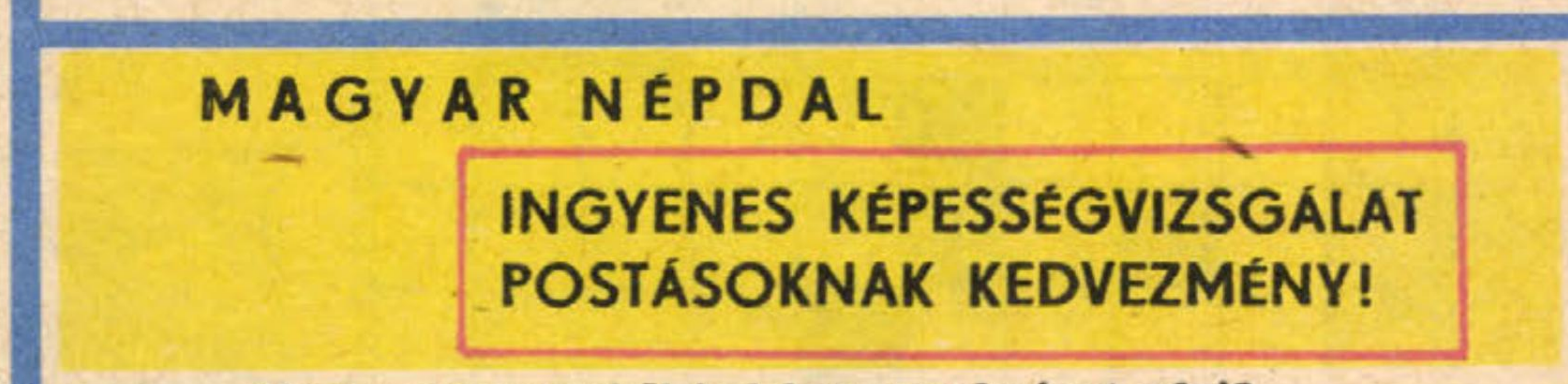

MAGYAR NÉPDAL

INGYENES KÉPESSÉGVIZSGÁLAT
POSTÁSOKNAK KEDVEZMÉNY!

Még az ingyenesből is lehet engedményt adni?

(A Postás Művelődési Központ plakátján észlelte ifj. Kádár József budapesti olvasónk)

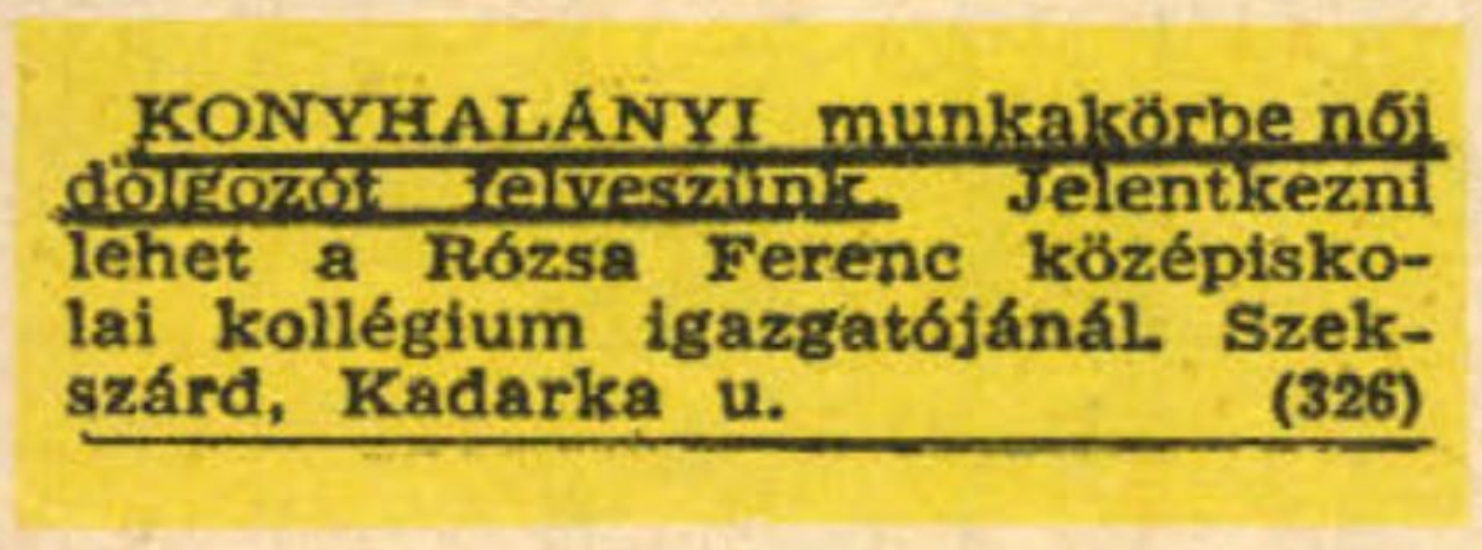

KONYHALÁNYI munkakörbe női dolgozót felveszünk. Jelentkezni lehet a Rózsa Ferenc középiskolai kollégium igazgatójánál. Szekszárd, Kadarka u. (326)

Világos, hiszen, ha férfi dolgozót vennének fel, az már csak konyhafiú lehetne. Mit tetszik szólni, néha milyen értelmesek tudunk lenni?!

(A Tolna megyei Népújságból ollózta Szőts Márta, majosi olvasónk)

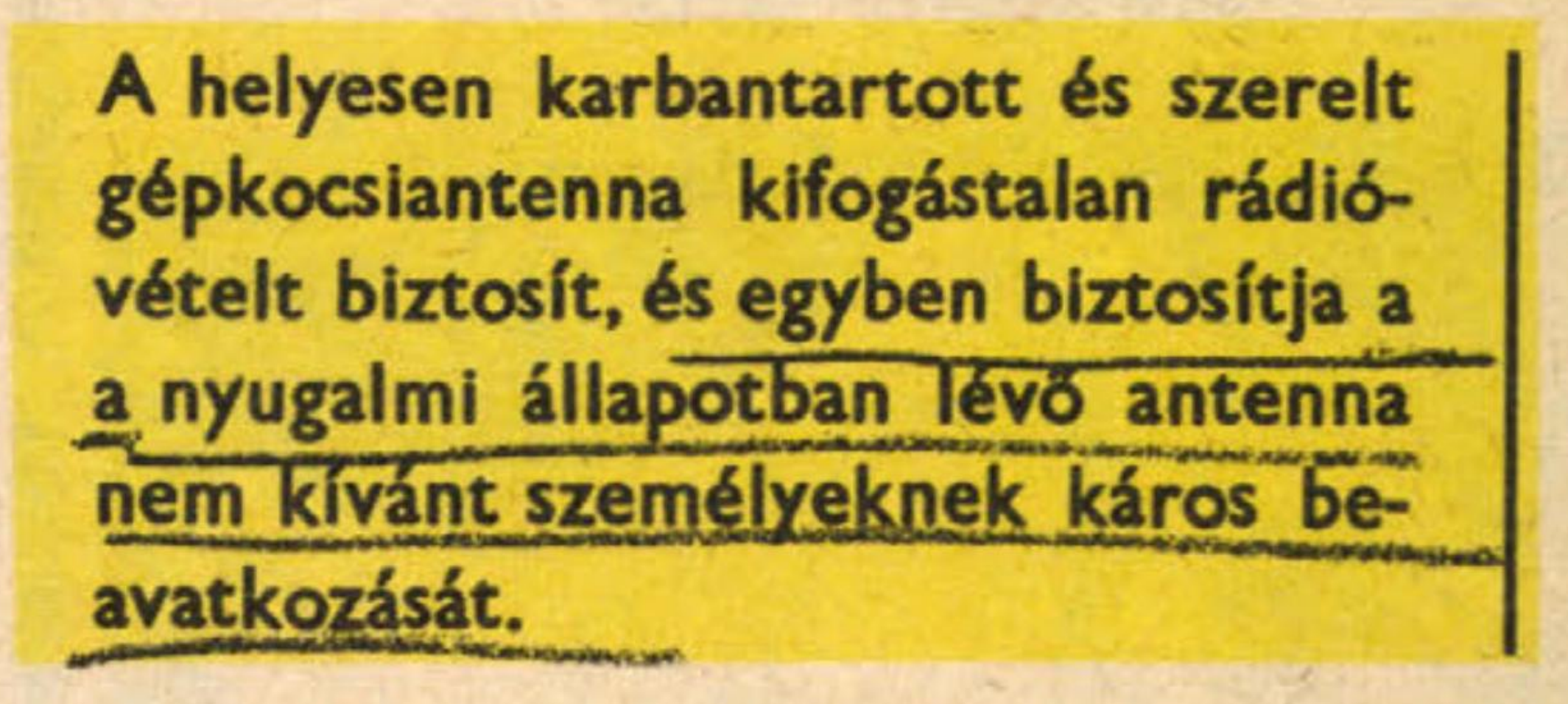

A helyesen karbantartott és szerelt gépkocsiantenna kifogástalan rádióvételt biztosít, és egyben biztosítja a a nyugalmi állapotban lévő antenna nem kívánt személyeknek káros beavatkozását.

Szóval fix, hogy beavatkoznak?! Főnyeremény!

(Az Elektroakusztikai és Villamossági KTSZ ismertetőjén észlelte Borbás Istvánné)

LEOPÁRD

Az International Herald Tribune híradása súlyos csalódást okoz nekünk. A lap azt állítja, hogy a leopárd nem alkalmas házőrzőnek. Torontóban történt, hogy egy házaspár lakását — a kedvenc leopárd szeme láttára — az éjszakai órákban kifosztották. A betörők nyolcezer dollárnyi készpénzt vittek magukkal és harmincezer dollár értékű ékszert.

Igaz, és magukkal vitték a leopárdot is.

Mintegy ezer dollár értékben.

AZ IDEÁLIS GYALOGOS

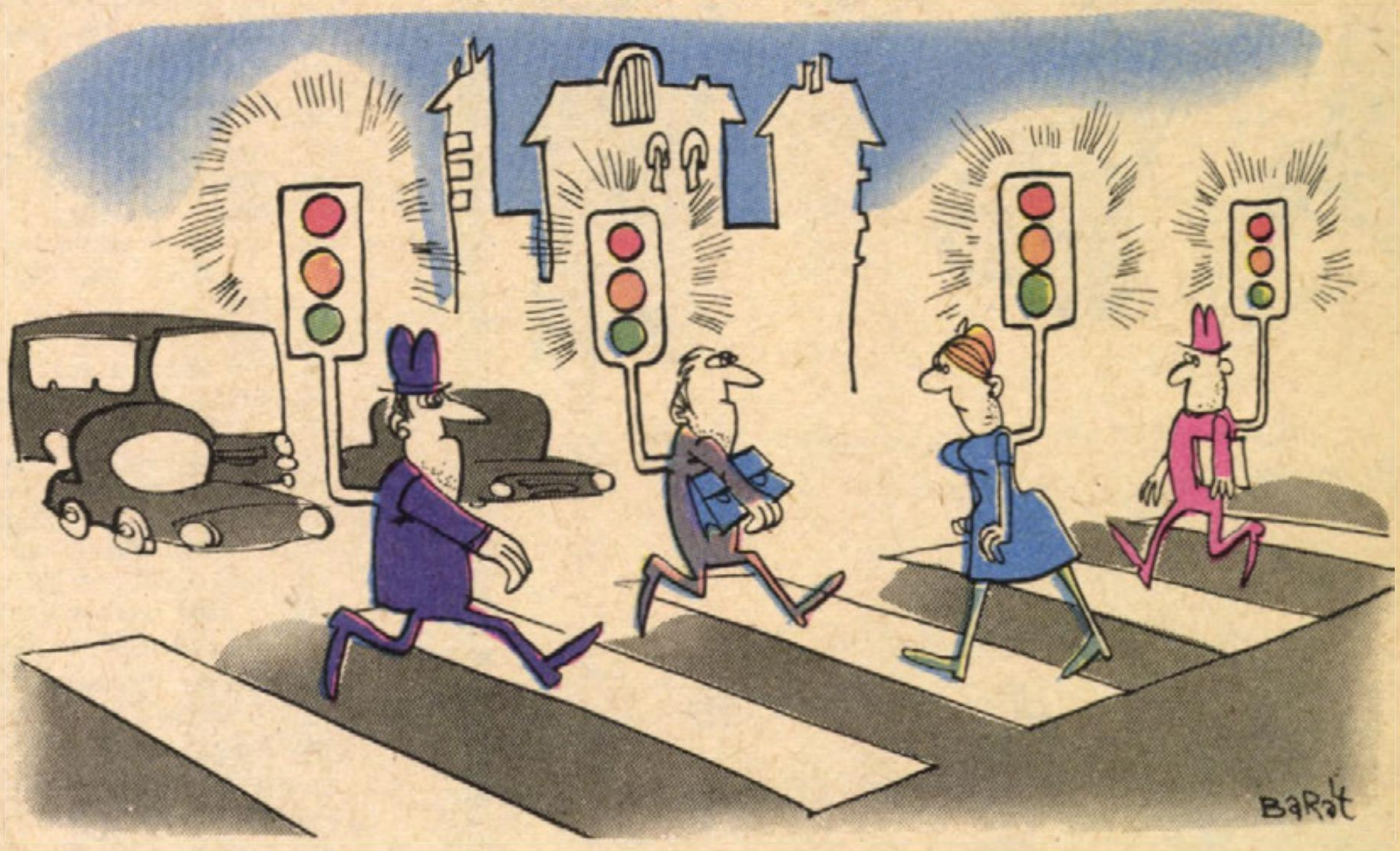

FOGADKOZAS

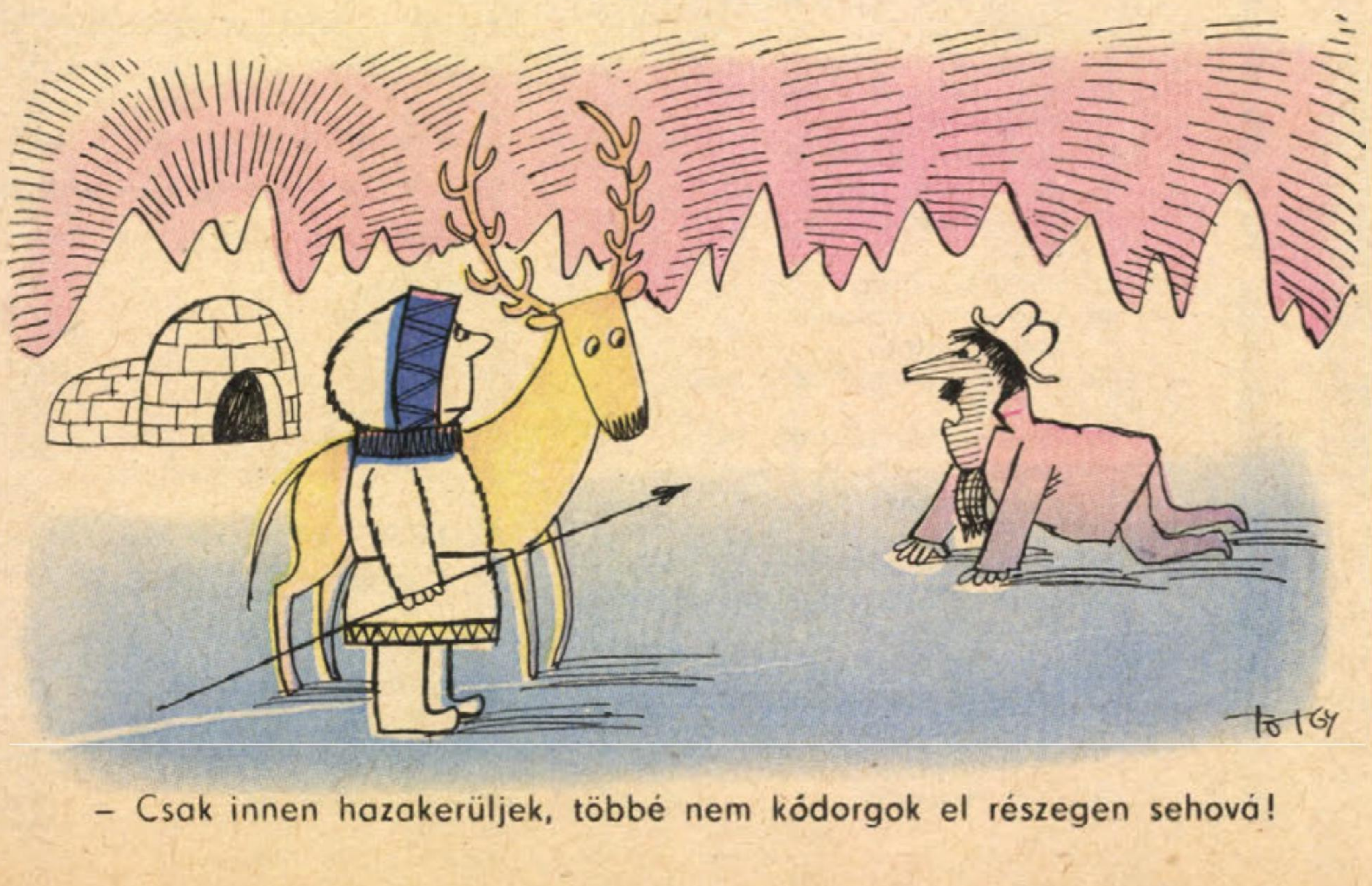

– Csak innen hazakerüljek, többé nem kódorgok el részegen sehová!

BÜSZKE KUTYUS

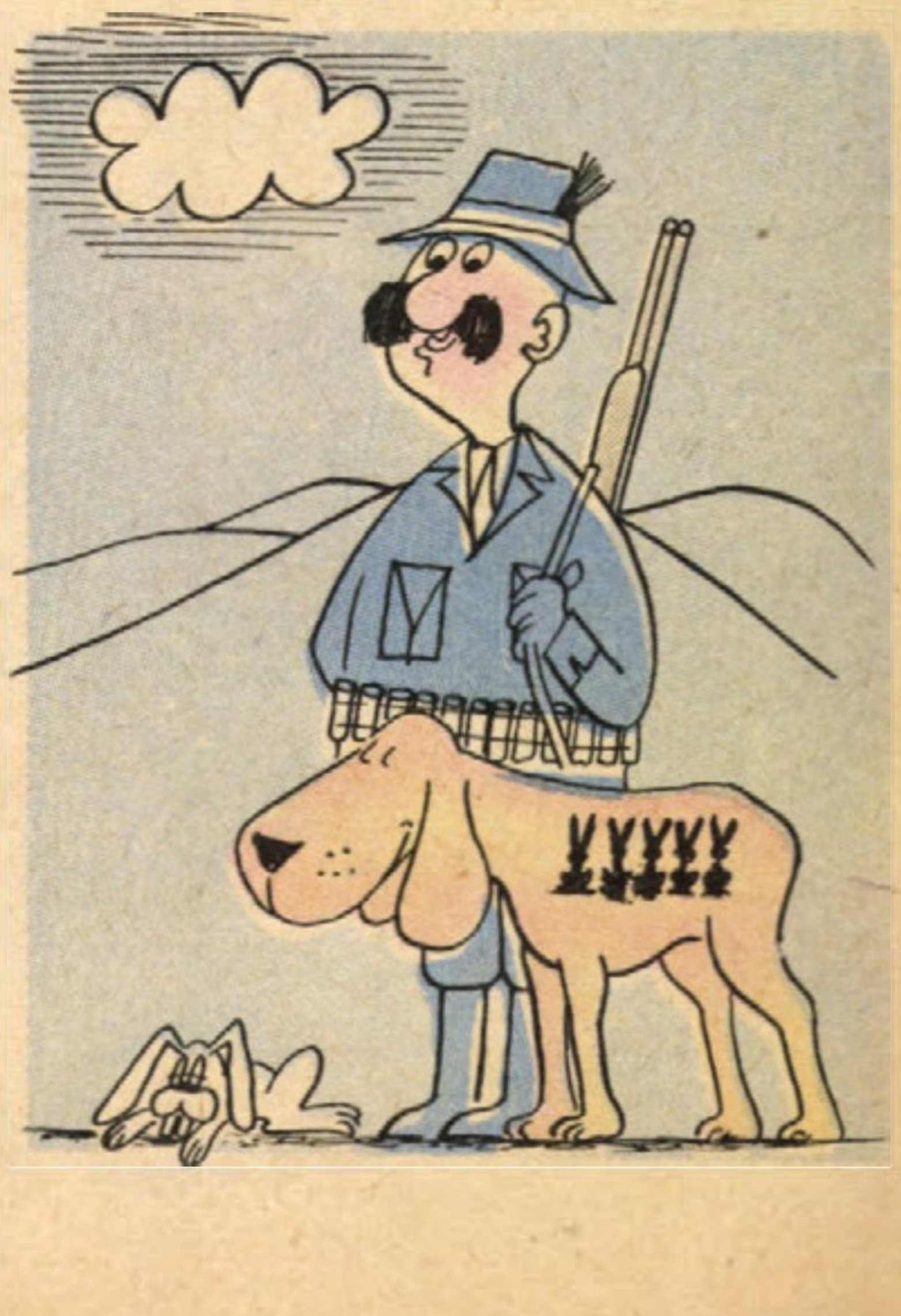

EGYSZERŰSÍTÉS

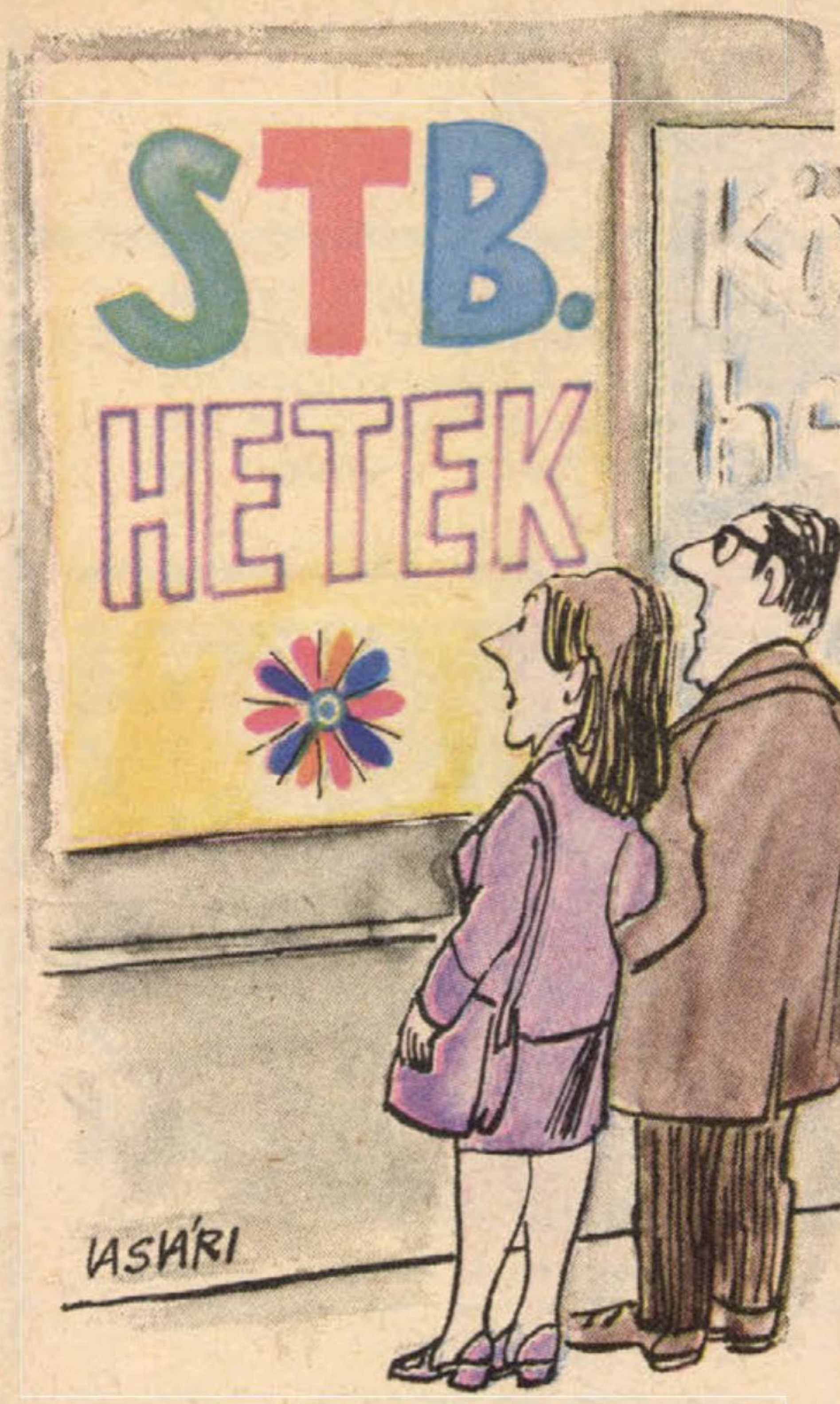

SZENZÁCIÓS LELET

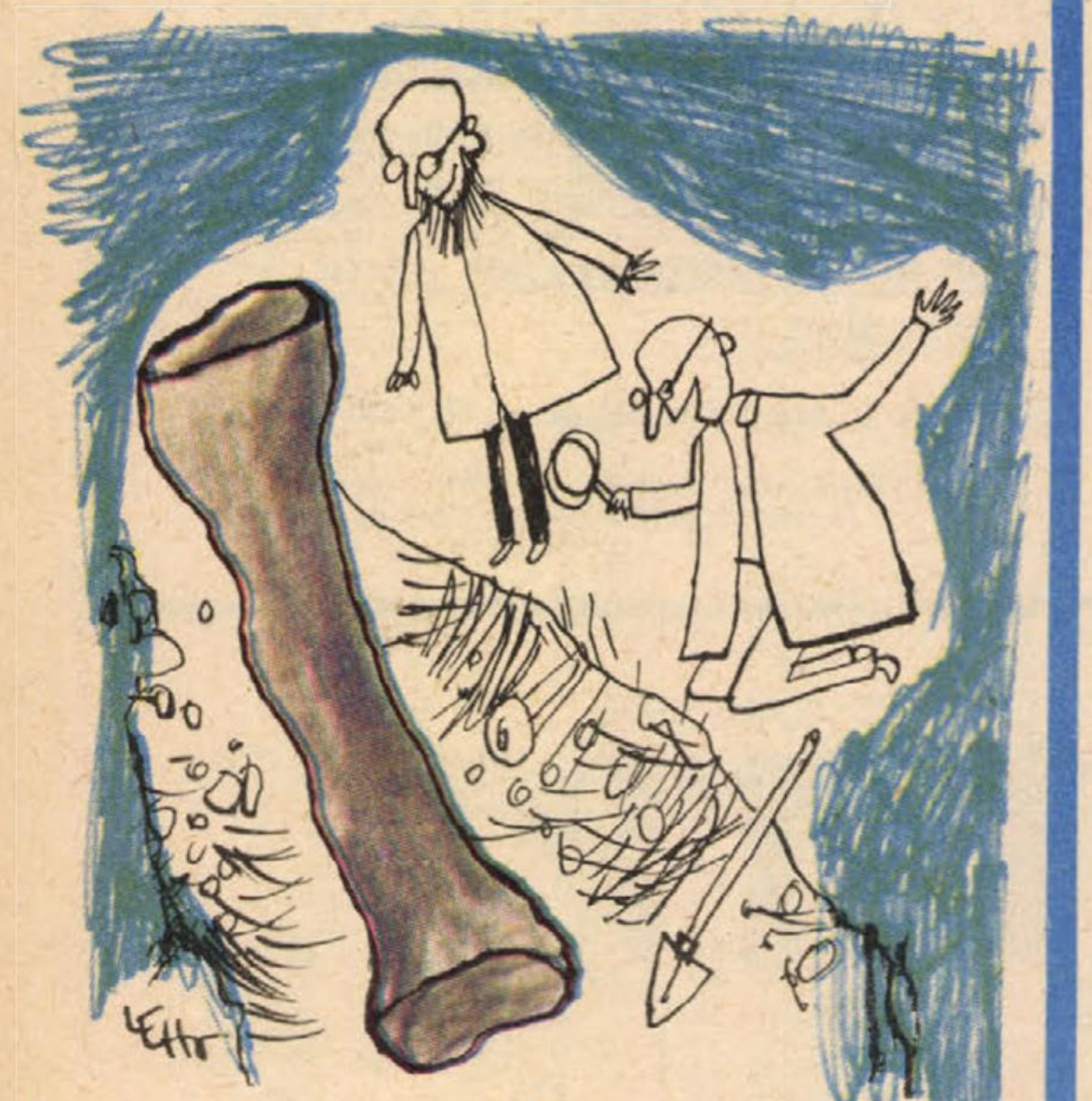

– Assunk tovább, ez még csak az egyik ujjperece.

FRONTÁTVONULÁS

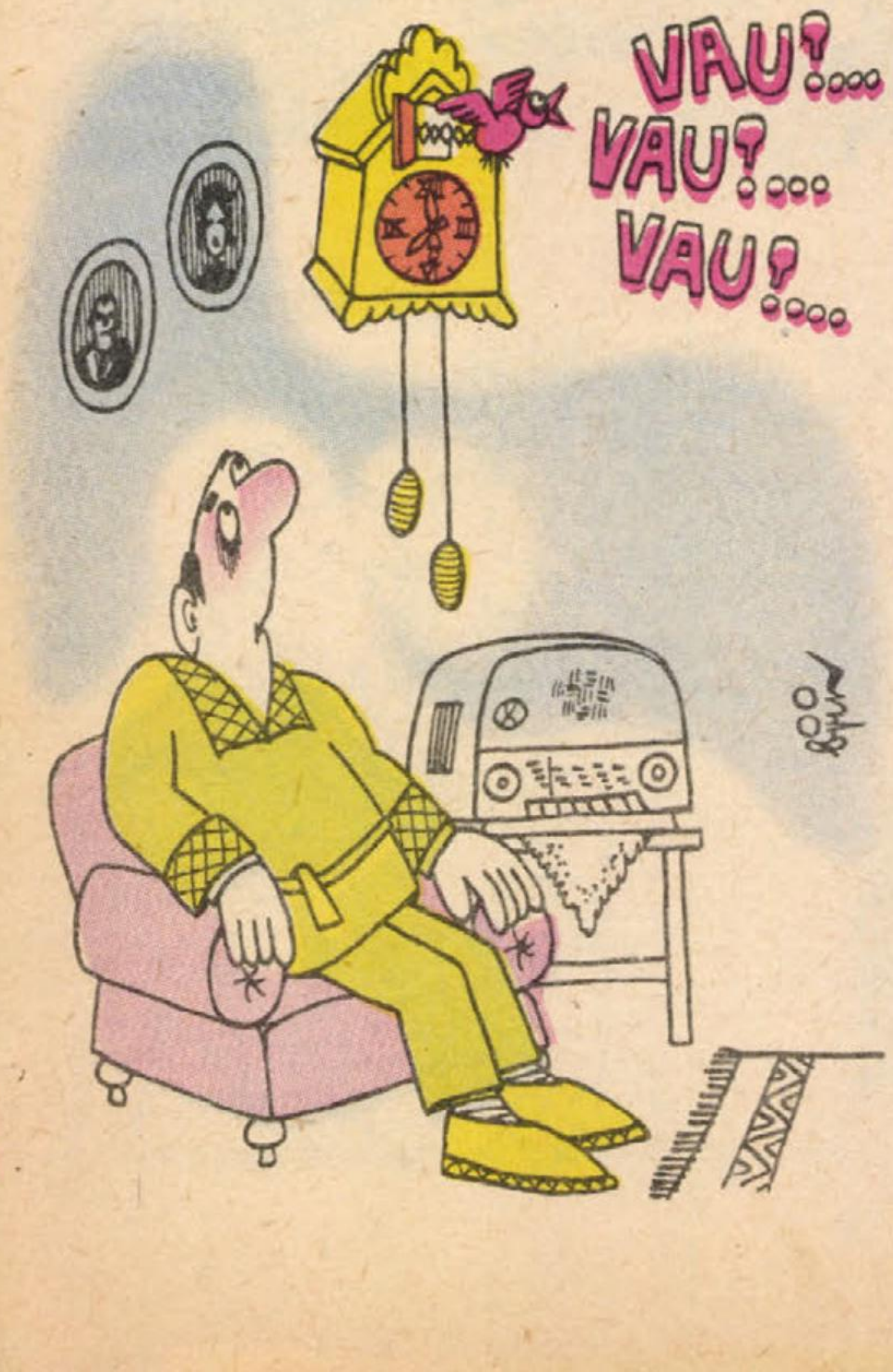

ALÁÍRÁS KERESTETIK!

A keresztrejtvényben látható rajz aláírását a vízszintes 1., és függőleges 40-es sorokban rejtettük el. Megfejtésként csak ezt kell beküldeni, kizálólag levelezőlapon legkésőbb október 16-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 8. Pf. 53.

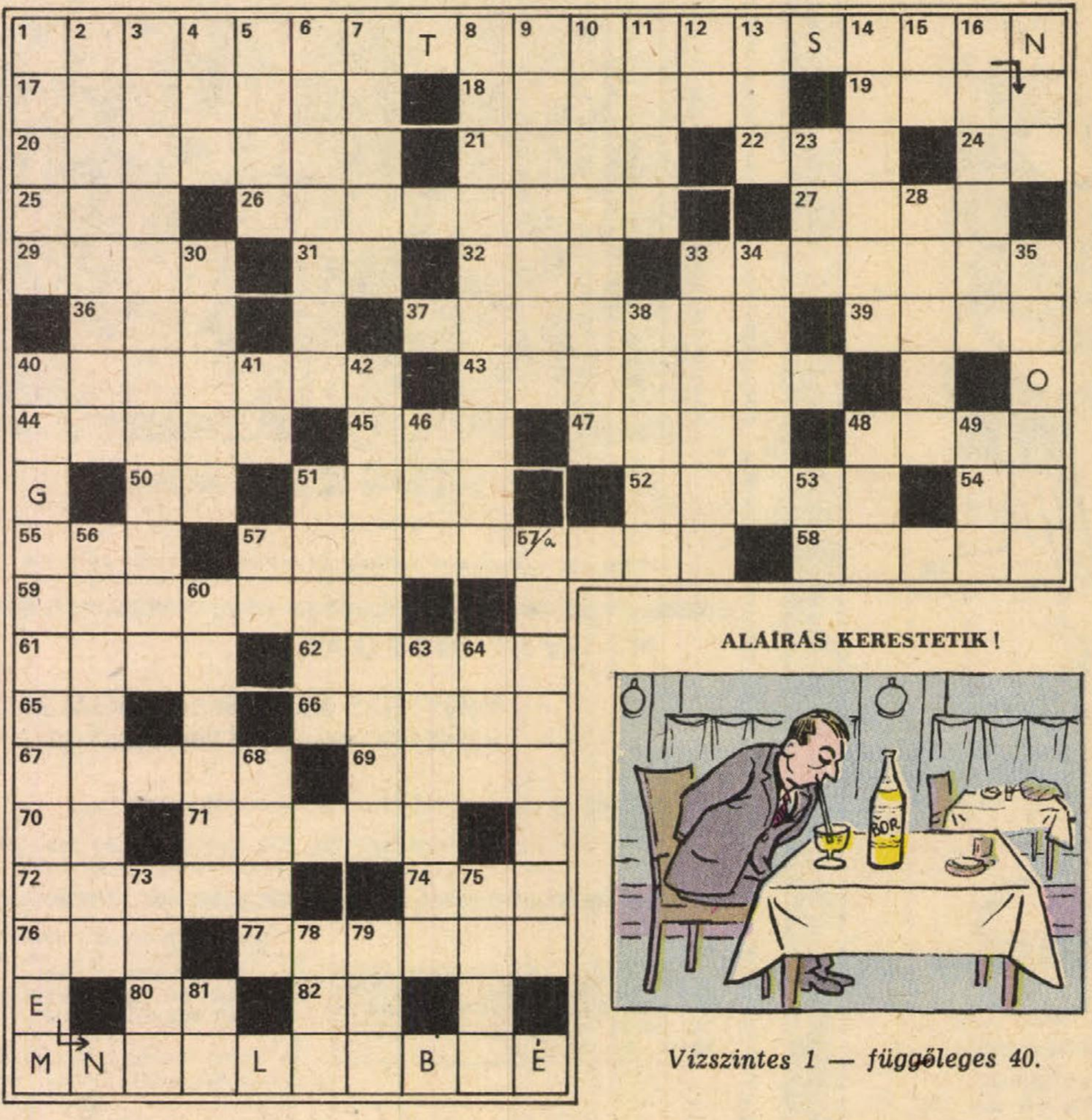

ALÁÍRÁS KERESTETIK!

Vízszintes 1 — függőleges 40.

VÍZSZINTES

17. Az USA egyik állama
18. A buddhista lámák által használt henger alakú szerkezet
19. Gurítós sport
20. Azt tartják róla, hogy aranybányája van
21. Magyarul: nulla
22. Én — latinul
24. A 19. vízszintes közepe
25. ... hely (kellemetlen emlék)
26. Kézápolásra is használatos
27. Például a borotva
29. „Hirtelen meghúz"
31. Y. D.
32. Az ánizs közepe
33. Híres görög asszony, Periklés felesége is volt
36. ... ber Richard (énekes)
37. Anyakönyvvezető szokott
39. A titokzatos havasi ember
40. Mentőautó tartozéka
43. Iráni város (újabb nevén: Tebriz)
44. Folyó Szlovákiában (Árva)
45. Országos Torna Egylet
47. Ma már ritka férfinév
48. Egyenlő — közkeletű idegen szóval
50. Kicsinyítőképző
51. Három — németül
52. Izsák fia, Ézsau öccse
54. Megfedd
55. Y. É. T.
57. Magasrangú mennyei beosztott
58. A folyót szelik át
59. A zenekar egyik tagja
61. Színészotthon is őrzi a nevét
62. Afrikai állam
65. Híres másolóapáca monogramja
66. A Kurili-szigeteken lakó ősnép
67. Ilyen nevű költőnk is, zeneszerzőnk is van
69. Dalos madár
70. O. G.
71. Nemzetközi díjat alapított
72. Csehszlovák traktortípus
74. Német segédige
76. I-vel: diák-bánat
77. Község Somogyban
80. Shaw neve előtt szereplő betűk
82. Ő — németül

FÜGGŐLEGES

1. A magyarság mondai ősapja
2. Ömlesztett anyagok mozgatására szolgáló szállítóeszköz
3. Cséplés után megtelik
4. Becézett Ibolya
5. Függőfolyosó
6. Valami nincs rendben a gyomrával
7. Egyiptomi város (és mesebeli kalifa)
8. A szovjet filmművészet egyik halhatatlanja
9. A földrészek egyike
10. Szenteskedő, álszent, képmutató
11. Meglehetősen ritka férfinév
12. Kanalazható
13. Fontos belsőszervünk
14. Főzéshez használatos
15. ... rezd
16. Díszít — más szóval
23. Az ember helyett dolgozik
28. „Könyörögve kér"
30. Hazudik az, aki ... valótlant állít
33. Ösztönöz valamire — egy szóval
34. Harci fejfedő
35. Görög néptörzs
38. Város, melyet Homérosz tett híressé
41. Rokon-magánhangzók
42. A legnagyobb területű grófság Angliában
46. Ital
48. Az ilyen hal béka
49. Portékának van
51. Sok pénzbe kerül
53. Indulatszó
56. Üdülőhely Pest közelében
57. Római pénz
57/a. Nem ritkán
60. Rostand híres hőse
63. Műanyagok, gyógyszerek, festékek gyártásához használatos folyadék
64. N. O. G.
68. Ki tudja, mit hoz?
73. Fejős állat emlője
75. Filmgyártó-csoport
78. A német ábécé utolsó betűje
79. Izomzat kérdése
81. Bánat

„A JÓSÁGRÓL"

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Nem is annyira az a nehéz, hogy jók legyünk, mint inkább az, hogy ne szégyelljük."

100—100 forint nyertek:

Majoros Imréné, Bp. III., Föld u. 50/a.

Szamosi Lajosné, Borsodnádasd, Rákóczi út 1.

Szathmáry Lajos, Bp. XII., Moszkva tér 19.

```
nemisannyiraazane
áruház aprofa doh
derogál rangado é
 bal loretta inez
mu erebos one ilh
ist aa z  picasso
n rág  sirások ig
tearozsa alz odry
impozáns b tolvaj
napnál zoltán ito
kio soká ázna t k
álldogálás  stahl
b  ik n r  csombe
bors s opál imi gy
a andorra les nyü
zeneiskola p ó gn
hogyneszégyelljük
```

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Peti megkérdi a papáját:
— Mondd, apa, mióta vagy te a mama férje?
— Tizenkét éve.
— Tyűha, s meddig muszáj még?

Czibulka foghúzásra jelentkezik. Helyet foglal a karszékben, közben az orvos az érzéstelenítőt készíti elő. A páciens azonban lefogja a kezét.
— Nem kell nekem semmi érzéstelenítés, csak vattát dugjon a fülembe, doktor úr.
— Az mire jó?
— A fájdalmat még csak elviselem, de a sivítást másképp nem bírom hallgatni.

— Maga szerint hogy van ez: a férfiak járnak-e a nők után, vagy a nők járnak a férfiak után?
— Szerintem ezt nem lehet megállapítani.
— Már miért ne lehetne?
— Mert a Föld gömbölyű és forog.

Kovács Pistit nyelvtanból feleltetik.
— Miért helytelen ez a fogalmazás: „Én már el vagyok menve"?
— Azért, mert tanító úr még itt van.

Az egykori primadonna elmereng békebeli emlékein.
— Azelőtt, ha vidéken vendégszerepeltem, az ifjúság kifogta a lovat a kocsimból. Úgy vonultak velem diadalmenetben. Bezzeg ma! Hiszen már lovasfogat sincs.
Valaki szomorúan bólogat:
— Ma másképp fordult ez is. Egy pesti bonviván autójából vidéken a lelkes fiatalok előadás alatt kiszerelték a motort.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. - Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, •142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában, 72.2337/2-41 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT KÜLFÖLDI HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

BOULDER (COLORADO)

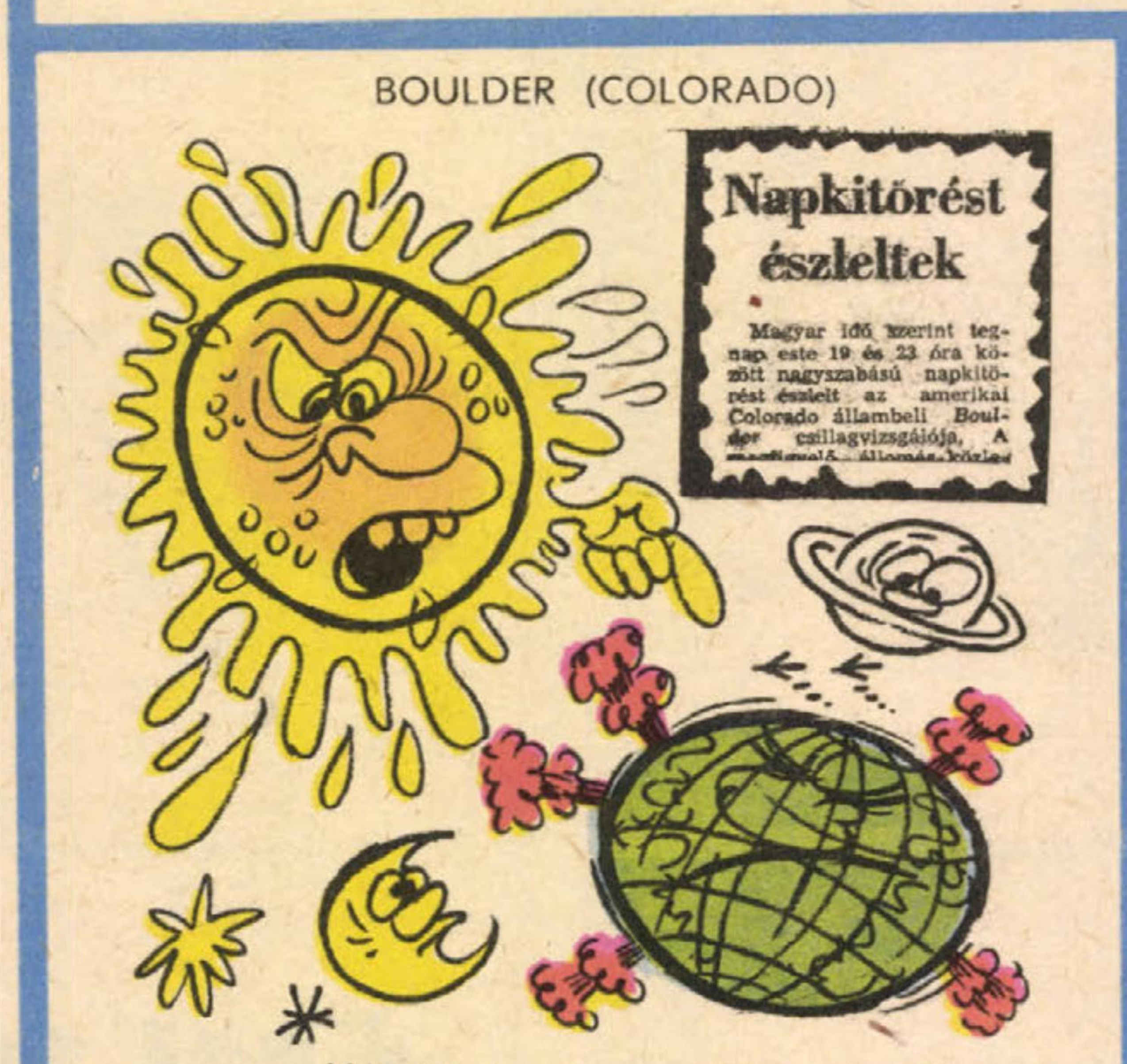
Napkitörést észleltek
Magyar idő szerint tegnap este 19 és 23 óra között nagyszabású napkitörést észlelt az amerikai Colorado állambeli Boulder csillagvizsgálója. A megfigyelő állomás közle-

- Hát lehet ezt nyugodtan nézni?

VITROLLES (FRANCIAORSZÁG)

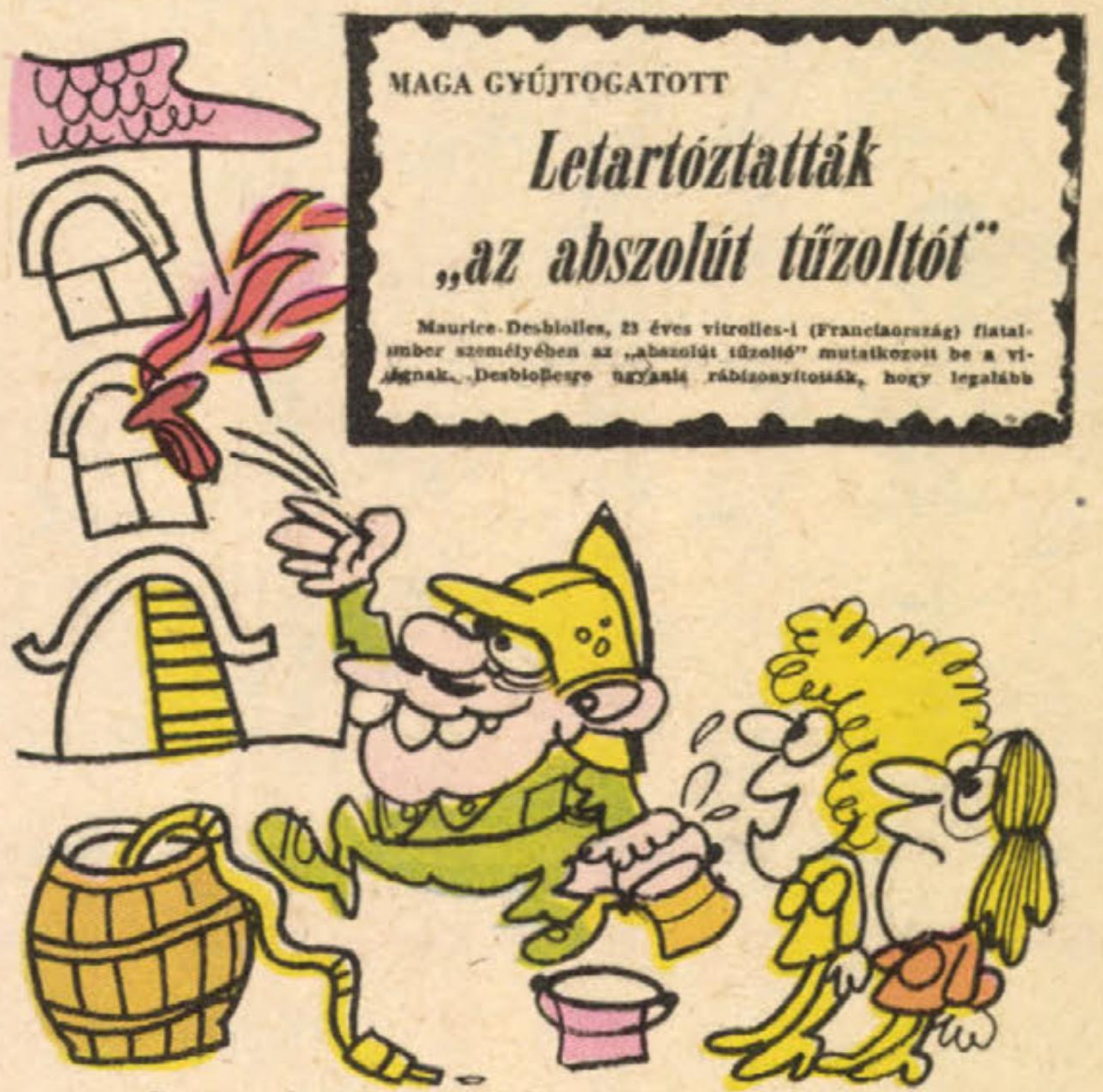
MAGA GYÚJTOGATOTT
Letartóztatták „az abszolút tűzoltót"
Maurice-Desbiolles, 23 éves vitrolles-i (Franciaország) fiatalember személyében az „abszolút tűzoltó" mutatkozott be a világnak. Desbiolles-re ugyanis rábizonyították, hogy legalább

- Ez a hobbyja. Még mindig jobb, mintha inna vagy kártyázna.

VATIKÁN

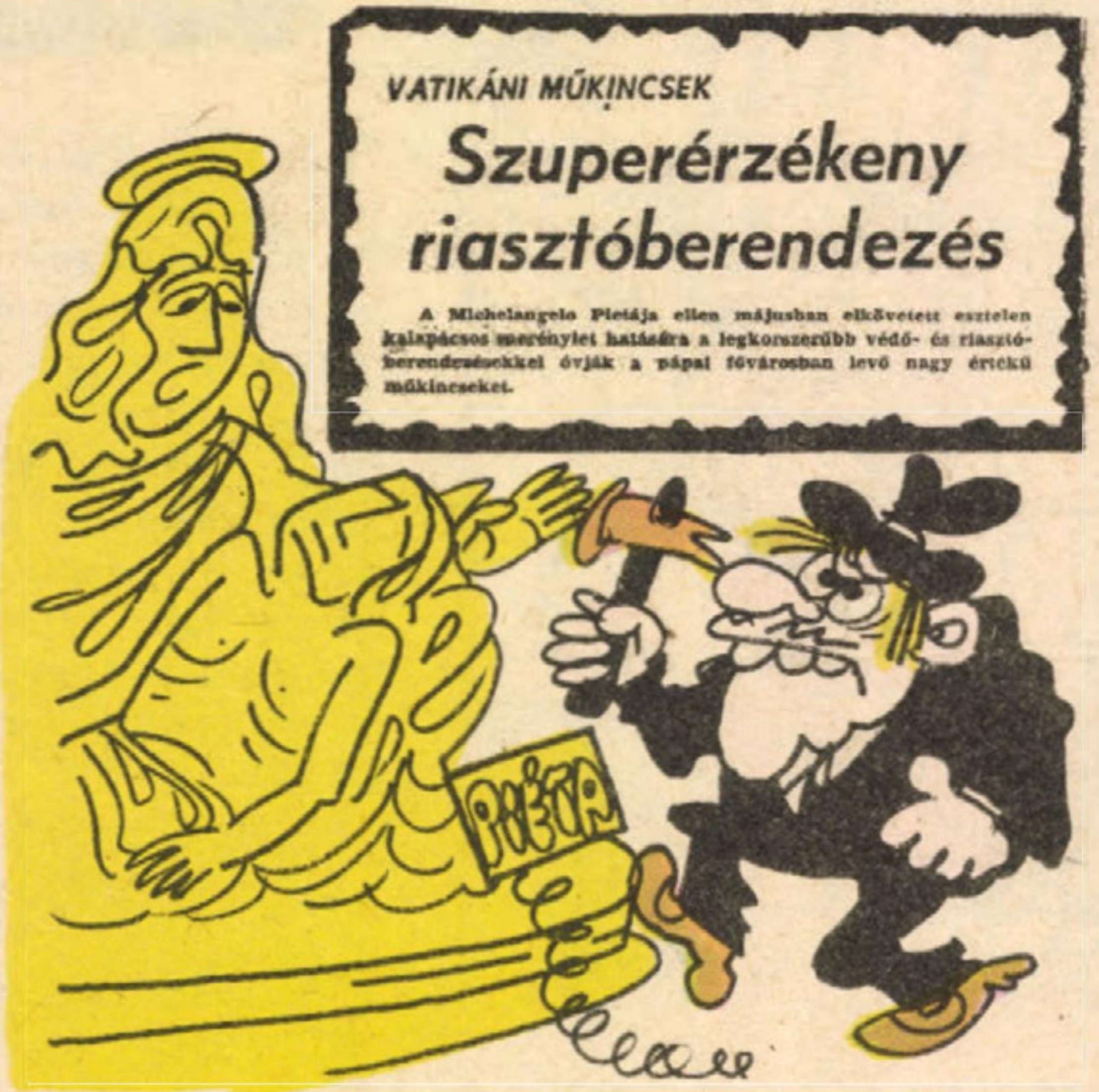
VATIKÁNI MŰKINCSEK
Szuperérzékeny riasztóberendezés
A Michelangelo Pietája ellen májusban elkövetett esztelen kalapácsos merénylet hatására a legkorszerűbb védő- és riasztóberendezésekkel óvják a pápai fővárosban levő nagy értékű műkincseket.
PIETÀ

– Ha hozzám nyúl, visitok!

AUBERN (INDIANA)

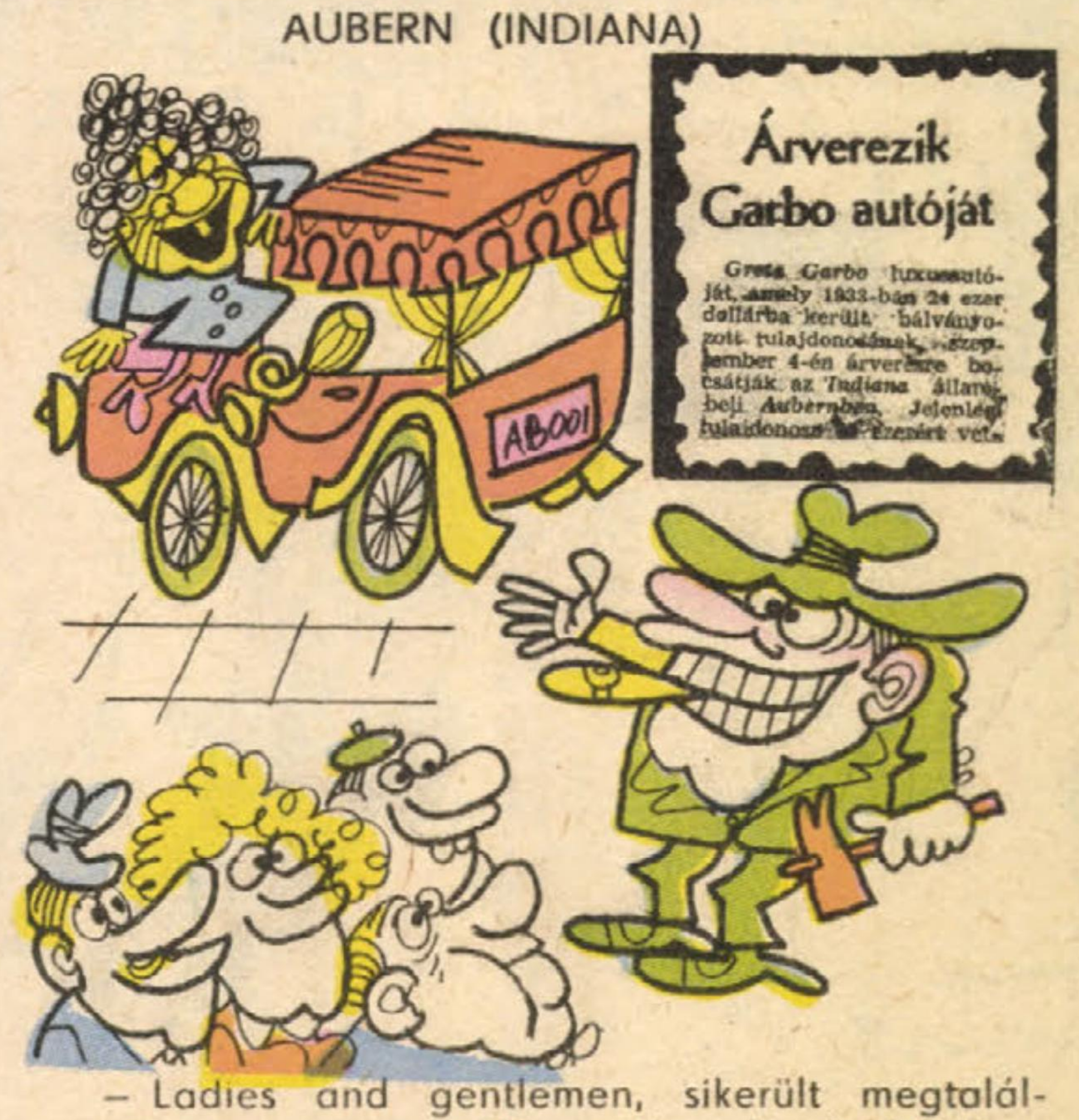
Árverezik Garbo autóját
Greta Garbo luxusautóját, amely 1933-ban 24 ezer dollárba került bálványozott tulajdonosának, szeptember 4-én árverésre bocsátják az Indiana állambeli Aubernben. Jelenlegi tulajdonosa [illegible] ezerért vet-
AB001

– Ladies and gentlemen, sikerült megtalálnunk az egykori reklám-görlt, aki új korában is a hűtő tetején ült.

BARLANGKUTATÓ

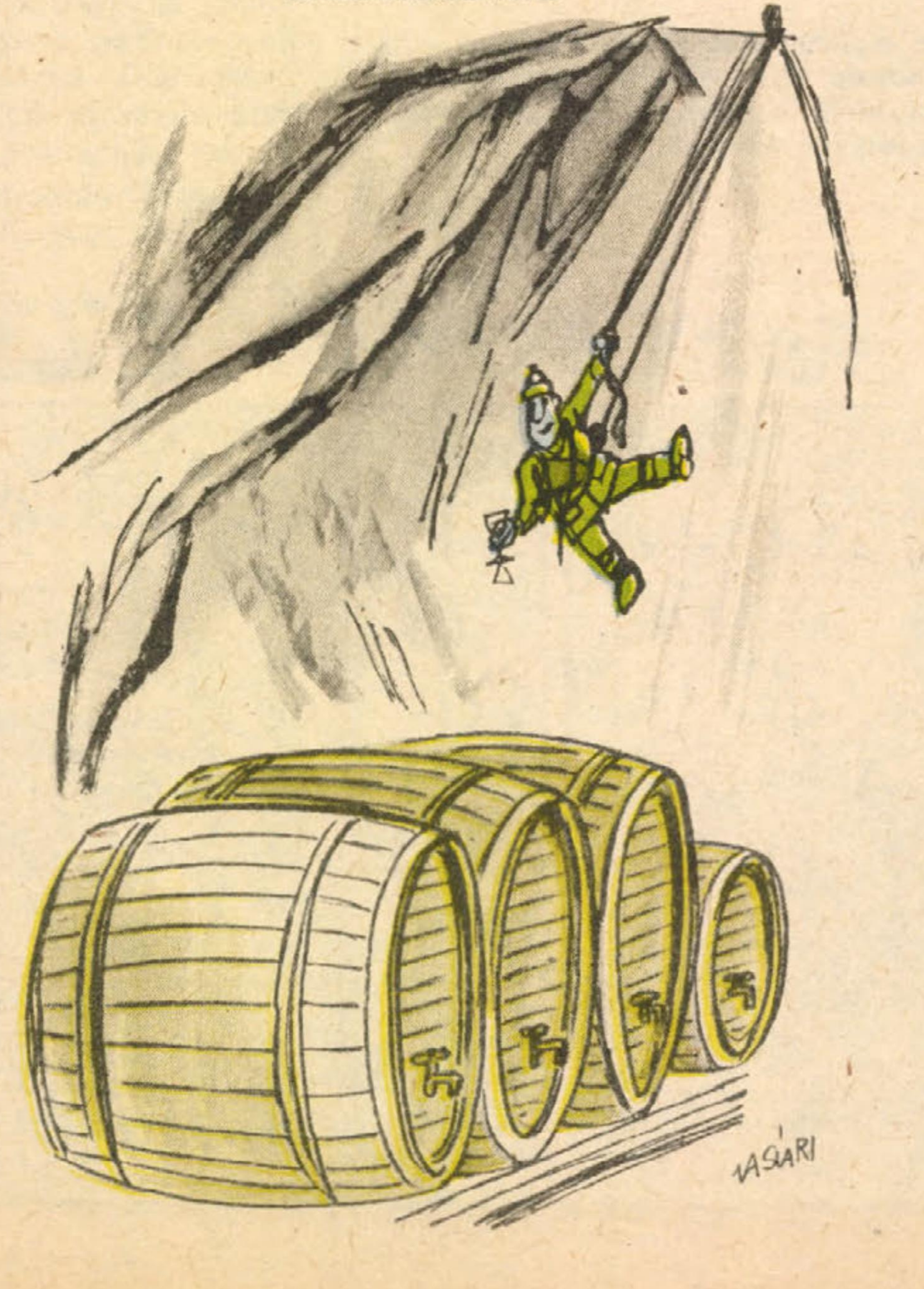

AKINEK INGE – NEM VESZI MAGÁRA

Írótársaimat
nemcsak jámborul és barátilag,
de tőlem telhetően
borsosan és csípősen
vesézhetem
veszélytelen:
ha annak mutatom meg a gúnyverset,
kit illet,
elolvassa, s nemcsak nem ütközik meg,
hanem felugrik s lelkesen ölelget;
a tökfej –
szak- (vagy vetély-)társai egyikére ismer
kárörömmel!

Bácski György

A BOSSZÚ

A Sunday Express hétről hétre öt kemény fonttal jutalmazza a legjobb történet beküldőjét. Íme, a legutóbbi győztes.
A skót a városba utazik, s aztán hosszasan panaszkodik a barátjának.
— Becsaptak. A vonaton elvesztettem a menetjegyemet és újat váltattak velem.
— Rémes.
— Semmi rémes, mert túljártam az eszükön, és én is becsaptam őket. Retúrjegyet váltottam, pedig nem is megyek vissza!

ÖREGEK HETE

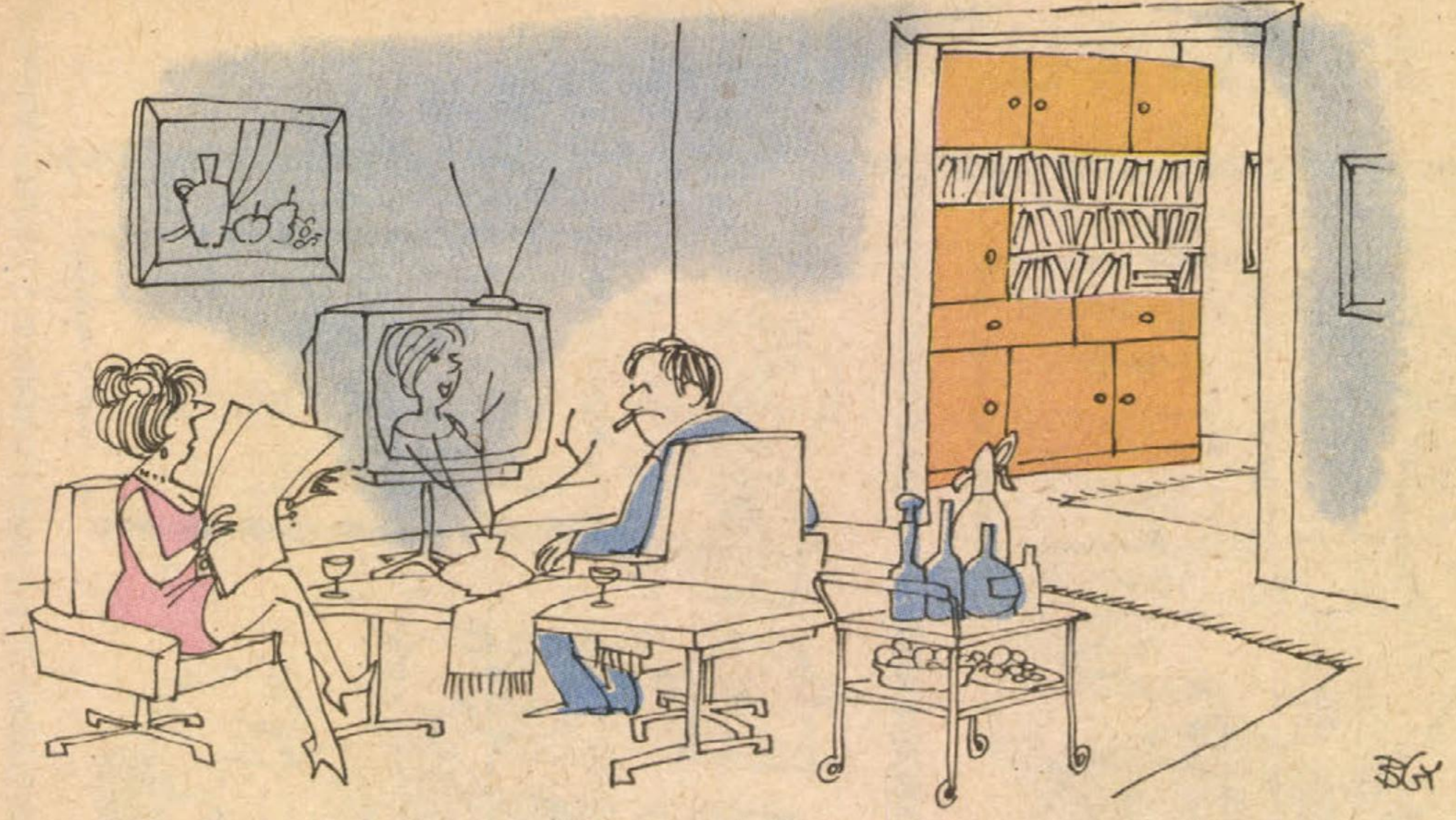

– Hogy elszaladt egy év! Megint mehetünk meglátogatni a mamát!

RÉSZVÉT

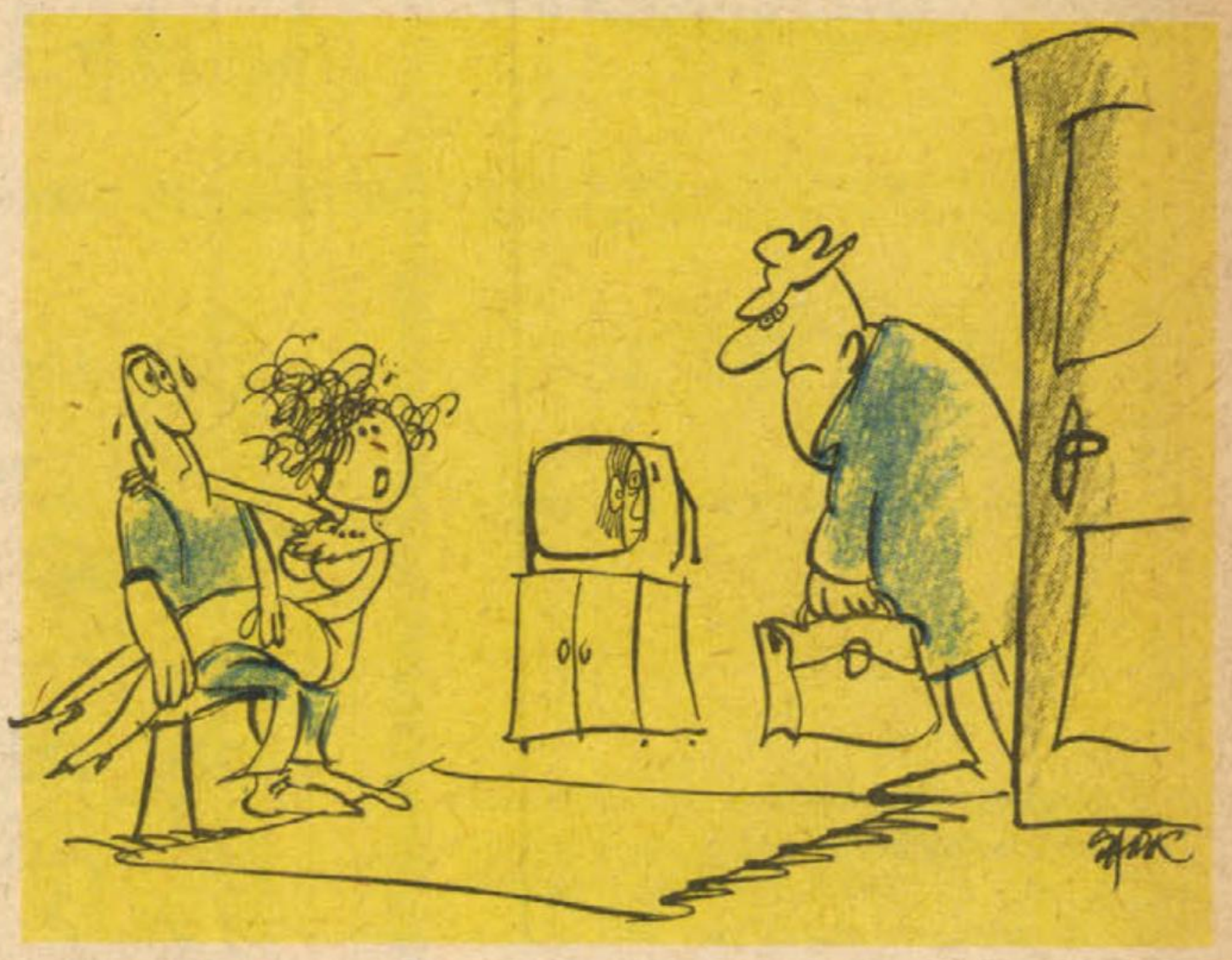

– Miért vagy olyan ideges, fiacskám, csak nem volt valami kellemetlenséged a hivatalban?

ITALBOLTBAN

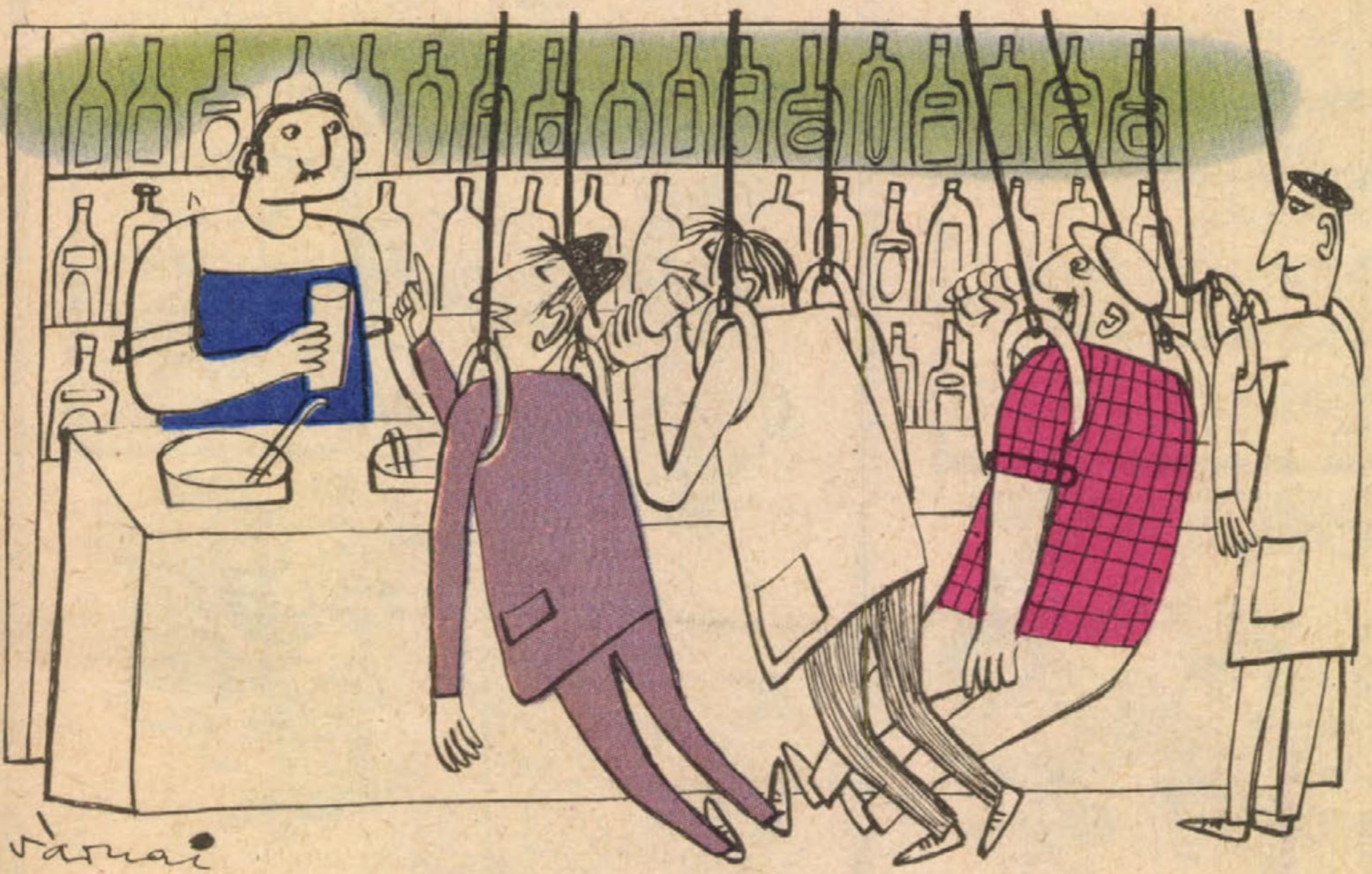

Védőberendezés törzsvendégek számára.

PIPAFÜST

Világkép egy pöffentésnyi pipafüstben.

A Daily Mirror jelentése szerint az angol pipások mostanában hiába keresnek egy ízes dohányfajtát a trafikban. Az Imperial Tobacco „Rhodesia Mix" márkájú keveréke szőrén-szálán eltűnt. Helyette ugyanez a cég, teljesen hasonló dobozban egy „Commonwealth Mix" című pipadohányt dobott piacra. Nemzetközösségi Keverék...

De azt mondják, hogy az íze mit sem változott.

tribün

Rodney Pattison, a világ legjobb amatőr vitorlázója ismételt. Münchenben még a mexikóinál is nagyobb fölénnyel nyerte a repülőhollandi hajóosztály olimpiai bajnokságát. „Aki le akarja győzni Pattisont — mondta az egyik elkeseredett ellenfél — az ne vitorlát vigyen magával a versenyre, hanem hajóágyút."

Sajátságos kötélhúzó versenyre került sor Kuala Lumpurban egy vidám vásáron. A kötél egyik végét száz izmos szántóvető markolta meg, a túlsó végére pedig egy jó karban levő elefántot erősítettek. A masszív ormányos beemelt egy nyaláb szénát, aztán csendes mosollyal feltörölte ellenfeleivel a piacteret. Hiába, a növényi táplálkozás...

* * *

Cassius Clay ismét szorítóba lépett, ezúttal a jóég tudja, hányadik visszatérésével kísérletező veterán Floyd Pattersont győzte le hét menetben. Az öltözőben megkérdezték: mit érzett, amikor győzelme már biztossá vált? „Azt, amit máskor — mondta Clay. — Semmit."

A hollandiai Roelofarendsben érdekes világcsúcs született. Hannes de Hong 91 óráig és 15 percig ült egy pózna tetején, és ezzel először jutott túl a kilencvenórás, bűvös határon. Meg kéne szereznünk ezt a világcsúcsot. Egy értekezletek során edzett pesti embernek semmiféle gondot nem okozhatna.

(p. p.)

nagy emberek kis történetei — DOBÓ ISTVÁN — nagy emberek kis történetei

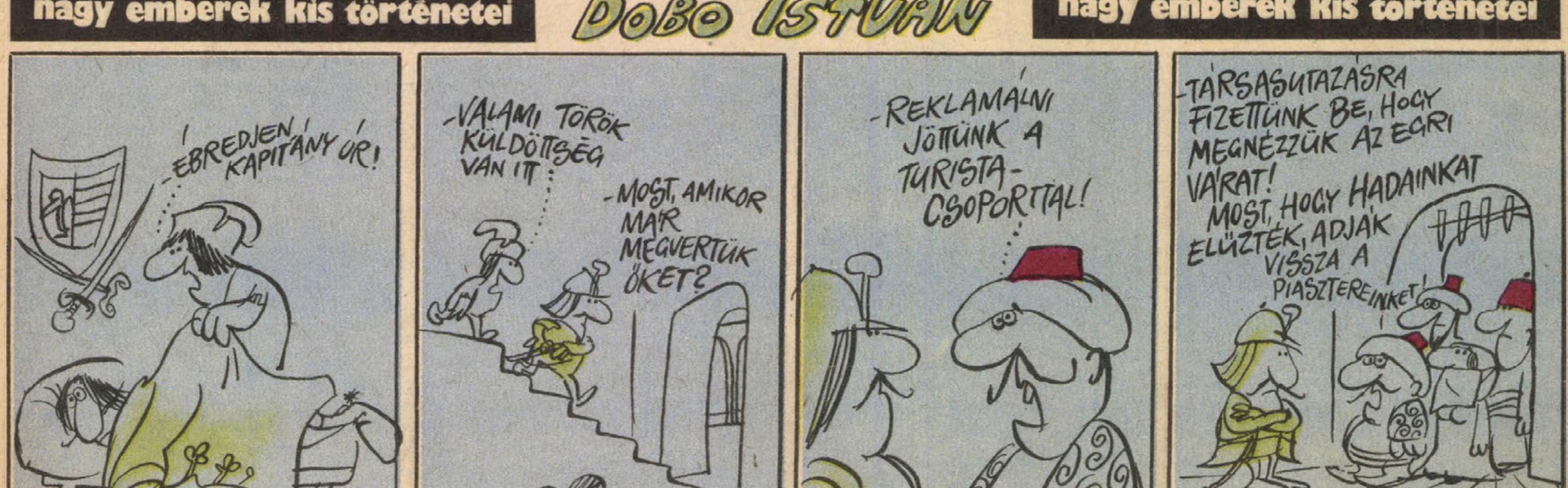

– ÉBREDJEN, KAPITÁNY ÚR!
– VALAMI TÖRÖK KÜLDÖTTSÉG VAN ITT.
– MOST, AMIKOR MÁR MEGVERTÜK ŐKET?
– REKLAMÁLNI JÖTTÜNK A TURISTA-CSOPORTTAL!
– TÁRSASUTAZÁSRA FIZETTÜNK BE, HOGY MEGNÉZZÜK AZ EGRI VÁRAT! MOST, HOGY HADAINKAT ELŰZTÉK, ADJÁK VISSZA A PIASZTEREINKET!